Revistă a Școlii Gimnaziale "Sf. Nicolae" Târgu-Jiu

# Izvorul Sâmboteanu




Anul VIII ❖ Nr. 17-18 ❖ MAI - 2014

Anul VIII ❖ Nr. 17-18 ❖

**Coordonator revistă :** prof. GEICĂ STELUȚA

**Coordonatori învățământ primar :**prof. MILITARU DANIELA
prof. POPESCU ELENA
**Coordonator învățământ gimnazial :** prof. VÎLCEANU GINA



EDITOR
COORDONATOR
Prof. COJOCARU PETRE



EDITOR SEF
Prof. DURBĂCEA RODICA



EDITOR
Prof. DRAGOMIR NICUTA



COORDONATOR
REVISTĂ
Prof. GEICĂ STELUȚA

**COLECTIVUL DE REDACTIE**
**ELEVII:**

Vacaroiu Sorin Gabriel
Uşurelu Florian Robert
Andreea Cercel
Mischiu Radu Andrei
Cirtina Maria-Alexandra
Spataru Horia Ştefan
Barb Alexandru,
Porei Alexandra
Groza Irina

**Vă prezentăm colectivul de dascăli ai şcolii, ce dau din sufletul lor viață și putere revistei noastre**

**PROFESORI şi PROFESORI PENTRU ÎNV. PRIMAR:**

Cojocaru Petre, Durbacea Rodica, Andrei Camelia, Arsenie Cornel, Arsu Maria Cristina, Badea Alin, Barb Diana, Birsac Daniel, Bosca Elena, Budianu Marcu Alina, Calugaru Codruta, Calugaru Dumitru, Ciochina Liliana, Corsoreanu Leontina, Cojan Alina, Craete Gabriela, Cricitoiu Narcis, Dănăşel Gheorghe, Dragomir Nicuta, Firoiu Ofelia, Geica Steluta, Ghiga Mihaela, Giorgi Victoria, Gridan Laurentiu, Gridan Niculina, Hortopan Loredana, Huica Mihaela, Ionescu Fimita,Iordăconiu Otilia, Lumezeanu Simona, Malacu Nicoleta, Marcut Liliana, Militaru Daniela, Munteanu Horatiu, Neculae Iulica, Patrascoiu Ioana, Petcu Adriana, Popescu Adrian C-tin, Popescu Elena, Predescu Ciurea Carmen, Radacina Maria, Rovinaru Elena, Saman Romelia, Scorei Eliza Cristina, Sopanda Nicoleta, Staicu Ionela Denisa, Stefanescu Doina, Surca Adriana, Tarcau Camelia, Tiu Minodora, Todea Maria, Udrescu Hermina, Vîlceanu Gina, Voiculescu Simona, Viezure Luminița.

**Avizul Inspectoratul Şcolar Judeţean Gorj**: **nr. 2723**

Programul Învăţare pe toată durata vieţii

# CURSURILE COMENIUS
# O SANSĂ PENTRU FIECARE

*Udrescu Hermina, profesor de limba engleză*
*Şcoala Gimnazială Sf. Nicolae Tg-Jiu*

În perioada **08-19.07.2013** am participat la cursul "**Methodology Revisited, Revitalised,**



**Re-energised for Primary level"**("Metodica-revizitata, revitalizata, re-energizata pentru nivel primar"), organizat în Malta, ca beneficiar al unui grant obţinut prin **Programul Sectorial Comenius-Mobilitati individuale de formare continua pentru cadrele didactic**e. Cursul a fost organizat de o şcoală daneză, Syddansk Erhvervsskole (Odense Tekniske Skole) şi găzduit de **Executive Training Institute(ETI)**, parte a European School of Eeglish (ESE), din St.Julian's, Malta

Grupul ţintă pentru care a fost organizat acest curs au fost profesorii de nivel primar şi secundar şi a avut ca obiective:

să-i determine pe profesori sa reflecteze asupra propriilor tehnici de predare;

să dezvolte o mai bună întelegere a procesului de învăţare şi dezvoltarea unor abilităţi bazate pe cunoştinţe anteroare, folosind o serie de metode practice;

- să introducă metodologii şi tehnici de predare noi folosind materiale şi metode experienţiale;
- să-i ajute pe profesori ăn a-şi dezvolta abilitaţile de predare folosind o varietate de tehnici şi metode;
- să atragă atenţia asupra potenţialului oferit de instrumentele TIC în domeniul educaţional;
- să promoveze schimbul de bune practici şi cunoştinţe într-un context multi-cultural;
- să dezvolte abilităţile de comunicare în limba engleză;
- să experimenteze moştenirea culturală a insulei Malta.

Toate aceste obiective au fost atinse pe parcursul a 42 de ore de curs, abordând teme precum *: Ce-i motivează pe elevii de azi?; Stiluri de învăţare şi inteligentele multiple; Chimia cuvintelor; C*ântecele şi potenţialul lor *pedagogic; Cuisenaire rods(riglete de lemn) şi potenţialul lor de învăţare; Predarea englezei*



*prin intermediul proiectelor; Utilizarea poveştilor în clasă; Utilizarea calculatorului şi exploatarea internetului; Engleza colocvială şi idiomurile; Folosirea tablei interactive; Drama, role-play, you tube, humour,* etc.

Temele au fost prezentate într-un mod interactiv, participanţii fiind încurajaţi să reflecteze asupra activităţilor şi să discute adaptări ale acestora la contextul propriu de învăţare, încurajându-se permanent schimbul de opinii şi exemple din experienţa fiecăruia. Conţinutul, metodele şi instrumentele de lucru, organizarea excelentă au făcut acest curs extrem de atractiv, unul în care tot timpul ai câte ceva de învăţat. Cu totii, profesori din Polonia(8), Romania(1), Cehia(1), Turcia(1), Belgia(1) am ajuns la aceeaşi concluzie: aceasta activitate de formare a contribuit la perfectionarea metodelor noastre de predare, de utilizare a internetului într-un mod cât mai util şi a unor metode de lucru interactive şi integrative, bazate pe o analiză atentă a personalităţii elevilor şi a

nevoilor lor de învățare. Elevii mei vor beneficia din această experiență atât prin faptul că eu mi-am insușit foarte multe metode noi de predare a limbii engleza (jocuri, idei de munca în echipă, activități de tip dramă și story telling, activități de tip TPR, cântece,), cât și prin faptul că am învățat foarte multe lucruri noi despre cultura acestei țări și am exersat mult limba engleză (engleza fiind singurul mijloc de comunicare).

Pe lângă experiența de învățare, este de menționat și cea culturală, Malta fiind un loc încărcat de istorie, fiecare cucerire lăsându-și amprenta asupra locului. Vestigii și influențe romane, arabe, franceze și engleze te întâmpină la tot pasul, făcând din această insulă o capodoperă arhitecturala. Mi-aș dori ca toți colegii mei să participe la astfel de stagii de formare, pentru că vor trăi momente de neuitat, vor întâlni oameni minunați, vor vedea locuri extraordinare și, nu în ultimul rând, vor simți importanța pe care o are meseria de dascăl (în cazul în are vremurile ne-au făcut să uităm asta).

La finalul cursului am primit un certificat de participare.

*Conținutul prezentării reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului iar ANPCDEFP și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care acest material va fi folosit.*



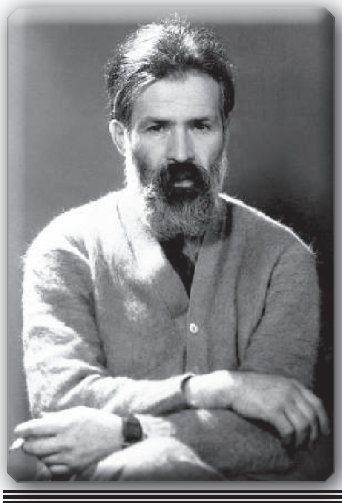




# „SĂ CUNOAȘTEM ȘI SĂ PROMOVĂM VALORILE ORAȘULUI NOSTRU"

Proiectul de parteneriat derulat între şcoala noastră, Şcoala Gimnazială „Sfântul Nicolae" şi Şcoala Gimnazială Nr. 51, Sector 2, Bucureşti a luat naştere din dorința de stabilire a unor reale punți de comunicare între elevii și cadrele didactice din școlile partenere, precum și de formare a unei atitudini responsabile a elevilor față de personalitățile ce construiesc identitatea culturală și spirituală a comunității locale.

Parteneriatul urmăreşte desfăşurarea activităţilor care să permită descoperirea, cunoaşterea şi recunoaşterea valorilor oraşelor noastre, oferindu-le elevilor şi profesorilor posibilitatea de a se exprima liber, de a emite judecăţi axiologice bazate pe argumente puternice și veridice. Făcându-ne cunoscute reciproc personalitățile orașelor noastre Târgu Jiu și București, permitem, elevilor și profesorilor implicați în parteneriat, conturarea unor noi orizonturi de viziune corectă și clară asupra culturii și spiritualității românești. Elevii implicate în proiect, clasele a VII-a C şi a V-a C, coordonaţi de d-na profesor Geică Steluţa au prezentat partenerilor noştri până în prezent următoarele personalităţi: Constantin Brâncuşi, Elvira Godeanu şi Ecaterina Teodoroiu. Partenerii noştri, de la Şcoala Gimnazială Nr. 51, Sector 2, Bucureşti, sub coordonarea d-nei profesor Baciu Lenuța au promovat următoarele personalităţi: Tudor Arghezi şi Mircea Cărtărescu. Proiectul educațional reliefează dorința de cunoaștere a elevilor manifestată față de valorile locale precum și față de personalitățile promovate de școala parteneră. Pe tot parcursul proiectului" SĂ CUNOAȘTEM ȘI SĂ PROMOVĂM VALORILE ORAȘULUI NOSTRU" se vor desfășura schimburi de scrisori, colaje, fotografii, postere cu tema activităților propuse, conform celor două calendare ale activităților. Vom menține legătura prin intermediul Poștei Române și al celei electronice.





# TRADIȚII ȘI OBICEIURI ÎN GORJ

*Profesor: Dragomir Nicuța*
*Școala Gimnazială, Sfântul Nicolae" Tg Jiu*

Arta noastră populară manifestată sub toate aspectele ei reprezintă o bogăţie nepreţuită de comori pentru toţi aceia ce-şi iubesc patria şi neamul.

Suntem mândri de faptul că ne-am născut într-un ţinut pitoresc, cum este Gorjul.

Obiceiurile şi tradiţiile străbune gorjeneşti, rod al unui efort îndelungat de cunoaştere reprezintă un tezaur inestimabil de înţelepciune ale căror valori şi resurse nu se şterg niciodată.

Pe culmile dinspre miazăzi ale Carpaţilor, de-a



lungul râurilor repezi, spre izvoare şi plaiuri, în văi adăpostite de coroană muntoasă şi coline însorite, îşi poartă existenţa ţinutul gorjenesc plin de istorie, de tradiţii şi obiceiuri, ţinut în care marele Brâncuşi a descoperit "spiritual materiei, măsura propriei ştiinţe".

Premergătoare Paştelui, sărbătoarea Floriilor se prăznuieşte în ultima duminică din Păresimi. La romani se sărbătorea Floralia, în cinstea zeiţei Flora, protectoarea florilor, dar creştinătatea a impus Floriile în amintirea întâmpinării cu ramuri de sălcie, finic şi palmier a Domnului Iisus Hristos la intrarea în Ierusalim după învierea lui Lazăr.

Românii cinstesc Floriile cu ramuri de salcie înmugurită. Ele sunt simbolul vegetaţiei reînviată primăvara. Salcia este cinstită în această ultimă duminică dinaintea răstignirii Mântuitorului fiindcă atunci când Fecioara Maria a vrut să treacă un râu, o salcie s-a aplecat peste ape ca să poată trece.. Atunci Maica Domnului a binecuvântat-o să nu ajungă niciodată cărbune, să fie mereu plecată peste ape şi sfântă de Florii.

Şi în Gorj, rămurele de salcie sfinţită erau aduse acasă după ce se atingeau cu ele toţi ai casei, precum şi vitele, erau puse la icoană ori la grindă să fie ferită gospodăria de rele ori să fie folosite în caz de îmbolnăviri: mâţişorii erau înghiţiţi, vindecând durerile de stomac, iar crenguţele petrecute peste brâu se credea că alină durerile de spate. Ramurile de salcie sfinţite erau puse în grădini şi livezi ca să le ferească de stihiile naturii, dar în special de grindină.

La Negomir se legau 2-3 nuiele la vie să o ferească Dumnezeu de grindină, la Racoviţa, salcia era pusă în ziua de Florii în cânepă pentru a avea rod bogat.

În judeţ oamenii luau ramuri de salcie din crâng, la ieşirea de la slujba de Florii, fiindcă se considera că în această zi salcia este sfinţită (fapt asemănător cu apă la Bobotează).

La Broşteni, femeile urmăreau ca ramurile de salcie să fie fără crengi, dacă aveau încrengături fără soţ era semn rău, tot la Broşteni ramurile de



salcie erau puse în coarnele vacilor şi la găleata pentru muls. Se credea că astfel nu va putea fi luat prin vrăji sporul laptelui.

În această zi urzicile culese puse la uscat erau folosite la ceaiuri pentru tot felul de boli. Se zicea că la Florii se mărită urzicile şi nu mai sunt bune de mâncat.

În majoritatea satelor judeţului se credea că în această zi nu era bine să te speli pe cap fiindcă îţi

înfloreşte (încărunţeşte) părul.

Cultul pentru morţi se manifestă la Florii prin pomeni (inclusive cu peşte, fiind dezlegare în post la fel ca la Blagoveştenie). Se curăţau mormintele, se plantau flori.

Meteorologia populară susţine că aşa cum e vremea în ziua de Florii aşa va fi şi la Paşte.

Săptămâna Patimilor este săptămâna dinaintea Paştelor, în care nu se râde, nu se joacă, nu se petrece, nu se bea băutură, nu se mănâncă de dulce şi nici prăjit. Lumea trebuie să fie tristă în această săptămână şi cu gândul la cele întâmplate Domnului Iisus Hristos.

La Frasinu se credea că nu era bine în săptămâna patimilor să-ţi faci rană din care să curgă sânge. Se spunea că dacă cineva moare în săptămâna dinaintea Paştelui va ajunge în ceruri (răi). Prima zi din săptămână este sărbătorită mai ales pentru



cultul morţilor dar şi din considerente de bilanţ gospodăresc înainte de marea sărbătoare.La Pojaru se consemna existenţa Joimăriţei, o femeie slută urâtă şi despletită care la Joi Mari pedepsea pe fetele care n-au tors încă lâna ori cânepa şi n-au ţesut pânza. Personajul justiţiar Joimăriţa, conform tradiţiei, pedepsea pe fetele leneşe de la Novaci, Baia de Fier, Crasna, Preajba, etc.

Se credea că noaptea spre joi se deschide cerul iar spiritele morţilor reveneau să petreacă Paştele cu ai lor. În foarte multe dintre localităţile judeţului Gorj, în noaptea premergătoare dar şi în dimineaţa zilei de joi, gospodarii aprindeau focul din plante magice (boj, alun), adunate cândva numai de persoane pure (copii, fete mari).

În jurul focului erau puse scaune să stea morţii, să se odihnească, să se încălzească şi o masă pe care se aşeza o cană cu apă din care să bea morţii şi să se spele. În dimineaţa zilei de joi se dădeau pomeni constând mai ales într-o ulcică împodobită cu verdeaţă ori flori de pădure având pe fundul ei apă şi o lumânare aprinsă.

Pe Valea Jaleşului şi pe Valea Sohodolului din dimineaţa de Joi Mari şi până sâmbătă seara, toaca bisericii era bătută de copii sărind într-un



picior în ritm cu sunetul dat de toacă, totul ca o exteriorizare a bucuriei sosirii primăverii şi încheierii postului. Ei strigau în gura mare să se audă până în depărtare:" Toco-toconelele,

Au dat viorelele,
Se fătară mielele
Dă-le- ncolo de urzici,
Mai bune- bucate dulci!"

Obiceiul Toconelelor (de fapt un vechi rit agrar)




era practicat de copiii care umblau prin sat bătând într-o scândură, înlocuind toaca bisericii.

La Fărcăşeşti, înainte de denia de joi se puneau în biserică 12 ouă roşii şi erau lăsate acolo până în dimineaţa de Paşte, când cel care le-a dus le luă şi le îngropa în mijlocul moşiei şi la cele patru

colţuri ale locului, în credinţa că vor fi recoltele ferite de grindină.

La denia de joi lumea îngenunchează de 12 ori, fiindcă se citesc 12 evanghelii. După isprăvirea fiecăreia, ţârcovnicul stinge câte o lumânare dintre cele 12 aprinse. Femeile au la ele o sfoară şi la sfârşitul fiecărei evanghelii fac câte un nod pe sfoară. La sfârşitul slujbei sunt 12 noduri.Cu ea se încingeau copiii bolnavi de friguri şi femeile însărcinate, când nu puteau să nască.



Şi în Gorj, vinerea din Săptămâna Patimilor se numeşte Vinerea Ouălor. La Broşteni număratul ouălor se făcea de către femei neştiutoare de carte şi la fiecare 10 ouă numărate, făceau un semn cu cărbunele. Tot în această zi, serbată prin nelucrare, femeile din Novaci, Stăneşti, Preajba numărau jurebiile toarse toată iarna.

La Şipot se vopseau ouăle strânse în Postul Mare şi apoi erau puse în pelin verde.

La Runcu ouăle se roşeau cu roibă (plantă) iar la Turceni în ziua de vineri ouăle se îngălbeneau iar sâmbăta se roşeau cu rădăcină de roibă.

În seara zilei de vineri oamenii se duceau la biserică unde se cânta prohodul. La Drăgoieni, dar şi în alte sate, în timp ce stăteau în genunchi la înconjurarea bisericii, cu lumânările aprinse, date de pomană pentru aceia care au murit fără lumânare, femeile smulgeau iarba să o dea la găinile de acasă, în speranţa că nu se vor îmbolnăvi şi vor avea ouă mai multe.

În satele Gorjului, după prohod oamenii se retrag la crucile morţilor din cimitir unde aprind lumânări şi "se cântă" (bocesc) pe morţi în credinţa că acest bocet este auzit de morţi.

Pe Valea Jaleşului, de la biserică oamenii se întorceau acasă cu lumânările aprinse şi nimeni nu intra înăuntru până nu înconjurau casa, ca să fie ferită de boli, să fie bine tot anul şi să se prăsească vitele, păsările, etc. Aceste lumânări se păstrează la icoană, aprinzându-se de câte ori e pericol de furtună, ori de trăsnet, ori pentru a feri casa şi gospodăria de boli.

În Vinerea Patimilor era bine să ţii post negru. La Runcu, oamenii ajunau şi în ziua de sâmbătă, la Borăscu, în sâmbăta Paştelor nu se mânca usturoi, nici ceapă să nu se împută Paştele.

Cea mai mare, mai însemnată, mai sfântă şi mai îmbucurătoare sărbătoare de peste an, după spusele românilor de pretutindeni, e sărbătoarea Paştelui, Paştele sau Învierea Domnului, pentru că în această zi "Hristos a înviat din morţi cu moartea pre moarte călcând şi celor din morminte viaţa dăruindule", iar pre cei vii răscumpărându-i de sub jugul păcatului şi împăcându-i cu Dumnezeu. Ea cade totdeauna la începutul primăverii, anotimpul cel mai frumos şi mai plăcut, când toate în natură învie. Românii aşteaptă sărbătoarea aceasta, după un post îndelungat, cu mare dor şi bucurie, şi caută în acelaşi timp că locuinţele lor să fie curate şi cu toate pregătirile făcute în cea mai bună rânduială. Fiecare are partea sa de ocupaţie şi grijă, fiecare caută să nu rămână în urma altora, iar sfintele Paşte să-l surprindă ca pe un neom între oameni.



Cea mai însemnată coptură pe care o mănâncă românii în decursul sărbătorii Paştelor este pasca.

Tot de Paşte, friptura cea mai însemnată este cea de miel, numit mielul Paştelor sau de purcel, care se frig întregi şi care se duc în ziua de Paşte împreună cu pasca la sfinţit. Mielul este simbolul Domnul nostru Iisus.

O legendă spune:

"Zice că pe când se afla Domnul nostru Iisus răstignit pe cruce, Maica Domnului a luat o



coşarcă plină de ouă şi se duse cu dânsa la jidovi şi închinându-le-o îi rugă să înceteze a-l chinui şi necăji pe Iisus. Maica Domnului puse coşarca cu ouă lângă cruce şi începu a plânge. Stând coşarca lângă cruce şi curgând din mâinile şi picioarele lui Iisus sânge, în scurt timp o parte din ouă se înroşiră, ca şi când ar fi fost vopsite. Domnul Iisus, văzând ouăle umplute de sânge, îşi aruncă privirile către cei de faţă şi le zise:

- De acum înainte să faceţi şi voi oua roşii întru aducere aminte de răstignirea mea, după cum am făcut şi eu astăzi!

După ce a înviat Domnul nostru Iisus, Maica Domnului a fost cea dintâi care a făcut ouă roşii şi pască şi a dat fiecărui om pe care l-a întâlnit câte un ou roşu şi câte o păscuţă şi i-a zis "Hristos a înviat!" »

Ouăle sunt alese cu grijă, numai de găină, se fierb, se pun în culoare, apoi se lasă la uscat şi se şterg cu grăsime de porc ca să aibă luciu.

Când cântă cocoşii de miezul nopţii, românii curaţi şi îmbrăcaţi, după ce spun rugăciunile, iau pasca pentru sfinţire şi ouă roşii şi pornesc spre biserică.

În ziua Învierii, fiecare om care ia parte la Înviere, trebuie să aducă cu sine o lumină pe care să o ţină aprinsă în timpul slujbei de Înviere. După aceasta, fiecare se întoarce cu lumina aprinsă acasă. Aici o stâng în grindă, afumând-o pe aceasta în semnul crucii, o păstrează apoi pentru tot anul, spre a o aprinde la întâmplări primejdioase, la vărsări de ape, grindină, tunete, fulgere. O mai întrebuinţează pentru a afuma vitele.

Salutul oamenilor în aceste zile este şi în Gorj, ca pretutindeni: » Hristos a înviat!», iar celălalt pentru a confirma cele spuse răspunde: » Adevărat a înviat! »

Este bine ca elevii să cunoască toate aceste tradiţii şi obiceiuri, deoarece îmbogăţesc orizontul de cunoştinţe, îşi dezvoltă emoţii şi sentimente puternice, contribuie din plin la educarea sentimentelor de dragoste şi admiraţie, mândrie şi respect faţă de comorile creaţiei populare. Totodată le cultivă trăsăturile de personalitate caracteristice omului nou de care are nevoie societatea noastră de astăzi.

Preocuparea mea pentru păstrarea transmiterea şi continuarea acestor tradiţii şi obiceiuri din judeţul Gorj a fost mediatizată de presa locală.

Datinile, obiceiurile şi tradiţiile nu trebuie să piară, ele trebuie să dăinuie peste veacuri, iar eu



am încercat mai întâi să le fac cunoscute copiilor, părinţilor, pentru că am considerat că este necesar ca cel ce vrea să le cunoască să le adune mănunchi pentru a le dărui din nou, cum spunea Anton Pann:" De la lume adunate/Şi apoi la lume date".

Copiii trebuie să cunoască faptul că poporul român, neamul românesc de-a lungul existenţei sale deşi a avut o istorie zbuciumată, a păstrat cu sfinţenie tradiţiile, datinile şi obiceiurile.

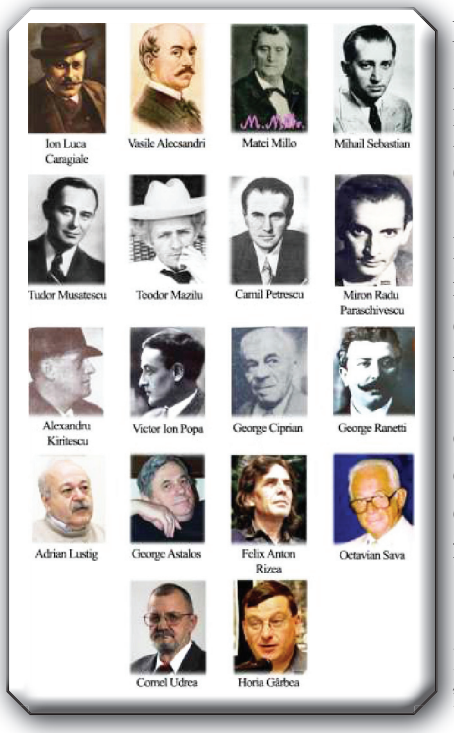
# ZIUA MONDIALĂ A SCRIITORILOR

*Prof. Ţiu Minodora*

In fiecare an, la 3 martie, se aniversează Ziua Mondială a Scriitorilor.

Evenimentul este organizat la nivel mondial de filialele PEN-Cluburilor afiliate la Organizaţia Internaţională a Scriitorilor (Internaţional PEN), din care fac parte poeţi, dramaturgi, eseişti, editori şi nuvelişti, chiar dacă acronimul PEN semnifică doar Poets - Essayists - Novelists.

Iniţiat, în 1921, de un grup de scriitori englezi si francezi, Internaţional PEN a fost prima şi a rămas singura organizaţie internaţională a scriitorilor. Carta PEN, aşa cum fusese ea formulată în 1921 de către părinţii fondatori ai organizaţiei a fost alcătuită ca un act de reconciliere intelectuală între scriitorii de dincolo de toate frontierele, după experienţa devastatoare a Primului Război Mondial, care a fost o traumă pentru conştiinţele europene.




Internaţional PEN a fost creat pentru a promova prietenia şi cooperarea intelectuală între scriitorii de pretutindeni, indiferent de opiniile lor, politice sau de altă natură, pentru a lupta în favoarea libertăţii de expresie şi pentru a-i apăra pe aceia care au de suferit .în regimurile politice opresive. Internaţional PEN are aproape 130 de centre în întreaga lume, dintre care cel mai mare este PEN American Center.

Cuprinzând treptat tot mai multe ţări de pe toate continentele, organizaţia a devenit un veritabil parlament scriitoricesc, care se preocupă de drepturile profesionale, de libertatea cuvântului şi, nu în ultimul rând, de libertatea autorilor. In fiecare an, Internaţional PEN organizează fascinante festivaluri de poezie, spectacole, dezbateri teoretice. In timp ce 'activiştii' se preocupă de supravieţuirea organizatiei, scriitorii invitaţi se preocupă de supravieţuirea literaturii, ameninţată în esenţa ei de televiziune, de vulgaritatea subculturii.

PEN Clubul Român a fost creat în 1923 şi l-a avut printre iniţiatori pe Liviu Rebreanu. Războiul rece, dar şi 'păcile reci' survenite sporadic în anii comunismului au întrerupt activitatea PEN Clubului Român. După 1964, PEN Clubul a existat din nou, formal, fără a avea şi posibilitatea să funcţioneze. Preşedintele PEN Clubului Român în anii 70 a fost poetul Geo Dumitrescu.

La 11 septembrie 1990, Centrul PEN Român renăştea, într-o şedinţă la care au participat cei mai reprezentativi scriitori români. Poeta Ana Blandiana devenea preşedinta PEN Clubului Român, afiliat Organizaţiei Internaţionale a Scriitorilor. Centrul PEN din România a refăcut legăturile cu marii scriitori din exil, încercând o completare a jumătăţilor rupte.

PEN Clubul Român a organizat în România o serie de conferinţe internaţionale, de fiecare dată tema dezbaterii fiind aleasă dintre problemele stringente ale momentului. 'Scriitorul si puterea', în 1995, la Neptun, 'Scriitori în închisori: între libertatea fizică şi cea spirituală', în 1997, la Sighet, 'Mai multe limbi - o literatură, mai multe literaturi, o limbă, în anul 2000, la Iaşi, 'Literatura într-o lume conflictuală. Rolul schimburilor literare în prevenirea şi detensionarea conflictelor', în iunie 2002, la Bucureşti. Au participat scriitori veniţi din toate colţurile lumii.

Dintre congresele mondiale desfăşurate din 1990 încoace, Centrul PEN Român a participat, ulterior conferintelor refondatoare de la Viena si Paris (1990, 1991), la congresele de la Barcelona (1992), Dubrovnic (1993), Praga (1994), Santiago de Compostela (1995), Guadalajara Mexic (1996), Edinburg (1997), Varşovia (1999), Moscova (2000), Londra (2001) şi Ohrid (2002). De asemenea, a participat la conferinţele regionale organizate cu regularitate în Slovenia, Macedonia si Ungaria.

# *“ Vrei să fii cunoscut?”* la Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”

*Consilier educativ, prof. Liliana Ciochină*

Săptămâna *Să știi mai multe, să fii mai bun!* 7 – 11 aprilie 2014 a început la Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” pe ritm de dans și muzică.

Mulți dintre elevii școlii noastre sunt copii foarte talentați, fapt dovedit cu ocazia diverselor activități extrașcolare. De la dans, muzică, teatru sau sport, până la noile tendințe ale societății noastre, toate reprezintă un aspect important din viața tinerilor noștri.



Concursul *“Vrei să fii cunoscut?”* aflat deja la ediția a III –a și foarte popular în rândul elevilor a oferit și în acest an posibilitatea afirmării tinerilor talentați ai școlii noastre. Acesta s-a desfășurat în curtea școlii între orele 10,00 – 13,00 și s-a bucurat de participarea unui număr mare de elevi, cadre didactice, dar și de părinții veniți să-și susțină micuții.

Cei 32 de concurenți au lăsat emoțiile deoparte și au vrut să fie cei mai buni. Activitatea a fost prezentată de prof. coordonator, d-na. Liliana Ciochină, consilierul educativ al școlii, iar juriul, format din prof. Nicuța Dragomir, prof. Geică Steluța, prof. de limba engleză, Hermina Udrescu, prof. înv. primar Denisa Staicu și președinta C.S.E, eleva Pendea Alexandra, a avut o sarcină grea.

Marele Premiu a fost obținut de elevii, Niculescu Alexandru și Niculescu Luiza (VI C/IV C), Premiul I a fost acordat elevei Ularu Cătălina (Preg.C), Premiul II a revenit elevului Ciugudean Andrei (V B), iar Premiul III elevei Bobină Denisa (V C). S-au acordat și mențiuni elevilor: Enulescu Emanuel (VIII C), Stoichițoiu Luiza (II E), Grupul Mugurașii Gorjului (IV B), Vlădășel Annie Stephanie(Preg.D), Dicu Francesca (IVD) și un Premiu Special elevei Niculescu Miruna(IV D).

Trofeul concursului, medaliile și diplomele au fost achiziționate din fondurile Asociației Părinților Școlii Gimnaziale “Sfântul Nicolae” care a sponsorizat și de această dată activitatea.

Concursul a fost apreciat de părinți și de profesori, iar elevii și-au manifestat dorința de continuare a acestui concurs cu o nouă ediție.





# Proiectul județean "Târgul Floriilor"

*Consilier educativ,*
*Prof. Liliana Ciochină*

Sărbătorile sunt un prilej de bucurie, de împăcare sufletească, Lumina sfântă din noaptea Învierii Mântuitorului călăuzindu-ne spre o viata mai bună, lipsită de griji.

În fiecare an sărbătorim Paştele, însă de fiecare dată ne bucurăm de venirea lui ca şi când ar fi prima oară. Copiii sunt cei care sunt cei mai entuziasmaţi de sosirea Paştelui pentru că ei, cu această ocazie, se pot bucura de pictatul ouălor, de






s-au bucurat de un succes şi un impact pozitiv atât în rândul elevilor cât şi al părinţilor, iar baza didacticomaterială a unor clase a fost modernizată cu fondurile obţinute.

Dintre punctele tari ale acestei activităţi enumerăm: valorificarea produselor elevilor ce participă la cercul extracurricular Ce pot face două mâini dibace, interesul părinţilor şi elevilor pentru desfăşurarea unor activităţi cu caracter civic

desene si alte activităţi specifice acestei sărbători.

Şcoala Gimnazială Sfântul Nicolae în colaborare cu Asociaţia Părinţilor Şcolii Generale Sfântul Nicolae organizează şi în acest an o expoziţie cu vânzare de produse realizate de elevii şcolii noastre pe tema Sărbătorilor Pascale intitulată Târgul Floriilor.

Primele două ediţii organizate la nivel de şcoală





şi antreprenorial, punerea în valoare a elevilor talentaţi în domeniul abilităţilor practice precum şi existenţa unei strânse colaborări cu părinţii.

Inexistenţa în judeţul Gorj şi în regiune a unei activităţi similare precum şi dorinţa cadrelor didactice de a se implica în activităţi opţionale şi extraşcolare (cercul de abilităţi practice) vin să sprijine ideea organizării acestei activităţi şi în acest an, la nivel judeţean de această dată.

Elevii din clasele 0-VIII vor fi implicaţi în



Expoziția cu vânzare a avut loc în cadrul activităților din săptămâna Să știi mai multe, să fii mai bun! – 7-11 aprilie 2014.



activitățile de realizare a produselor alături de cadrele didactice coordonatoare și bineînțeles de părinți care sunt mereu alături de noi și ne susțin prin implicarea și participarea lor la activitățile extrașcolare.

# Rezultatele Scolii noastre la Olimpiade si Concursuri școlare

## Sem. I, an școlar 2013-2104

*prof.înv.primar, Staicu Ionela-Denisa*

În primul semestru al anului școlar 2013-2014, elevii Școlii Gimnaziale ”Sfântul Nicolae” Tg-Jiu de la clasele pregatitoare până la clasele a VIII-a au participat la diverse olimpiade și concursuri școlare, organizate la nivel local, județean și național, momentele trăite de elevi și de către cadrele didactice fiind speciale datorită rezultatelor deosebite (numărul premiilor și mențiunilor fiind foarte mare, reprezentativ pentru fiecare clasă, în special la ciclul primar).



Așadar, procesul instructiv-educativ desfășurat în semestrul I al anului școlar 2013-2014 a fost de calitate, lucru care s-a reflectat în rezultatele obținute de elevi sub îndrumarea cadrelor didactice.

Cadrele didactice și-au concentrat activitatea pe:

- identificarea unor metode specifice de predare-invatare centrate pe elev si adaptarea intr-o mai mare masura a strategiilor de lucru la cerintele colectivelor de elevi;
- obtinerea unor rezultate cat mai bune la olimpiadele pe discipline, concursuri scolare si la Evaluarea Nationala;
- sporirea interesului elevilor pentru diferitele discipline studiate la clasă prin participarea la diferite activitati, parteneriate, proiecte si concursuri in cadrul școlii, la nivel local, județean și național.

În primul semestru al anului școlar, la ciclul primar s-a desfășurat concursul național de competență și performanță COMPER, etapa I, la care au participat elevi începând cu clasele pregătitoare și terminând cu clasele a IV-a.

Rezultatele obținute de către elevi la concursul COMPER, etapa I, au fost remarcabile.

Aceste activităţi demonstrează că toate cadrele didactice sunt bine pregătite, atât în domeniul disciplinei predate, cât şi din punct de vedere pedagogic, persoane active şi implicate profesional.

# Gândurile unui campion junior

## Văcăroiu Sorin Gabriel, Cls. a VI-a A






Activitatea sportivă ce mă încântă în orice moment al zilei este tenisul de masă. Am descoperit acest sport, ce mi se potriveşte perfect, în urmă cu trei ani, la ora de Educaţie fizică. Am fost fascinat de viteză mare cu care se desfăşoară jocul, prin lovirea rapidă a mingii de către jucători. Fiind foarte atent am observat ca jucătorul trebuie să lase mingea jucată spre el să cadă o singură dată pe partea sa de masă şi trebuie să o trimită înapoi pe partea de masă a adversarului. Am încercat şi eu acest minunat joc şi de atunci a devenit pasiunea mea, ce am transformat-o în performanţa. În timpul liber m-am antrenat cu multă determinare şi dăruire, cel puţin 3 ore pe zi devenind un jucător ce pot imprima efect mingii, ceea ce face ca ricoşeul din masă sau paleta mea să fie imprevizibilă pentru adversarul meu de joc. Astfel, am obţinut în anul 2013 locul I la Campionatul Judeţean de Tenis de masă, calificându-mă la faza Naţională de Tenis de masa desfăşurată în municipiul Giurgiu, unde am ocupat locul 36 din 80 de concurenţi. În anul acesta 2014 am obţinut locul I la Campionatul Judeţean de Tenis de masă clasele V-VIII, calificându-mă la faza Naţională de Tenis de masă ce se va desfăşura în municipiul Cluj Napoca. Pentru un loc fruntaş mă antrenez atât în timpul liber, mergând deseori la concursuri, cu domnul antrenor Dodera Marius, cât şi la şcoală cu doamna profesoară Hortopan Loredana. Îmi doresc să ajung un jucător de tenis de elită ce voi avea rezultate remarcabile atât pentru şcoala mea, Şcoala Gimnazială "Sfântul Nicolae", cât şi pentru ţara mea, România.










DIPLOMA

LOCUL I

Se acordă :

Elevului/elevei VĂCĂROIU GABRIEL SORIN (prof. HORTOPAN LOREDANA

Unitatea de învățământ ȘCOALA GENERALĂ SFÂNTUL NICOLAE,

localitatea TG-JIU , județul GORJ

la OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR - ETAPA JUDEȚEANĂ-

Competiția: OLIMPIADA NAȚIONALĂ A SPORTULUI ȘCOLAR - ETAPA JUDEȚEANĂ ; proba : TENIS DE MASĂ - GI

Data și locul desfășurării competiției: 26.01.2013 ȘCOLA GIMNAZIALĂ POMPILIU MARCEA

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL, Prof. ION IȘFAN

INSPECTOR ȘCOLAR DE SPECIALITATE Prof.Theodor Tătaru

# MICUL CAMPION

In saptamana "Sa stii mai multe, sa fii mai bun!" s-au organizat mai multe concursuri sportive: luni (07.04.2014) si miercuri(09.04.2014) prin care elevii Scolii Gimnaziale "Sfantul Nicolae" si-au putut arata aptitudinile in ceea ce priveste fotbalul



si tenisul de masa.

Luni, in data de 07.04.2014 s-a desfasurat concursul sportiv "Micul campion: fotbal". Aici, mai multe clase din scoala noastra s-au intrecut pentru reputatia de cei mai buni fotbalisti din scoala. Acest concurs s-a desfasurat in mod eliminatoriu. Mai intai s-au intrecut clasele de a V-a C cu clasa a-VI -a B. S-a desfasurat asa incat fiecare clasa sa joace . Dintre clase a castigat clasa



a V-a C .Dupa ce au fost victorii si infrangeri au urmat clasele a VII-a D cu clasa a-VIII-a B. Stilul meciului a fost acelasi, castigand clasa a VII-a D . Dupa stabilirea castigatorilor pe fiecare clasa a urmat sa se joace finala in alta zi. Totusi multi din echipele din cele doua clase nu erau cooperanti si, de aceea au si pierdut. Nevrand sa joace pe pase ca orice echipa adevarata ,ei au dorit sa alerge cu mingea la picior pentru a marca golul care i-ar fi facut starurile campionatului.

Miercuri,in data de 09.04.2014 s-a desfasurat concursul sportiv "Micul campion la tenis de masa".Aici ,clasele a VI-a B,a VI-a C si a V-a A s-au intrecut pentru a vedea cine este cel mai priceput la tenis de masa. Acest concurs s-a jucat in mod eliminatoriu. S-a tras la sorti pentru a afla cine cu cine joaca apoi castigatorii au jucat intre ei si in final au mai ramas doi jucatori care au concurat unul cu celalat. Castigatorul concursului"



Micul campion la "tenis de masa " a fost Petrică Claudiu din clasa a-V-a A.

*Petrica Cristina, Corsoreanu Andreea, cls. a VI-a C*

*Activitatea a fost coordonata de Prof. Cojocaru Petre, Prof. Criciotoiu Narcis, Prof. Hortopan Loredana, Prof. Danasel Gheorghe.*



## TESTIMONIALE - JUNIOR ACHIVEMENT

# PROIECT "FABRICA DE AER CURAT"

Noi elevii clasei a VI-a C , ai Școlii Gimnaziale "Sfântul Nicolae", Târgu-Jiu , Gorj la începutul



anului scolar 2013-2014, ne-am înscris împreună cu doamna dirigintă, Liliana Ciochina în proiectul Junior Achivement.

De-a lungul anului am desfăsurat diverse activități cu privire la mediul înconjurător, dar cea mai interesanta mi s-a părut "Fabrica de aer curat". Cu ajutorul acestui proiect noi, putem face planeta mai verde. În timpul acestor săptămâni am învățat ce înseamnă să avem o planetă nepoluată. Cu ajutorul acestui proiect noi putem realiza activități pentru a menține planeta curată, căci dacă o distrugem pe ea, ne vom distruge și pe noi.

Sinceră să fiu, nu am putut să realizez chiar toate activitățile din acest proiect, dar numarul celor realizate este pozitiv. Unele dintre ele, cum ar fi: închiderea robinetului când mă spăl pe dinți, înlocuirea becurilor normale cu becuri economice, mersul pe jos la școală le făceam chiar de mai demult. Am învățat cum e să plantezi un copac. La început mi s-a părut greu, dar după aceea am încercat deoarece mi-am dat seama ca puietii pe care i-am plantat vor deveni niste copaci puternici ce ne vor ajuta să invingem in lupta cu poluarea.

Am mai reușit activități ca : reciclarea hartiei, punerea optiunii SLEEP pe calculator și deplasărea in locuri in afara scolii pe jos său cu bicicleta. Insă au fost și cateva activități pe care nu le-am putut face, cum ar fi: reciclarea plasticului său a aluminiului și oprirea becurilor și televizoarelor cand nu este nimeni in camera.

In cele 10 minute de la dirigentie alocate acestui proiect am scris numarul de elevi care s-au gandit putin și la starea planetei noastre, incercand să o ajute. Chiar daca am participat toata clasă mi s-a parut ca doar o mare parte din noi a incercat să ajute mediul in care traim. Totuși, acea minoritate de elevi care conșidera ca planeta noastra este doar un loc unde sunt șituate asezarile omenesti se inseala deoarece planeta este legata de fiecare printr-o legatura aparte fara de care noi nu am putea trai.

Cu toate ca unii au fost nepasători, mi se pare ca și ei, in sufletul lor doresc să faca acest lucru, dar constiinta ca nu s-ar mai juca pe aparate electronice, ca nu ar mai putea merge cu mașina peste tot și ca nu s-ar mai putea uita la televizor nu ii lasă să faca acest lucru.

Ma bucur și pentru aceia care chiar își doresc să ajute planeta, să petreaca mai mult timp in aer liber deoarece noi, facand bine planetei, ne facem bine și noua și celorlalte vietuitoare.

Prin proiectul "Fabrica de aer curat" putem să ne aratam noua și celor din jur ca a avea grija de planeta inseamna a avea grija ca viitorul nostru, al copiilor nostri și al nepotilor nostri să nu fie afectat din acest punct de vedere.



# „Școala Altfel - să știi mai multe să fii mai bun”

*Prof. Lumezeanu Simona*





În timpul săptămânii „Școala Altfel - să știi mai multe să fii mai bun”, elevii școlii ginmaziale „Sf. Nicolae” au avut un program încarcat. Astfel la biblioteca „Cristian Tell”, secția pentru copii, elevii clasei a V-a A s-au înscris la concursul “Bătălia cărților”, deoarece ne-am propus să învățăm descifrarea unui text, venind în sprijinul activităților de la clasă. Am integrat activitățile cercului de lectură în





evenimentele naționale și internaționale importante. Am învățat unii de la alții, am analizat și promovat lectura, cultura și comunicarea într-o limbă de circulație europeană. O parte din elevii claselor a V-a B,C, a VI-a A ,B și a VII-a B,D au urmat un stagiu de pregătire la matematică coordonat de doamnele prof. Giorgi Victoria și Barb Diana în frumoasa stațiune Băile Herculane unde au îmbinat utilul cu plăcutul combinând orele de matematică cu vizite spectaculoase în împrejurimi. Clasele a VIII-a însoțiți








de inimoșii lor diriginți d-ra Codruța Călugăru, d-na Simona Lumezeanu și d-nul Cornel Arsenie au străbătut cărările dealurilor și pădurilor din împrejurimile Târgu Jiului unde li s-au prezentat tehnici de supraviețuire, orientare turistică și prim ajutor in caz de nevoie.

În incinta școlii elevii au participat sub atenta îndrumare a d-nului prof. Arsenie Cornel la acțiunea „Cu viața mea apăr viața” unde copiii au învățat ce pot și ce nu au voie să facă in caz de accident sau în cazul unor incendii.

Prichindeii, puștii de la grupele pregătitoare au avut o activitate și mai interesantă au asistat și au




ajutat la plantarea florilor, arbuștilor și a unor pomișori. Copii au fost foarte încântați, extrem de atenți și de curioși. Pentru că au fost cuminți doamnele învățătoare i-au răsplătit ducându-i la cinematograf unde au vizionat cu interes filmele de desene animate “Clopoțica” și “Zâna Pirat”.

Această săptămână este o oaza de relaxare, așteptată cu drag și mare interes de copiii de toate vărstele. Ei află astfel că se poate învăța si altfel într-un mod mai plăcut, mai relaxant dar nu mai puțin educativ decât greoaiele cărți.




# Darul din suflet

*Prof. Geică Steluța*
*Școala Gimnaziala. „Sf. Nicolae”*

Milostenia este modalitatea prin care omul se poate apropia de Dumnezeu, ea înseamnă să-i faci bine aproapelui. Sacrificiul suprem pentru binele aproapelui este esenţa vieţii autentice a creştinilor,



care se învaţă în mijlocul familiei, avându-L drept exemplu suprem pe Hristos Dumnezeu care viaţa Sa şi-a pus-o pentru fiecare fiinţă umana în parte. Acesta este scopul suprem al vieţuirii întru Hristos prin puterea Sfântului Duh spre slava Tatălui. Puţini sunt, însă, cei ce ating o asemenea stare de jertfă, de smerenie.

Asumarea acestui ideal creştin până la ultimele lui consecinţe este împlinită doar de geniile sfinţeniei, adică de sfinţi. Una din căile prin care creştinul este chemat să-şi asume viaţa prietenului său şi în logica paradoxală a credinţei tot omul este prietenul creştinului, chiar duşmanul lui este caritatea. Mila, în concepţia creştină, este cel mai mare şi mai puternic sentiment faţă de fiinţa umană. Ea nu este o slăbiciune sentimentală, o micşorare a acesteia. Ea este un sentiment care ne înalţă şi prin care devenim mai buni. Iubirea şi mila creştină sunt laturile de lumină ale creştinismului care l-au ridicat deasupra multor religii şi concepţii filosofice, socotindu-i pe toţi oamenii fraţi. Iubirea nu are limită şi spaţiu, ea trebuie să depăşească, cadrele familiale, spre ceilalţi, în comunitate spre comuniunea Bisericii lui Hristos, mai mult chiar, obiectul iubirii este orice om din orice loc.

Hristos fiind dascălul şi primitorul milosteniei noastre, căci nimic nu mânie atât de mult pe Dumnezeu, cât faptul de a nu fi cineva milostiv... şi a nu salva pe celălalt. Nimic nu bucură atât de mult pe Dumnezeu cât faptul de a suferi împreună cu semenii noştri, care sunt mădulare ale trupului Bisericii. Hristos osândeşte nu banii, ci pe cei ce sunt robii lor, iar milostenia este milostenia e mai mare decât darul de a învia morţii, ea nu se învaţă, ci este sădită în firea noastră. Sub chipul săracului se află Hristos şi cine îi întoarce spatele, îi întoarce lui Hristos. Şederea cerşetorilor la Biserică e un îndemn pentru noi de a face milostenie şi cine se ruşinează de ei, se ruşinează de Dumnezeu: Când dăm celor săraci, să avem o astfel de stare sufletească, ca şi cum I-am da lui Hristos. Că mai vrednice de credinţă sunt cuvintele Lui decât văzul nostru. Când vezi un sărac adu-ţi aminte de cuvintele Lui care-ţi arătau că El este cel hrănit şi miluit.

Cel milostiv este fericit deoarece alină cât de



cât suferinţa celui de lângă el. Bunăvoinţa ce se naşte din suflet, faţă de cei ce i-au arătat milă în viaţa aceasta, rămâne în veci, după cuviinţă, în cei ce se împărtăşesc de har.

Iubirea frăţească în slujirea creştină manifestă demnitatea pe care voieşte Dumnezeu să o împlinească fii Săi. Împlinirea acestei iubiri înlesneşte omului asemănarea cu Creatorul său, adică sfinţenia în potenţă, tinderea coroanei creaţiunii către Arhetipul său. Din această perspectivă, mila concepută şi mişcată în iubire, aşează omul într-o asemănare puternică cu Dumnezeu, care îngăduie, iubeşte şi poartă de grijă oamenilor.

# Retrăind magia sărbătorilor

*Badea Cosmin cls. a V-a C*

Paştele din Gorj înseamnă respectarea datinilor şi tradiţiilor regiunii. Fiecare dintre noi serbăm Paştele într-un anumit mod, în funcţie de regiunea în care ne aflăm, considerând această sărbătoare o modalitate prin care ne reîntoarcem la vechile obiceiuri ale bătrânilor. Paştele din Gorj este serbat în familie şi începe odată cu Săptămâna Patimilor. Paştele în Gorj presupune şi reîntoarcerea oamenilor la Dumnezeu. Aceştia merg la biserică, se spovedesc, se împărtăşesc. În Joia Mare femeile nu au voie să doarmă întrucât aşa vor fi tot anul. Tot în această zi, oamenii îi pomenesc pe cei dragi, trecuţi în nefiinţă, împărţind bucate la cei sărmani în numele lor. În Joia Mare, se spune că sufletele celor care au murit se reîntorc la casele pe care le-au părăsit cu ceva timp în urmă. Tocmai de aceea oamenii aprind focuri imense pentru sufletele celor care i-au părăsit. Tot în cursul acestei zile se prepară pasca, se înroşesc ouăle – totul pentru ca Paştele din Gorj să fie serbat la mare cinste.


Niamţu Sorana, cls a V a A

În Vinerea Mare oamenii nu au voie să mănânce nimic, ţinând post negru – simbol al sacrificiului Domnului Iisus Hristos pentru pământeni şi cu credinţa că vor fi feriţi de boli şi necazuri. Totodată în această zi este interzisă orice fel de muncă (casnică sau fizică), spunându-se că totul se va usca, va seca. Dar mai presus de toate aceste interdicţii această zi este deosebită prin Denia Prohodului, una dintre cele mai spectaculoase denii şi ducerea de flori la biserică pentru Iisus Hristos. Mai întâi tinerii şi apoi bătrânii trec de câte trei ori pe sub masă plină cu flori (mormântul Domnului), pe care este aşezată o faţă de masă pictată cu Punerea în mormânt a Domnului (Epitaf), Evanghelia cu Crucea, iar apoi urmează cântarea Prohodului. Slujba se încheie cu procesiunea de înconjurare a bisericii de trei ori (înmormântarea Domnului) şi împărţirea de flori sfinţite care se pun la icoane. În Sâmbăta Mare, femeile pregătesc cea mai mare parte a bucatelor tradiţionale (miel, cozonaci, etc.), dar cel mai important moment al zilei este acela în care se pregăteşte pască. De cele mai multe ori pasca se plămădeşte în formă rotundă, amintind de scutecele în care a fost înfăşat Iisus. Alteori, se face în formă dreptunghiulară, deopotrivă cu mormântul în care a fost aşezat Iisus după moarte. Este un aliment care poate reprezenta atât viaţa, cât şi moartea.

Înainte de a merge la slujba de Înviere (care începe la doisprezece noaptea), oamenii merg la morminte pentru a da lumină şi celor adormiţi, iar crucile luminează de candele şi lumânări creând o atmosferă de sărbătoare. Apoi cu toţii se îndreaptă spre biserică, pentru a participa la Învierea Domnului, a lua lumină şi tradiţionalele Paşti. Odată ajunşi acasă, oamenii sting lumânarea în pragul uşii, făcând semnul crucii, lumânare ce se păstrează şi se foloseşte în momente de răscruce. În Duminica Învierii, obiceiul este ca oamenii să poarte haine noi, iar dimineaţa înainte de a se aşeza la masă se practică ritualul spălării pe faţă. Într-un vas se pune apă rece, un ou roşu şi un ban de argint, iar cu această apă toate persoanele din casă se spală pe faţă. Se spune că cei ce se spală cu această apă vor fi rumeni în obraji că oul, tari că banul şi vor avea noroc. Apoi membrii familiei se aşează la masă, gustând mai întâi din ouăle roşii ciocnite, moment în care se spune “Hristos a Înviat!” şi se răspunde “Adevărat a Înviat!” şi pasca, sfinţite. Se crede că, făcând acest lucru, membrii familiei se vor vedea şi pe lumea cealaltă. Dacă masa din prima zi este un prilej de reunire a familiei, celelalte zile sunt consacrate petrecerilor, distracţiilor.

# SĂRBĂTOARE

*Barb Alexandru, cls. a V-a C*

Când păsările ciripesc voioase printre copacii încărcaţi de flori, când fluturii roiesc printre florile frumos mirositoare, când iepuraşii se veselesc prin lanurile verzi de grâu este clar că a venit primăvara. Odată cu ea a venit şi cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii: Paştele. Răsuflul cald al primăverii




ne-a adus zilele Învierii, toată lumea este în sărbătoare şi în toate potirele arde o mireasmă subţire. Din toate ferestrele mii şi mii de Heruvimi fac cu mâna copiilor somnoroşi. Cântarea în stihuri repetate din altar străbate tot văzduhul şi ici-acolo vezi câte o bătrânică cu micul ei nepot de mână. Copii, tineri sau bătrâni, cu toţii aşteaptă cu căldură Paştele, cea mai importantă sărbătoare, fiind închinată Învierii Domnului Iisus Hristos, cel care a biruit moartea. La miezul nopţii este o tăcere sfântă peste tot oraşul, până când un glas de clopot frământă tot ţinutul. Clopotul cel mare dă semnalul creând în noapte parcă o chemare războinică. Apoi mii de sunete de clopot îşi amestecă armura într-o ploaie de ecouri lungi. Primăvara răsună lung prin văzduhuri, iar ecoul îi răspunde blând:, Adevărat a Înviat!". După ce vocile de clopot spun minunea Domnului Iisus Hristos, oamenii îşi aprind candela vegherii şi salută cu mândre cânturi sărbătoarea Paştelui.

Paştele reprezintă sărbătoarea Învierii lui Iisus Hristos. Începutul acestei sărbători e văzut chiar în Cină cea de Taină, pâinea şi vinul simbolizând sacrificiul trupului şi al sângelui, ca preţ al răscumpărării.

Obiceiuri româneşti de paşte în tradiţia ortodoxă, începutul sărbătorii e marcat o dată cu postul de şapte săptămâni. O semnificaţie foarte importantă o are Joia Mare din Săptămâna Patimilor. Din această zi, ţăranii încetează lucrul la câmp şi se concentrează asupra casei, a curţii, pentru ca totul să fie curat.

Lumânarea din noaptea de Paşte (sâmbătă spre duminică) reprezintă lumina Învierii Domnului, a biruinţei luminii lui Iisus asupra întunericului iadului, a binelui asupra răului şi a vieţii asupra morţii.

Ouăle vopsite – un simbol important al Sărbătorilor Pascale. Ouăle reprezintă simbolul mormântului purtător de viaţă al lui Iisus Hristos, care s-a deschis la Învierea Sa. Culoarea roşie cu care sunt vopsite ouăle simbolizează sângele lui Iisus vărsat pe cruce pentru iertarea păcatelor şi mântuirea oamenilor.

Mielul. După tradiţie, în familiile creştine, în zilele de Paşte, carnea de miel nu trebuie să lipsească de pe masă. Mielul jertfit îl simbolizează




chiar pe Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, care s-a jertfit pentru păcatele lumii şi a murit pe cruce ca un miel nevinovat.

Pască. O singură dată pe an, de Sfintele Paşte, gospodinele creştine fac un fel de cozonac din aluat dospit, umplut cu brânză de vaci, stafide şi smântână: pască. Aceasta are o formă rotundă, deoarece se crede că scutecele pruncului Iisus au fost rotunde. Şi despre originea pascăi există o legendă, care spune că, în timp ce mergea să predice împreună cu apostolii săi, Iisus a fost găzduit de un om foarte primitor.

# TRADIŢII ŞI DATINI DE PAŞTE

*Troacă Alexandru, cls. a V-a C*

Paştele este cea mai importantă sărbătoare a creştinătăţii şi s-a sărbătorit pentru prima dată în jurul anului 1400 î.Hr. Deşi Paştele este cea mai importantă sărbătoare a creştinătăţii şi reprezintă Învierea Mântuitorului Iisus Hristos, aceasta a fost mai întâi o sărbătoare iudaică (cuvântul Paşte îşi are etimologia în cuvântul ebraic pesah, care înseamnă trecere) şi simboliza eliberarea evreilor din robia egipteană şi trecerea prin Marea Roşie, pe pământul făgăduinţei.




Deniile reprezintă unele dintre cele mai profunde slujbe ale creştinătăţii. Deniile din Săptămâna Mare încep cu seara de Florii şi ţin apoi de luni până vineri, când preoţii rostesc rugăciuni rituale şi citesc fragmente din Vechiul Testament. Tradiţia spune că până la începerea Deniilor, casa trebuie să fie curată, iar pomii şi gardurile vopsite. Femeile care merg la biserică pentru slujba Deniilor trebuie să poarte pe cap o năframă neagră.

În Săptămâna Mare oamenii trebuie să-şi ierte păcatele reciproc şi să facă fapte bune.

În prima zi a Săptămânii Mari, luni, este pomenit Iosif cel Preafrumos, care a fost vândut de fraţii săi pentru 30 de arginţi. Tot în această zi, Iuda l-a vândut pe Iisus tot pentru 30 de arginţi. În ziua de marţi se pomeneşte pilda celor 10 fecioare. Cinci dintre fecioare erau înţelepte şi aveau untdelemn pentru candele (erau milostive), iar cinci fecioare erau nebune şi Domnul Iisus Hristos nu le-a primit. În ziua de miercuri se pomeneşte femeia păcătoasă care a şters cu părul ei picioarele Mântuitorului. În ziua de joi se prăznuieşte spălarea picioarelor ucenicilor de către Mântuitor, Cina cea de Taină, rugăciunea din grădina Ghetsimani şi vânzarea Domnului de către Iuda.

Joia Mare sau Joia Patimilor este ultima zi din postul Paştelui. Se spune că în această zi nu este bine să dormi, astfel cine va dormi va fi leneş tot timpul anului. Joia Mare este şi ziua în care morţii vin la vechile locuinţe unde rămân până în sâmbăta de dinainte de Rusalii. Pentru că vremea este de obicei friguroasă în această zi, se fac focuri în jurul casei, pentru că morţii să se poată încălzi. Tot în această zi se duc la biserică băuturi şi mâncăruri care se sfinţesc şi se dau de pomană pentru pomenirea morţilor. Tot în Joia Mare se înroşesc şi ouăle, care nu se vor strica niciodată.

Vinerea Mare se mai numeşte şi Vinerea Paştelui, Vinerea Patimilor sau Vinerea Seacă. În această zi, Iisus a pătimit şi a fost răstignit. În Vinerea Mare se ţine post negru, adică nu se bea şi nu se mănâncă nimic toată ziua În Sâmbăta Mare se prăznuieşte îngroparea trupească a lui Iisus şi pogorârea lui în Iad. Duminica Învierii este ziua în care Mântuitorul a înviat. Timp de 40 de zile, creştinii se salută cu «Hristos a înviat» şi răspund cu «Adevărat a înviat».



# VIITORUL

*Spataru Horia Ştefan, cls. a VI-a C*

## ... Cineva trebuie să facă ceva

Era dimineaţă. Vântul rece care venea dinspre fereastra de lângă pat, îmi spunea că a venit timpul să mă trezesc. La fel şi mama care trage pătura de pe mine şi îmi spune că micul dejun e gata.

Părea o dimineaţă obişnuită ca oricare alta. Dar, în staţia de autobuz, am crezut că am greşit locul. În faţa mea se afla un autobuz galben, cu propulsoare şi multe lumini ciudate. Din el a ieşit un străin îmbrăcat în haine militare. Era rănit grav. Înainte să moară mi-a spus cu o voce răguşită: 'Tu eşti singurul care poate salva omenirea.'



Cum adică 'eu'? M-am uitat mai bine la el şi am văzut că avea mai multe medalii. În jurul gâtului avea un medalion cu o plăcuţă pe care scria: General Danny Anderson.

'Dar... acesta e numele meu' îmi spun eu îngrozit.

Am intrat în autobuz. Pe panoul de control se afla o carte pe care scria cu majuscule VIITORUL.

Am recunoscut de prima dată titlul. Era o carte pe care o începusem în vacanţa de vara, dar am uitat de ea. Probabil zăcea acoperită de praf într-un sertar. Pe ultima pagină scria: Acesta este un jurnal cu întâmplări reale, iar tu, cititorule, eşti singurul care ne mai poate salva.

Danny Anderson, 2079, Aprilie

În continuare se afla o schiţă cu detaliile panoului de control. Deasupra scria maşina timpului.

'Oare acest om sunt eu din viitor? Şi dacă da, oare ce viitor mai e şi asta? Cineva trebuie să facă ceva. Şi acel cineva... sunt eu!

# Povestea unui om... de zăpadă

*Băncilă Caesar, cls. A V-a A*

Iarna, Crăiasa de argint şi-a ocupat tronul anotimpului sau, iar pentru a-şi anunţa prezenţa şi-a scuturat mantia albă peste tot ţinutul. Fulgi fermecaţi de nea inunda pământul. Printre fulgii gingaşi de zăpadă, coborând spre covorul alb de nea, se aud glasuri vesele de copii, care se zbenguie bucuroşi de venirea iernii. Paşii lor micuţi şi hotărâţi lasă urme adânci în stratul de zăpadă, dar semnele în omăt sunt acoperite în scurt timp de alţi fulgii de zăpadă, care continuă să cadă fără încetare. Au apărut şi primele săniuţe. Trase de bunicii bucuroşi de veselia copiilor,




săniile zboară lin prin zăpadă. Pe sănii, gros îmbrăcaţi şi roşii în obraji, copiii întâmpină cu îndârjire frigul de afară şi ninsoarea abundentă. Urmele liniare ale săniilor, lăsate în zăpadă, se pierd în zare, iar la scurt timp, pe aceleaşi urme, alte sănii cu copii la fel de veseli îşi fac apariţia. Cinci băieţi rostogolesc bulgări din ce în ce mai mari de zăpadă. După ce bulgării au ajuns la mărimea dorită, băieţii pun sferele albe şi reci unele peste altele. Omul de zăpadă începe să prindă

contur. La scurt timp sunt aduse şi celelalte elemente necesare pentru a încropi un om de zăpadă adevărat: un morcov, o mătură, nişte cărbuni, o oală şi un fular. De la depărtare, omul de zăpadă tocmai plăsmuit apare impunător, doar lui îi place atmosfera de congelator. Simte că trăieşte, iar ochii lipsiţi de culoare îi râd de bucurie. Ninge cu fulgi mari de zăpadă, care îl acoperă din cap până în picioare cu o mantă albă. Şi hainele îi sunt albe şi sclipesc în razele palide ale soarelui. Aşezat în mijlocul zăpezii, priveşte fix în zarea albă şi se bucură de zăpada care cade în exces,


Manole Maria a II-a A

dar mai ales de veselia copiilor. Acesta este omul de zăpadă, alcătuire încântătoare din: mândra nea albă şi frigul dur şi nemilos al iernii. Omul de Zăpadă înveseleşte peisajul rece şi alb prin propria-i prezenta, fiind mai efemer decât un fluture, omul de zăpadă se bucură de fiecare moment de frig şi de fiecare fulg de nea care cade din cerul încărcat cu nori albi. Cât timp e frig şi ninge, omul de zăpadă are hrană pentru a-şi întreţine corpul sensibil la orice adiere de căldură. De acestea toate se îngrijeşte... Iarna, Crăiasa de argint.

## Noapte de iarnă

*Utescu Denisa, cls. A IV-a B*

Este iarnă. Noaptea învăluie treptat oraşul îngropat, de câteva zile, în zăpadă. Stelele licăresc pe cerul albastru, iar luna, ca de gheaţă, luminează cu mărinimie străzile, acum pustii. Sub felinarul străzii, fulgii pufoşi, ca nişte fluturaşi gingaşi de gheaţă, valsează lent, spre pământ.


Andreea Cercel a III-a B

Copacii ca de zahăr parcă visează la ziua în care vor avea muguri gingaşi, ce vor împrăştia miros proaspăt de primăvară. La o fereastră sta o fetiţă de vreo zece anişori, cu capul între mâini şi priveşte la omul de zăpadă din grădină. Pare atât de zâmbitor, încât fetiţa râde cu pofta ori de câte ori îl priveşte cu atenţie. Dar e târziu... fetiţa îşi ia rămas bun şi merge la culcare.

## Alba-Zână

*Muciciora Andreea Mihaela, Cls. A IV-a B*

În sfârşit, a sosit anotimpul Iarna. Stau la geam şi privesc fascinată cum fulgii mici şi sclipitori cad uşor din cer. Deodată pe geam văd o mică zâna. Ea este îmbrăcată în alb, cu o coroană strălucitoare



aşezată în pletele lungi şi argintii. Parcă este zâna iernii. Îmi face semn să îmi apropii fata de ea. Vrăjita fac cum îmi spune, căci sunt foarte curioasă.

- Cine eşti? O întreb eu.
- Prietena ta, îmi răspunde ea chicotind drăgălaş.
- Prietena mea!? Cum te cheamă?
- Eeeeee! Dar nu ştii? Eu îţi apar mereu în vise.
- Tu... eşti chiar Alba-Zână.
- Da, eu sunt, doar mi-am anunţat prezenta, am umplut satele de o plăpumioara albă şi strălucitoare, dar trebuie să poleiesc şi alte sate, unde mă aşteaptă alţii copii, aşa că rămâi cu bine!
- Vai, aşa de repede pleci... la revedere! Te aştept să mai vii.

Bucuroasă şi însufleţită de jocul vesel al fulgilor albi lăsaţi de Alba Zâna, am continuat să privesc cum neaua se aşterne încontinuu pe pământ. Iubesc Iarna!

# Faceți natura să zâmbească!

*Vulsanescu Maria Mirabelă, Cls. A V-a C*

Viaţa umanităţii este dependentă de habitatul său natural, de aceea omul are nevoie de o natură curata, sănătoasa atât pentru el, cât şi pentru plante şi animale. Omul trebuie să conştientizeze cât de mult s-a deteriorate natura ca urmare a activităţilor legale şi ilegale de: tăiere a pădurilor în masă, a braconajului, a vânătorilor, a emisiilor de gaze cu efect de seră, etc. Aruncatul gunoaielor oriunde şi oricând este un alt rău pe care oamenii îl fac naturii. La primul ropot de ploaie acestea plutesc în albiile râurilor făcând imposibilă supravieţuirea micilor vieţuitoare care trăiesc în adâncuri. Acestea sunt doar câteva dintre efectele nepăsării oamenilor. Chiar dacă oamenii mari trec cu indiferenţa peste aceste suferinţe ale mediului înconjurător, noi, copiii, putem să le atragem atenţia şi, prin exemplele oferite de noi, poate vom



reuşi să salvăm planeta. Natura are nevoie de o recreaţie mare pentru a se putea reface, pentru a putea zâmbi iar. Haideţi cu toţii, cu mic, cu mare să a învăţam să iubim natura.

# Să-i învățăm și pe ceilalți!

*Priporeanu Meda Valentina, cls a IV-a D*

Faceţi şi voi cunoştinţă cu Ana şi Mirela. Ele sunt cele mai bune prietene, încă de la grădiniţă. Acum sunt în clasa a IV-a. În ora de ecologie discuta cu doamna învăţătoare despre ecologizarea hârtiei, plasticului, metalului şi sticlei.

Doamna învăţătoare le explica copiilor cât de importantă este protejarea mediului înconjurător şi cât de importantă este sortarea selectivă. Ea îi roagă pe copii să fie foarte atenţi la ceea ce spune:

- Trebuie să învăţăm să sortăm selectiv pentru a nu mai polua mediul înconjurător. Vreau să ştiţi că hârtia şi cartonul se depozitează în containerul de culoare albastră, plasticul şi metalul în containerul de culoare galbenă, iar sticla în cel de culoare verde.



Aflând aceste lucruri interesante şi folositoare, Ana şi Mirela sunt hotărâte să asculte sfaturile doamnei învăţătoare şi să înceapă să sorteze selectiv hârtia, plasticul, metalul şi sticlă.

În drum spre casă, ele văd un băieţel care arunca o pungă de plastic şi un şerveţel din hârtie într-un tufiş.

Fetele se îndreaptă spre el imediat şi îi explică cât de importantă este recuperarea selectivă a deşeurilor, pentru că numai aşa vom putea proteja planeta şi o vom putea scăpa de poluare. Ele îi spun băieţelului ca punga din plastic pe care el a aruncat-o trebuia pusă în

Containerul galben, iar şerveţelul în containerul albastru şi îl îndeamnă să le ridice şi să le pună la locul potrivit.

Băiatul se preface că le asculta pe fete, merge, ia punga şi şerveţelul din tufiş, dar după ce fetele se îndepărtează, le arunca tot acolo.Fetele se uita cu dezamăgire înapoi şi pleacă supărate.

A doua zi, Ana şi Mirela povestiră doamnei învăţătoare despre întâmplarea cu băieţelul. Dumneaei le-a felicitat pe fete şi le-a rugat să continue să facă

aceste lucruri ori de câte ori este cazul, chiar dacă nu întotdeauna vor fi ascultate. Tot doamna învăţătoare le-a promis să discute cu băiatul despre comportarea să.

În ziua următoare, doamna învăţătoare împreună cu fetele au hotărât să-l urmărească pe băiat, pentru a vedea dacă el a înţeles ce trebuie să facă. În pauză, l-au văzut pe acesta mâncând o prăjitură, apoi ducând ambalajul la containerul potrivit.

Văzând că şi-a învăţat lecţia, toţi l-au felicitat pe băiat şi l-au rugat să spună mai departe şi altora să facă aceste lucruri, pentru a proteja mediul înconjurător.

Speram să va fi convins şi pe voi să sortaţi selectiv deşeurile şi astfel să protejăm natura şi să salvăm planeta!

# Prietenia dintre un cățel și un motan!

*Tedy*

Într-o zi frumoasă de Toamna doi prieteni, motanul Tom şi câinele Spike, stăteau şi se gândeau ce să facă.

- Spike, hai să facem ceva. Mă plictisesc foarte rău.

- Hai să mergem în livada să ne plimbăm.

Când au ajuns în livada au văzut o grămadă mare de frunze.

- Hai să ne întrecem până la grămada de frunze.

Spike aleargă ca să ajungă primul, dar Tom la întrecut. Tom aproape ajunsese şi când era gata să sară un vânt puternic a împrăştiat frunzele peste tot şi când a sărit a căzut pe burta nemaifiind frunzele.

- Tom, eşti bine?

- Da, sunt bine doar puţin ameţit, dar sunt bine.

- Hai acasă, Spike, m-am săturat de livada asta blestemată.

Când au ajuns acasă, iar s-au plictisit.

Au intrat în casa şi au început să se joace de-a prinselea. În timp ce se jucau au făcut şi o dezordine nemaivăzută. Au rupt perdelele agăţându-se de ele, au spart o vază cu flori, au zgâriat mobilierul, au rupt perinele, au rupt cearceafurile şi ce n-au făcut.



Dintr-o dată se auzise clanţa uşi. Era stăpânul.

Când au văzut că vine stăpânul au fugit repede în dormitor şi s-au băgat sub pătura în patul stăpânului.



Când stăpânul a intrat şi a văzut ce dezordine era în casa s-a supărat. Fiind mâhnit a vrut să se culce în pat fără să ştie că Tom şi Spike sunt acolo.

- Hei, Spike, dă-te mai încolo, aproape dai cu mine jos!

- Eu să mă dau mai încolo, dă-te tu!

Şi cum se fâţâiau ei acolo au dat cu stăpânul jos din pat.

- Tom, ce ai făcut?

- Nimic.

- Atunci ce se auzi?

Stăpânul supărat a dat pătura la o parte şi i-a văzut pe amândoi şi i-a scos afară pentru toată noapte.

Aşa şi-au dat seama că trebuie să se mai astâmpere uneori ca să nu-şi mai petreacă noaptea la uşă!

# Cățelul meu... de pluș

*Răduțoiu Ariana, cls. A VII-a A*

Sunt momente în viaţă când ai sentimente de melancolie şi de dor faţă de copilăria trecătoare ca o blândă adiere de primăvară. Îţi aduci aminte de clipele în care stăteai în braţele plăpânde ale bunicului, ascultându-l cu atenţie cum îţi lecturează poezii şi poveşti. Ai da orice să retrăieşti aceste momente tipărite în suflet, unde bunătatea bunicilor, curăţenia şi liniştea din casa lor, mirosul îmbietor al bucatelor gătite de bunica, jucăriile cele mai fantastice încropite din câteva nimicuri, mii şi mii de mici bucurii care împreună formează împreună cea mai mare şi mai intense bucurie – copilăria..



Că veni vorba de jucării... Îmi aduc aminte de micuţul meu căţeluş de pluş. Până şi în prezent îl mai am, însă praful de atâţia ani l-a acoperit cu mii de pulbere. Când eram micuţă, credeam că vorbeşte cu mine şi îl consideram cel mai bun prieten. Oare a fost doar o iluzie!? Sau este adevărat...

- Fetiţa mea, nu a fost o iluzie. Sunt chiar aici, sub praful ăsta care nu-mi dă pace de câţiva ani.

- Ooo, dragul meu căţeluş! Tu chiar poţi vorbi?

- Desigur. Eu pot vorbi de când erai tu copilaş mic şi plăpând. Atunci mă iubeai, acum nu-ţi mai pasă...

- Cum să nu? Am avut momente în care am crezut că sunt doar vise sau iluzii nejustificate.

- Copila mea, vreau să-ţi spun că-mi doresc enorm de mult să fiu un câine adevărat.

- Care este motivul?

- Păi.. Cum să-ţi explic.. Animalele sunt nişte fiinţe care pot fi uneori mai ascultătoare decât un om. Ele nu te ceartă, nu te critică, iar cel mai important lucru: nu te părăsesc niciodată. Aş vrea să pot avea şi eu aceste însuşiri.

- Nu e nevoie. Tu eşti perfect în modul tău, cum te-a lăsat Dumnezeu. De astăzi îţi promit că mă voi ocupa permanent de tine şi mă voi comporta cu tine asemănător cu un câine adevărat.

- Mulţumesc pentru cuvintele frumoase, copilă. Sper să rămânem împreună întreaga viaţă. Te iubesc, draga mea!

- Şi eu te iubesc căţeluşul meu pufos.

După această întâmplare, am realizat că toată viaţa voi avea un suflet de copil şi că frumoasele amintiri nu pot dispărea niciodată din colţul inimii dedicat copilăriei.

# Câinele

*Marcu Valentina Adriana, Cls. A VII-a C*

Mulţi oameni preferă să aibă în compania lor un prieten necuvântător, iar cele mai întâlnite alegeri se regăsesc asupra papagalilor, porcuşorilor de guinea, câinilor şi pisicilor.




Câinii, paznici de temut pentru hoţi, sunt prezenţi, îndeosebi, în mijlocul familiilor care locuiesc la casă. Cu toate că pentru început îndeplinesc doar funcţia de păzitor a gospodăriei, în timp stăpânii se ataşează de patrupezii lor, încât vor deveni cei mai buni prieteni. Câinii oferă loialitate şi dragoste stăpânilor lor, indiferent dacă vor duce o viaţă sedentară sau minunată, cu multe plimbări şi jocuri prin parc. Cine poate rezista boticului umed şi codiţei jucăuşe, care te roagă cu privirea celor două mărgele scânteietoare să îl scoţi afară la o plimbare. Atunci, oricât de singur ai fi, căţelul te face să te simţi minunat.

Toţi ştim că blănoşii cu patru picioare sunt foarte inteligenţi, fiind uşor de dresat. Câinele poate înţelege indispoziţia stăpânului şi îl atunci încearcă să se gudure pe lângă el pentru a-l înveseli. Totuşi, un câine înseamnă responsabilitate, iar ca pe lângă faptul că trebuie hrănit, spălat şi plimbat de către stăpân, trebuie să fie şi iubit.

# TOAMNA

*Eleva Lazăr Adina*
*Cls. A VII-a B*

Toamnă a cuprins toată natura şi verdele




copacilor, odată proaspăt a căpătat nuanţe arămii.

Anotimpul culorilor şi al bogăţiei aduce în sufletul nostru starea de melancolie odată cu terminarea verii. Totuşi, apariţia acestui anotimp ne aduce şi bucuria culegerii roadelor naturii. Cea mai bogată dintre yânele anului şi-a întins mantia arămie peste întreaga natură. Frunzele oftează la desprinderea de pe ramurile copacilor. Păsările călătoare nu-şi mai răspândesc trilurile asupra pădurii, fiind prea ocupate cu pregătirea plecării în ţările calde.

Odată cu sosirea toamnei, pe dealuri răsună forfota oamenilor veniţi să strângă roadele bogate. Viile suspină după strugurii zemoşi ce au fost recoltaţi.

Soarele palid îşi face apariţia tot mai timid, încercând să străbată printre ramurile ce se mişcă în adierea răcoroasă a vântului de toamnă. Florile, cândva vesele şi zglobii, se apleacă fără voia lor în spre pământul rece. Ploaia îşi face apariţia tot mai des şi cuprinde întreaga natură într-o amorţeală tomnatică.

Crăiasa Toamnă şi-a aşternut mantia rece peste întreaga natură, dar curând sora sa Iarnă o să ne viziteze.




# O zi de iarna cu prietenii

*Nistia Bianca Maria, Cls a VI-a A*

Era o zi frumoasă de iarna prin luna decembrie, erau toate străzile acoperite de nea.

Era o privelişte deosebită! Eu stăteam şi priveam plictisită la fereastra fulgii de nea ce coborau grăbiţi pe geamul meu. În clipa aceea pe neaşteptate se aude telefonul.

- Ţrrrrrr, Ţrrrr
- Alo salut Bianca, Sunt Rihanna!
- Oooo, salut Rihanna, de ce m-ai sunat?
- Te-am sunat să te întreb dacă vii afară.
- Nu cred că vin.
- Păi, verişoara ta, Mirela te aşteaptă cu nerăbdare să vi la un ceai!
- Bine voi veni, doar să mă îmbrac gros.
- Te vom aştepta! Bine!

Atunci, eu am mers precum am promis pentru a mă încălzi cu o cană de ceai, dar şi de bucuria de a-mi petrece timpul cu prietenele mele.



# Noaptea singuratică

*Bâcă Raisa, cls. A VII-a B*

Soarele ne face cu mâna şi ne anunţă venirea surorii sale Luna.

Luna albă ca o regină a nopţii, veghează pădurea. Graţia de stele a apărut pe întunecatul cer. Visul dulce al animalelor nu este perturbat de nici un zgomot nocturn. Stelele par a fi slujnicele reginei Luna. Unda argintoasă a stelelor luminează negrii nori. În răsfoirea tristă a pomilor te pierzi. Lacurile încep a-şi spune poveştile. Copacii sunt fantasmele negre ale nopţii. Florile pline de rouă strălucesc ca diamantele rupte din Lună.

Simfonia nopţii începe să se audă. Vântul, abia de mai şerpuieşte printre crengile verzi ale sălcilor triste. Luna patinează pe cărări de stele.

Pădurea îşi schimbă culoarea de la lumina orbitoare a lunii.

Dintr-o dată acest vis se sfârşeşte.

Pe cer este un război de lumină aurie şi argintie, acest război transformă tabloul nocturn într-unul cu totul şi cu totul magic şi strălucitor. Iarba se leagănă pe melodia vântului.

O ploaie puternică de lumină se aşterne peste pădure.

Luna se retrage discret, Soarele să împrăştie peste pădure jar auriu şi cald.

Noaptea este magică şi misterioasă!



Susan Lucian Mihai, cls a II-a B

# Tablou de iarnă

*Badea Vasile Cosmin, cls. A V-a C*

Era o zi de sâmbăta a lunii decembrie. Când m-am trezit şi m-am uitat pe geam am văzut fulgii de zăpadă cum cădeau ca nişte roi de fluturi albi. Afară ningea ca-n poveşti. Zăpada se aşternu pe pământ ca o mantie albă şi strălucitoare. Copacii erau acoperiţi de zăpadă ca şi arătau ca nişte soldaţi muţi cu zale de gheaţă. Imediat ce s-a oprit zăpada am ieşit afară să văd cum arata. Totul părea un mare ocean de lapte. Nu a durat mult şi din cer au început să cadă câţiva fulgi, pentru moment ne-am bucurat dar ne-am dat seama că vremea s-a înrăutăţit, aşa că am intrat în casa şi m-am aşezat repede la geam şi am văzut cum noi fulgi începeau să întărească covorul deja format. Norii cerneau steluţe argintii. Zăpada s-a mărit din ce în ce m-ai mult, de parcă cineva ar fi obligat-o să acopere toată ţara. Am adormit şi parcă în acel moment mi-am imaginat lumea astfel. "O doamnă rece ca gheaţa a venit la mine şi mi-a spus să mă urc în caleasca să care era trasă de doi cai din gheaţă. Când mi-a pus mâna pe obraz era rece ca gheaţa. Atunci, am întrebat-o cine este şi ea mi-a răspuns că o cheamă Crăiasa Zăpezii, după care a dispărut. Atunci m-am înspăimântat. M-am văzut într-o astfel de lume cu munţii uriaşi. Am mers ce am mers şi am dat peste un imens castel. Am intrat şi am văzut că nu e nimeni, dar se pare că m-am înşelat în spatele meu era aceeaşi doamnă pe care am văzut-o, Crăiasa Zăpezii. A pus mâna pe umărul meu şi în acel moment un fior de gheaţă m-a cuprins". Ce bucurie... tot în acel moment m-am trezit din somn şi mi-am dat seama că a fost un vis. I-am povestit mamei ce am păţit şi m-am îndreptat către geam. Atunci am văzut zăpadă aşternută şi cerul alb. Am ieşit pe afară şi m-am jucat cu prietenii.



Hârşovescu Carla , cls. a II-a C

# Iarna

***Andreea Cercel**, cls. a III-a B*

A nins în săptămâna aceasta cât în ultimele ierni la un loc. Anotimpul zăpezii a ținut să ne reamintească că iernile de poveste, pe care le credeam de mult apuse, există.

Aproape fără întrerupere, ceas de ceas, iarna a nins puhoaie de fulgi de nea, mari și pufoși. Mai deși decât stropii unei ploi de toamnă și mai gingași decât aripile unor fluturi drăgălași, fulgii de zăpadă au înviat cerul înalt. Pe adierea vântului care a suflat liniștit, dar constant, fulgii s-au prins într-o horă amețitoare și au dănțuit plini de grație. Asemeni unei armate bine organizate s-au așezat, iar această armată albă s-a proclamat învingătoare.

Fulgii de nea și-au dat mâna și au făcut corp comun, rezultatul fiind un strat considerabil de zăpadă ce a acoperit totul.



# Magia Crăciunului

*Andreea Cercel, cls. a III-a B*

Anul trecut am avut o minunată vacanță de iarnă, întrucât am mers la țară cu părinții și bunicii mei.

Acel sat mi-a furat sufletul. Pentru mine a fost



o mare bucurie să revăd iarăși căsuța de poveste. Afară ningea ca în povești, iar aceasta abia se deosebea de zăpada rece și pură.

La poartă ne aștepta cățelul meu, Lăbuță. M-au copleșit emoțiile, gândindu-mă că odată casa era însuflețită de mult iubita bunică a mamei mele și străbunica mea.

Deși eram mică, îmi aduc aminte și acum chipul blând al acesteia, ce ne aștepta în prag. Parcă și acum simt căldura cu care mă îmbrățișa și ascult graiul ei dulce:" Ai venit, minunea mamii..."

Casa noastră s-a însuflețit din nou, fiind zarvă mare, ca în toate casele oamenilor. Toată lumea aștepta venirea Crăciunului și a celui mai îndrăgit personaj al fiecărui copil, Moș Crăciun. Cu toate că iarna e rece, el picură multă căldură în sufletele tuturor.

La poartă mă așteptau copiii cu săniuțele, să mergem la derdeluș... M-am hotărât să merg și eu, însoțită de Lăbuță, care e pasionat de jocurile de iarnă ale copiilor.

Copacii parcă pudrați cu zahăr au adunat pe brațele lor mănuși de argint, iar apa Oltețului pare că o oglindă.

Fulgii de nea vegheau atent jocul nostru, al copiilor.

Spre seară, frigul năprasnic ne-a trimis pe fiecare acasă. Intrând în casă, mă îmbia mirosul de cozonac.

Am adormit imediat cu gândul la Moș Crăciun. Întotdeauna Crăciunul pentru mine este magic.



# O ZI ÎN NATURĂ

*Groza Irina, cls. a IV- a D*

Cărări pline de soare. Noi copiii, iubim natura, jocul ieyilor pe câmpii inverzite, auaurul izvoarelor. Dar din păcate, sunt oameni care nu apreciază aşa cum se cuvine frumuseţea naturii... Aşa că într-o zi frumoasă de aprilie, noi elevii clasei a IV-a D ne-am alăturat acelora ce luptă pentru o patrie mai curată.



Am ajuns la un câmp plin de gunoaie. Unul dintre colegii mei a întrebat-o pe domnişoara de ne conducea în această campanie de curăţenie:

- Domnişoară Alina ce a fost le acest câmp?

Ea ne-a explicat ce este cu câmpul şi cu deşeurile. Un băiat o întreabă:

- Aceste gunoaie le veţi pune în containere diferite?

- Da.

- Dar ce a fost pe acest câmp?

- Un picnic al unei familii. Vedeţi acest câmp plin de deşeuri?

- Da! Au răspuns elevii în cor.

- Aţi vrea să mă ajutaţi să-l curăţ?

Când au auzit, copii au sărit de bucurie. Alina a dat fiecărui elev un sac şi o pereche de mănuşi. Le-a explicat că în containerul de culoare verde se pune sticla, în cel galben se pune plasticul şi metalul, iar în cel albastru se pune hârtia şi cartonul. După ce le-a explicat, s-au apucat de curăţat. Peste câteva ore au terminat. Alina le spune:

- Vedeţi câmpul? Nu mai este plin de deşeuri. Ştiţi ce materiale se reciclează?

- Nu.

Sunt sticla, plasticul, cartonul, metalul, aluminiul şi oţelul.

- Mulţumim că ne-aţi invitat, a spus doamna învăţătoare.

- Va mai aşteptăm şi la anul.

- A fost frumos şi am învăţat multe lucruri interesante!

Elevii au petrecut o zi foarte minunată. Au povestit şi părinţilor. Gunoaiele întâlnite pe stradă şi reciclabile le puneau în containerele speciale.

Ecologizând şi reciclând salvăm natura.

# Primăvara

*Gruia Cristina, cls. A VII-a B*

Primăvara este anotimpul preferat al tuturor copiilor. Natura se trezeşte la viaţă, înfloreşte şi se înverzeşte. Florile înfloresc, copacii înmuguresc, dar prima şi prima oară ghioceii scot primii capul din zăpada ei dau startul primăverii. Ghioceii sunt de culoarea albă imaculată, zambilele însă au trei culori alb, roz, albastru, albul imprima puritatea, rozul frumuseţea şi albastrul este culoarea cerului, viorelele au culoarea violet şi au un parfum înnebunitor. Copacii îşi reiau slujba de înmugurire şi înflorire. Primăvara ne aduce înapoi păsărelele călătoare şi rândunicile zburdalnice şi cântătoare. Parcul Central îşi aşteaptă prietenii să se joace, deoarece este un soare puternic şi frumos iar, copii de abia aşteaptă să se dea în leagăne, topogane, balansoare şi saltele.

# Povestea unei frunze

*Stoica Ana Florina, cls. A IV-a D*

Vreau să vă spun povestea unei frunze.

S-a născut în ultima zi de iarnă şi era cât un firicel. Căldura şi ploile au ajutat-o să crească, colorându-se într-un verde aprins. Era foarte fericită având prietenele ei înverzind lângă ea. Păsările şi-au făcut cuib lângă ea, iar zi de zi auzeau ciripitul lor. În fiecare dimineaţă se trezea cu zâmbetul pe buze. A crescut hrănindu-se cu lumina soarelui. Ei i-a plăcut foarte mult primăvara.

A venit apoi arşiţă şi dogoarea de vară. Le-a trecut cu greu şi a reuşit să scape de muşcăturile lacome ale omizilor.

Îmbătrânind, şi-a schimbat culoarea din verde proaspăt, în maroniu. Venise toamna. A fost acolo când prietenele ei, fructele, a fost culese de oameni şi au căzut odată cu venirea vanturilor toamnei târzii.

Plimbându-mă prin pădure, am găsit-o jos şi am luat-o cu gândul să o presez.

La vară, poate o s-o iau şi pe sora ei.



# Primul test din an

*Uşurelu Florian Robert, cls a VII-a C*

Era prima zi când mă simțeam rău, dar n-aveam nimic, când simțeam un fior pe șira spinării. Era marți... Am ridicat puțin privirea pentru a-mi reaminti tabelul cu orele din ziua respectivă: mate, mate, fizică, sport, civică, română. Ca ale oricărui elev, prescurtările și abrevierile erau obligatorii în „codul imaginar al majorității”. Nu știam de ce nu mă simt în apele mele... Îmi place nespus de mult matematica, fizică este la fel de interesantă, iubesc sportul, mai ales jocurile, civica nu este dificilă, dar ultima, însă nu cea din urmă, mă făcea să tremur. Am scos caietul de clasă la limba și literatura română dintr-o grămăjoară de cărți supraetajate și mi-am ațintit puțin ochii. Scria cu majuscule roșii „Test la română, marți”.



M-am panicat nespus de mult, apoi mi-am îndreptat privirea la ceasul de perete. Mai erau doar 40 de minute până să înceapă cursurile.

M-am dichisit cât de mult am putut de mult, am pus pe mine în repezeală o cămașe pătată și pantalonii cei prăfuiți, am azvârlit care cum ce cărți mi-au căzut în mână și am încercat să mă grăbesc spre școală.

Eram măcinat de gândul că voi lua o notă mică, nu învățasem.

Cele cinci ore succesive, predecesoare celei „blestemate” au trecut greu și încet. Mi-a dat în gând să învăț în pauze, dar eram mereu dus de profesori la doamna diriginta, motivând că nu am învățat și nu am avut manualele și caietele potrivite, acesta într-un final amenințându-mă „că mă va băga în gura părinților”.

Într-un sfârșit, blestematele de 50 de minute au bătut la ușa destinului meu. Domnul profesor Ionescu, punctual ca întotdeauna, ne-a împărțit foile cu întrebări precum „ce reprezintă bibliografia”, indexul și alte necunoscute-mi.

Panicat, am închis ochi după ochi, sperând ca aceste momente diavolești să se termine mai repede.

Mi-am redeschis ochii și „am împietrit”... Toate persoanele din jurul meu nu mai dădeau semne de viață, stând doar într-o poziție, ceasul cu cuc atârnat cu mare grijă de un cui gros de pe peretele bleu-maren nu mai schița niciun gest, nu mai ticăia... Timpul se oprise.

Brusc, am auzit o voce suavă și caldă încercând să mă liniștească. Slovele călduroase veneau, spre surprinderea mea, din ghiozdanul meu.

Era manualul cel vechi, mototolit și rupt, singură carte care corespundea orarului.

- Băiete, s-a întâmplat ceva? M-a întrebat cartea.

- Mai bine mă întrebai ce nu s-a întâmplat! I-am reproșat eu obraznic. Timpul parcă s-a prefăcut răposat, sunt îmbrăcat asemenea unui repetent nepăsător, toată ziua am fost mustrat de diferite persoane, iar acum sunt în timpul unui test la care, evident, nu sunt tobă de carte!

- Și ce se află, mai exact, în testul tău „păcătos”? Împărtășește-mi o frântură din acesta, poate te pot ajuta.

Nu eram prea încrezător, dar i-am îndeplinit cerința.

- Prima întrebare: „Enumerați 3 părți componente ale unei cărți”.

- Ai văzut vreodată vreo carte? M-a întrebat ironic vechea carte.



- Da...

- Ştii de ce sunt prinse filele?! De cotor... Ştii care sunt suporturile neastâmpăratelor litere?! Paginile... Ştiai că poate să aibă chiar şi autograful autorului o simplă şi plictisitoare carte? A spus aceasta cu un ton nervos. Eh, uite 3 elemente componente ale unei cărţi. Următoarea cerinţă!



Iarăşi am simţit acel fior neplăcut, dar ruşinat, am continuat enumerarea cerinţelor.

- Ce este prefaţa?

- Ai citit vreodată vreo carte? Dacă da, cum ai ales-o? După copertă sau după o prefaţă? Eh, prefaţa reprezintă textul ce are caracter explicativ plasat la începutul cărţii, mi-a explicat manualul, într-o voce ofensivă.

Începeam să mă scufund din ce în ce mai mult.

După lungi reprize de reproşuri, am constatat că terminasem examenul, cu ajutorul înţeleptei educaţii comprimate în file.

- Acum că te vezi cu toate întrebările împerecheate cu răspunsurile corespunzătoare, ce ai de gând să faci?

- O să-ţi mulţumesc, am spus eu mai mult sau mi puţin ironic. Nu aş fi reuşit fără tine.

- Păi să ţii minte, căci asta a fost prima şi ultima dată când te ajut în acest fel.

- Promit că nu o să mai neglijez puterea cunoaşterii.

- Şi...?

- Şi îţi mulţumesc din nou...

- Şi...?

- Şi te apreciez...

- Am înţeles, dorinţa-ţi va fi împlinită.

După câteva momente, buzele manualului s-au prefăcut în stană de piatră de piatră, iar timpul a revenit la coordonatele sale, doar că îmbătrânise cu 50 de minute, cât pentru ca ora să se fii terminase.

Ceva îmi spunea că voi lua punctaj maxim, iar acelaşi ceva îmi spunea că nu mai trebuie neglijată această acţiune, „a învăţa”, care cu puţin timp în urmă îmi era necunoscută.

# Drumul adolescentului

*Cirtina Maria-Alexandra, cls. A VIII-a C*

Adolescentul reprezintă, de când lumea şi pământul, un întreg mister ce se dezvolta pe tot parcursul timpului, evoluând şi prinzând contur. Odată cu scurgerea timpului în clepsidra vieţii, adolescentul capăta noi calităţi şi priveşte întreaga lume altfel - criticând-o sau înţelegând-o - .

În zilele noastre, adolescentul crede că poate pătrunde în tainele întregului Univers şi că poate înfăptui tot ceea ce-şi doreşte. Dar nu are încă nici experienţa necesară, nici capacitatea de a diferenţia binele de rău. Majoritatea tinerilor se emancipează, doresc să se facă cât mai remarcaţi pentru a da dovadă de superioritate, deseori aceştia încercând şi căile greşite ce le pot afecta viaţa. De foarte multe ori ei înţeleg să se remarce prin fumat. Spun că aşa se “relaxează “sau că aşa uita de necazurile întâmpinate. Fumatul este ca un drog, care odată încercat va fi nevoie de voinţă pentru a renunţa şi care îl va urma pe adolescent până când va deveni adult cu adevărat stresat şi prin de griji.

Totuşi, exista şi tineri care au grijă când fac fiecare pas în descoperirea lumii. Ei ascultă fiecare sfat dat de cei cu mai multă experienţă şi încearcă pe cât posibil să respecte regulile. Aceşti tineri vor deveni adulţii de mâine, o generaţie care va înţelege că lumea se transforma neîncetat, întunecându-se şi devenind, din nefericire, mai rea. E posibil ca tânărul educat şi plin de respect să se transforme, să înceapă să se degradeze din cauza greşelilor. Sau, poate că nu.

Adolescentul îşi urmează drumul pavat cu mister către ţinta finală, maturitatea, remarcându-se pe toate planurile, etalându-şi toate abilităţile dobândite pe parcursul acestei perioade, adolescenţei.

# Iedul

*Ilinca Gurgu, cls. a III-a B*

Primăvara a sosit pe meleagurile țării noastre. Iarba a prins colț fraged, soarele vesel încălzește pământul, iar gingașii ghiocei au înflorit. Este începutul lunii martie, afară totul este perfect!

Miruna și Patricia au hotărât să meargă în poieniță.

- Mamă, pot merge cu Patricia în poieniță? A întrebat-o Miruna pe mama ei.

- Da, dar să-l luați și pe Zdreanță, cățelul Patriciei, pentru a vă apăra de pericole!

- Bine, mamă! Am plecat! La revedere!

Miruna și Patricia au plecat, asigurate că nu vor păți nimic.

- Ai luat tu o minge? O întrebă Patricia pe Miruna.

- Da, desigur! Întotdeauna mă gândesc la ce ne trebuie.

Au mai mers câteva minute până când au ajuns în poieniță. Era atât de frumos afară, încât fetele au discutat mult despre primăvara ce venise în țara lor. Nu mai fusese niciodată o primăvară atât de îmbelșugată în miresme. Dar, până la urmă și-au dat seama că nu luaseră degeaba mingea după ele. S-au jucat cât s-au jucat, dar Zdreanță se cam plictisise. Dădea semne că mirosea ceva bun... Cum ar fi, de exemplu, un ieduț. Mai cu teamă, din spatele unui tufiș a apărut unul. Părea cam slăbit și dezorientat. Patriciei și Mirunei li s-a făcut milă, așa că au luat iedul acasă.

L-au găzduit cu rândul. După câteva zile de îngrijire, iedul s-a însănătoșit. Fetele erau foarte bucuroase pentru că au putut ajuta o ființă.

Iedului îi era dor de mama sa. Aceasta probabil simțea că fiul său este în siguranță, dar poate îi era dor de puiul ei. Până la urmă, l-a chemat pe ied în pădure, iar acesta i-a auzit glasul. A devenit foarte agitat, iar fetele, dându-și seama că s-a întâmplat



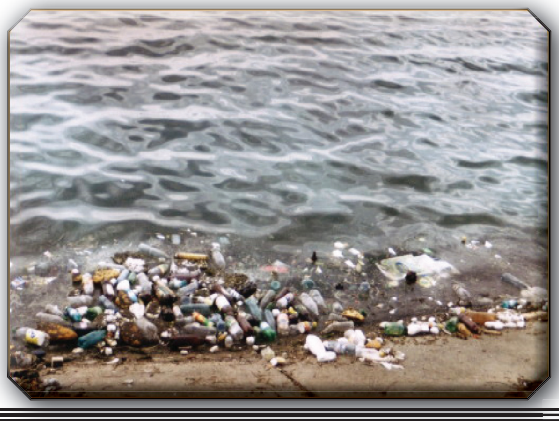
ceva, au deschis poarta. Iedul a ieșit, iar fetele l-au urmat.

Au ajuns în poieniță. Au văzut că iedul s-a dus la mama lui. Miruna și Patricia au știut atunci că iedul este în siguranță.

# O întâlnire interesantă

*Andreea Cercel, cls. a III-a B*

În vara aceasta am petrecut o vacanță minunată la mare. Într-o zi, pe când făceam plajă, am observat pe marginea apei o mulțime de deșeuri de ambalaje de sticlă, metal, plastic și hârtie. M-am gândit ce bine ar fi dacă aș putea face o vrajă,



încât să dispară toate.

Deodată, lângă mine aud o voce:

- Bună, Anduța, ce faci?

Era o meduză drăgălașă.

- Bună! Ce bine îmi pare că, în sfârșit, cunosc personal o meduză!

- Da, încă o meduză cu rang: viitoarea prințesă a mediului mării.

- În lumea ta, ființele sunt la fel ca oamenii?

- Nu, noi avem o educație aparte, legată de un mediu curat.

Răspunsul meduzei mă surprinde, dar mă și provoacă în același timp, la o dezbatere pe această temă.

Meduza îmi spune că în lumea ei există o școală în care se învață magia reciclării deșeurilor.

I-am spus că la noi mai toate deșeurile pot fi reciclate. Există chiar și containere colorate: albastru pentru hârtie, galben pentru plastic și metal, verde pentru sticlă colorată și alb pentru sticlă albă.

Contrariată, meduza mă întreabă:

- Atunci, de ce sunt atâtea deșeuri pe plajă?

- Pentru că oamenilor trebuie să li se schimbe și atitudinea în acest sens. Poate dacă ai putea să faci tu o magie..., dragă meduză!

- În lumea mea nu se aruncă deșeurile, se reciclează direct prin magie.



- O, o, la mine există fabrici de reciclare a diferitelor ambalaje. Ambalajele de aluminiu reciclate pot reduce de douăzeci de ori cantitatea de energie consumată. Anual se folosesc șase miliarde de doze de aluminiu numai pentru băuturi răcoritoare, dar și pentru alte produse. De asemenea, reciclarea oțelului reduce poluarea și previne mult discutata încălzire globală.

- A, da, încălzirea globală afectează și lumea mea, completă meduza.

Discuția noastră devenea tot mai interesantă. Meduză, schițând un zâmbet, mă întreabă:

- Dar hârtia din ce este făcută și cum o reciclați?

- La baza fabricării hârtiei stă lemnul, dar și stuful sau paiele. Din acestea se extrage celuloza, ce este compusă din fibre lungi și solide, rezultând în final hârtia. Aceasta poate fi reciclată doar de 5-7 ori întrucât, cu timpul, fibrele se rup. Prin reciclarea hârtiei se salvează mulți copaci.

- Foarte interesant! La noi, hârtia este rar întâlnită, adăugă meduza.

Ridicând unul din brațele năzdrăvane, meduza îmi arătă un pahar de plastic și unul de sticlă.

- Pe acestea cum le obțineți și cum le reciclați?

- Produsele din plastic sunt obținute din petrol, o resursă naturală limitată.

- A..., și noi avem petrol n adâncuri pe care-l forăm și apoi îl folosim pentru a ne confecționa haine magice.

- Haine magice? Am întrebat-o.

- Acestea ne ajută să luăm contact cu lumea voastră, să comunicăm cu voi.

- O, la noi, prin reciclarea materialelor plastice se obțin: covoare, anumite haine, jucării de pluș, carcase pentru CD-uri, am spus eu.

- Păi, atunci de ce mai folosiți sticla?

Nisipul de sub noi ne-a șoptit:

- Dragele mele, eu stau la baza fabricării sticlei. Pentru a fi modelat, sticla este turnată și modelată cu aer.

- Se face o magie, zâmbi meduza.

- Nu, nu, e multă sudoare.

- Să știți, grăi nisipul, că sticla are nevoie de 400 de ani pentru a se descompune în mod natural. Pentru a fi reciclată, sticla trebuie să fie topită în cuptoare, la peste 1500 grade Celsius.

Am rămas stupefiate de cele glăsuite de Nisip.

În cele din urmă, meduza sprintenă mă mai întreabă:

- Dar ce faceți cu deșeurile ce nu pot fi reciclate?

- Unele sunt arse acasă, în sobă, întrucât prin ardere degajă căldură folositoare oamenilor, altele sunt arse în fabricile de producere a cimentului, împreună cu alți combustibili.

Plină de uimire, meduza a exclamat:

- Anduța! Lumea ta este mult mai misterioasă decât a mea.

La un moment dat, am simțit o mână caldă pe umărul meu.

- Copila mea, trezește-te! Vom întârzia la masă, a grăit mama.

Și acum mă mai gândesc la discuția cu mica meduză...



# Să protejăm natura!

*Xenia Groza, cls. a III-a B*

Când ne plimbăm prin parc, observăm că nu toți oamenii aruncă hârtiile în coșuri. La fel se întâmplă pe străzile orașului. Aspectul cel mai urât se observă în locurile unde oamenii vin să stea la iarbă verde. Dup ce pleacă, pajiștile rămân pline de hârtii și sticle goale.

Dacă prin apropiere curge vreun râu, oamenii aruncă resturile în apă. Ei nu-și dau seama că în acest fel poluează natura.

Am văzut Jiul după ce apele mari s-au retras în matca lor. Pe fiecare mal rămân sticle, hârtii și plastic. Mizeria aceasta este una din grozăviile lumii moderne.



Ca să scăpăm de această grozăvie, trebuie să știm să depunem resturile containere. De acolo vor fi luate și reciclate.

De când eram la grădiniță o auzeam pe mama:" Fetelor, nu aruncați hârtiile pe jos, puneți-le în coșuri!"

Ne obișnuiserăm să punem în coșuri chiar și hârtiile aruncate de alții. La fel procedăm și acum și considerăm că nepăstrarea curățeniei este o dovadă a lipsei de civilizație.

# SĂ FIM MAI BUNI, MAI ATENȚI, MAI CURAȚI

*Elevul: Damian Popa, cls. a III-a B*

În secolul în care trăim, știința și tehnica au evoluat foarte mult. Zi de zi se fabrică diferite produse alimentare, aparate electrocasnice și electronice, obiecte de îmbrăcăminte.

Toate aceste produse trebuie puse în ambalaje de hârtie sau de carton, de aluminiu sau de plastic, de sticlă sau de metal.

Pentru a obține aceste ambalaje, se folosesc diferite materii prime: lemnul, petrolul, nisipul, gazele naturale, care odată și o dată se vor termina, dacă nu le folosim cu măsură.

De exemplu, pentru a obține hârtie și carton se folosesc lemnul, stuful și paiele. Tăierea abuzivă a pădurilor face mult rău oamenilor, fiindcă pădurile absorb dioxidul de caron din aer și elimină oxigenul, fără de care nu ar exista viață pe pământ.




De asemenea, pădurile sunt un obstacol în fața vijeliilor, a alunecărilor de teren.

Reciclând aceste deșeuri, avem parte de o natură curată, nepoluată și facem o mare economie de materii prime și de energie electrică.

Iată de ce este foarte important să colectăm aceste deșeuri și să le punem în containere speciale, în loc să le aruncăm la gropile de gunoi, care se întind pe mari suprafețe de pământ și care creează o imagine urâtă.

# Copiii în acțiune!

*Bianca-Maria Moroșanu, cls. a III-a B*

Sebastian și Daniela sunt doi prieteni buni. Cei doi copii se duceau într-o zi pe la bunicii Danielei. Au mers cu troleibuzul. Au trecut pe lângă o pădure. Acolo erau multe deșeuri aruncate pe jos.

Cei doi copii și-au amintit despre reciclare, lecția de săptămâna trecută. Cei doi copii s-au hotărât să recicleze și să-i învețe și pe alții. Așa că cei doi copii, după ce s-au întors de la bunici, au început să caute o idee. S-au gândit că trebuie să fie ceva care să le sară oamenilor în ochi, ceva cu culori puternice, un afiș. Daniela și-a luat culorile și s-a apucat să facă afișul.



A doua zi au fost la școală, unde au arătat afișul doamnei învățătoare și au rugat-o să facă mai multe copii. Zis și făcut. Au lipit toate afișele, dar și așa parcă erau nemulțumiți. Sebastian a spus:

- Ce am făcut a fost bine, dar eu sunt dezamăgit. Cred că afișele vor da roade, dar, doar în școala noastră, nu în tot orașul.

Ce dezamăgiți erau copiii! Atunci Danielei i-a venit o idee și a spus bucuroasă:

- Ce ar fi să dăm o petrecere cu prăjituri, în magazinul de dulciuri al mamei mele? Noi vom face niște compuneri în care vom scrie cât de importantă este o planetă curată, pentru noi, oamenii, pentru animale și plante. Sebastian a rămas puțin îngândurat. A luat-o pe fetiță de mână și au fugit până la magazinul mamei fetiței. Când au ajuns, au spus:

- Doamnă Maria, (așa o chema pe mama fetiței), ați putea să faceți douăzeci de prăjituri cu cireșe, cu mere, căpșuni și banane, treizeci și cinci de prăjituri cu ciocolată și douăzeci și cinci cu vanilie, ne puteți face și suc de lămâie?

Doamna le-a spus că da și a întrebat de ce. Copiii i-au explicat de petrecere.

Băiatul i-a spus Danielei:

- Mama mea lucrează la magazinul de hăinuțe pentru copii. Magazinul ei este cel mai popular din oraș. Așa că putem să vindem tricouri și șepci cu semnul reciclării.

- E o idee bună! Le putem da la petrecere!

Mama lui Sebastian a acceptat ideea de a face haine cu semnul reciclării. Copiii au făcut mulți fluturași și i-au împărțit pe stradă. Ziua a doua a venit repede. Copiii pregăteau magazinul doamnei Maria pentru petrecere. Au adus baloane pe care le-au umflat și le-au pictat cu semnul reciclării. Au așezat prăjiturile și sucul, au pregătit hainele pe o masă mare. Au început să scrie și compunerile.

Timpul a trecut. Venise ora la care trebuia să vină invitații. Au venit mulți oameni. A fost o petrecere frumoasă! Dar s-a terminat repede! Nu mai rămăsese nici un tricou sau vreo șapcă.. Copiii erau mulțumiți.

La câteva luni după acea petrecere, s-a anunțat la știri că orașul copiilor era mai curat decât înainte.

Sebastian și Daniela au aflat de știre. Erau așa de bucuroși cei doi copii! Nici nu vă puteți imagina.

# O zi frumoasă

*Stoicoiu Sofia, cls. a III-a B*

Într-o zi însorită de vară, elevii clasei a III-a B au pornit în expediție pe Dealul Târgului. Urcușul a fost anevoios, dar frumusețea peisajului ne-a fermecat. La primul popas, am observat în jurul nostru o mulțime de deșeuri. Fără a ne așeza, ne-am desfăcut pachețelele să mâncăm, iar după aceea ce credeți că s-a întâmplat? Mihnea s-a apucat să strângă ambalajele. Când l-am văzut, ne-am pus și noi pe treabă! Doamna învățătoare, văzându-ne așa de harnici, ne-a făcut niște poze foarte frumoase. În timp ce strângeau deșeurile, copiii făceau glume, atât de amuzante, că nu te puteai abține să nu râzi. Ne-am distrat grozav!

A fost o zi superbă, chiar dacă ne-am întors acasă osteniți.

Să nu aruncați ambalajele pe jos, deoarece poluați natura. Gunoaiele se aruncă în tomberoanele potrivite!

## Primăvara

*Zanfir Bianca Maria, cls. A II-a B*

Este 1 martie. Ghiocelul zgribulit iese de sub plapumă albă și grea de omăt, vestind sosirea celei mai frumoase fiice a bătrânului an, primăvara.

Câmpul, odinioară acoperit cu nea, începe să înverzească, iar pe locul unde zburdau copiii cu săniuțele, au apărut mioarele cu mielușei. Pe cerul albastru au început să apară stoluri și stoluri de păsărele, care au plecat de pe meleagurile noastre la începutul toamnei trecute. Prin grădini și livezi, oamenii au început curățatul pomilor fructiferi, iar pe ogoare, tractoarele duduie de zor semănând culturile de primăvară.




În piețe vânzătorii au scos la iveală zeci de flori colorate, printre care și pe vestitorul primăverii, ghiocelul, care parcă strigă:

Bine ai sosit, primăvară!

## Parcul de distracții al animalelor de la Zoo

*Irina Roibu, cls. a II-a E*




Este o zi însorită de vară. În parcul de distracții al animalelor de la Zoo fiecare vietate se răsfăţa la soare şi se bucura de liniştea naturii.

Puiul de urs o întrebă pe girafa, cea care se ocupa de carusel:

Bună ziua, doamnă Girafă! M-aș putea da în caruselul din centrul

Parcului?

Desigur, dragule, urcă-te!

Caruselul porni. La prima rotire, caruselul se blocă. Văzând aceasta, doamna Girafă strigă:

Doamnă Hipopotam, doamnă Crocodil, veniți să mă ajutați!

Ce s-a întâmplat, doamnă Girafă? Întrebă domnul Crocodil morocănos.

Caruselul s-a blocat, iar puiul de urs a rămas suspendat. Ajutați-mă să-l dau jos!

Crocodilul se urcă încet pe gâtul girafei și îl apucă pe ursuleț de lăbuțe. Tocmai atunci venea domnul Urs, directorul parcului:

Ce s-a întâmplat cu puiul meu, doamnă Hipopotam?

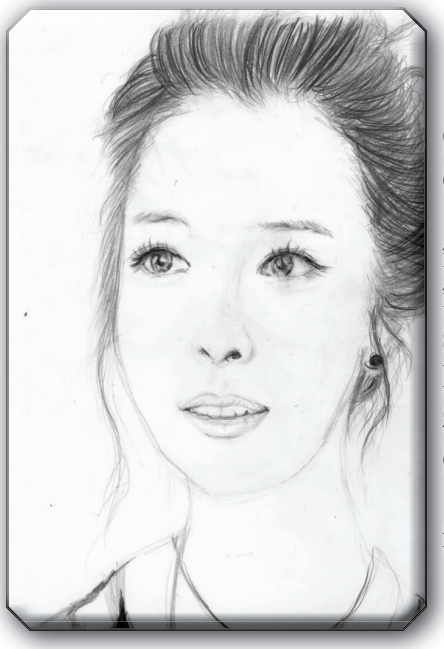
Caruselul s-a blocat, iar el a rămas suspendat.

Vă rog să nu ne certați! zise girafa îngrijorată.

Nu vă cert. Vă mulțumesc că l-ați salvat pe puiul meu.

Toate animalele au văzut pățania puiului de urs, iar apoi s-au întors la locurile lor de joacă. Ele au fost foarte bucuroase că totul s-a terminat cu bine.





# Mama dulce minune

Mama este pentru mine ființa cea mai scumpă si mai draga. Ochii mamei cuprind toata zarea albastra. In ei încap toata lumina, dragostea, blandețea și duioșirea.

Când mă îmbrățișează parul ei de aur îmi mângție obraji îmbujorați. Eu îi ating buclele catifelate cu buzele sorbind îmbrățisarea ei dulce. Ea ştie să-mi vindece rănile așa cum tot ea ştie să alunge tristețea și să-mi redea bucuria unei copilări fericite. Mama este prietena mea cea mai bună, mă învată să iubesc florile, zborul păsărilor și învățătura bună adunată în cărți. De la ea știu ce este prietenia, iubirea, ce este iertarea si munca.

Toată viața o voi iubi și o voi respecta pentru ca mama este pentru mine cel dintai rai și dulcea iubire a lumii.

*Codiță Alexandra*
*Cls. a II-a D*

## Mama mea

*Benga Raul, cls. a II-a E*

Mama, pentru mine şi cred că pentru orice copil din lume, este cea mai dragă ființa de pe pământ. Ea nu poate muta munţii din loc cum fac super-eroii din filme, însă este eroina mea, aceea făptură magică ce de fiecare dată mi-a redat încrederea şi curajul în mine. Tot ceea ce am şi tot ce o să am, trecutul, prezentul şi viitorul, îl datorez mamei mele, celei mai bune prietene. Mama este alături de mine la orice nevoie, căci numai mama face ca totul să pară mai uşor. Ea este singura care mă face să mă simt cel mai bun copil din lume. Îţi mulţumesc mami, pentru toată dragostea ta.

## Mama, ființa cea mai dragă,

*Ghimpău Răzvan cls. a-II a C*

Cât de frumoasă este mama mea, ființa cea mai dragă mie!

În fiecare zi mă dezmiardă. Ce bine mă simt atunci! Aproape toată ziua stau in preajma ei. Îi privesc chipul, fața senină, ochii blânzi şi părul negru strâns în coadă.



Ce bună și harnică este mama, ea face mereu câte ceva. Cu mâinile ei neobosite ia la rând totul curățind de zor prin casă. Mă lipesc de ea, mă învârt în juru-i, și aștept să mă bage în seamă. Se oprește din treabă, mă privește cu ochii ei pătrunzători și blânzi, îmi zâmbește, îmi oferă o mângâiere și un pupic. Într-o zi am plecat la bunici. Mama luase cu noi doar două banane și o sticlă cu apă. Pe drum ni s-a făcut foame, așa că ea ne-a dat cele două banane mie și fratelui meu. Atunci eu am întrebat-o:

- Mamă, ție ce-ți rămâne?
- Voi, dragii mei! A răspuns ea.

În aceea zi am realizat cât de mult mă iubește, cât este de darnică și de bună!

Mamei mele îi datorez tot ceea ce am invățat până acum iar sfaturile ei bune mă vor însoți toată viața.

## Întâia oară la bibliotecă

*Mischiu Radu Andrei*
*Cls. A VII-a B*



Azi am fost pentru prima dată la bibliotecă. Când am păşit în acea sală mare plină cu rafturi încărcate de cărţi, m-am simţit atât de mic şi neştiutor. Mereu mi se părea plictisitor să citesc o carte, dar vizita la bibliotecă a trezit în mine o dorinţă de a cunoaşte mai multe lucruri. Atunci am realizat că sunt multe lucruri folositoare pe care nu le ştiu şi că trebuie să mă informez mai mult, să devin un intelectual. Fără să citesc, acest lucru nu este posibil. Fiecare carte ne transpune într-o nouă lume. Putem fi personaje de basm, aventurieri, putem păşi cu gândul pe tărâmuri de neatins în viaţa de zi cu zi. După ce am luat câteva cărţi de la bibliotecă, m-am dus acasă dornic de a le citi şi am realizat că omul care citeşte este bogat spiritual.

## Toamna, zâna mea

*Văcăroiu Sorin cls. a-Via A*

Este toamnă. Lacrimile lui septembrie udă pământul. Salcâmii se-ndoaie la poartă. Zâna cu rochie ruginie a venit in caleașca ei de frunze moarte și a vopsit frunzele și fructele în culorile ei preferate. Soarele palid mângâie pământul amorțit. Vacanța de vară a zburat ca un stol de rândunele. Clinchetul clopoțelului răsună cu bucurie. Copii se-ngrămădesc spre școală nerăbdători să-și întâlnească colegii. În livezi pomii sunt gata să se rupă de greutatea fructelor de pe ramuri. Mirosul lor este îmbătător iar miezul dulce și aromat. Pădurile s-au îmbrăcat într-o platoșă de aramă. În octombrie zâna miroase a must, a gutuie și a castane copte. Frunzele copacilor căzute fac un adevărat covor foșnitor. Pârâul din spatele casei curge acum nervos și tulbure. Frunzele cazute din salcia de la mal plutesc, ca miște bărcuțe. Prințesa trimite păsările călătoare în țări pline cu soare. Gâzele plăpânde, amorțite de frig caută un adăpost. Noiembrie o îmbracă pe zână într-o pelerina brodată cu perle de brumă. Zilele umede și reci vestesc apropierea iernii sora cea mai mare a prințesei mele preferate.



## Ploaia şi sufletul meu

*Mischiu Radu Andrei, cls. a VII-a B*

Toamnă a venit însoţită de multe zile ploioase.



Picăturile de ploaie cad peste pământul acoperit de un covor de frunze uscate şi se sparg ca nişte cristale. De câte ori privesc ploaia mi se pare că cerul plânge, iar eu devin mai trist. Această atmosferă melancolică mă face să mă gândesc mai mult la ceea ce înseamnă viaţa omului care este împărţită şi ea în mai multe perioade, printre care se numără şi toamna. Ajuns la toamnă vieţii, omul este mai matur, mai înţelept, dar şi mai aproape de inevitabilul său sfârşit asemănător cu cel al frunzelor picate din copaci. Ploile de toamnă mă întristează mult şi mă fac să mă gândesc la trecerea timpului, dar în acelaşi timp sufletul meu este mai gol şi aşteaptă zilele însorite care îl vor umple de speranţă şi fericire.

# Pasiunea mea... gimnastică aerobică

*Mursoi Maria Aurelia, cls. a V-a A*

Pasiunea mea este gimnastică aerobică, componentă a fitness-ului. Gimnastică aerobică utilizează exerciţiile în regim preponderent aerob, exerciţii care se adresează organismului în ansamblul său, dar şi anumitor zone. Iubesc acest sport mai ales pentru acompaniamentului muzical ce reglează tempoul şi ritmul conferind atractivitate, accesibilitate şi bună dispoziţie, ceea ce-mi asigură o stare psihică favorabilă activităţii. Totodată ritmul muzicii mă face să fiu mai puţin obosită: muzica susţinându-mi în mod veritabil efortul care trebuie să-l depun.

Eu când intru în sala de sport, pentru a efectua exerciţiile de aerobic, uit de toate micile mele probleme şi parcă plutesc în cer de fericire. La început când mă uitam la fetele ce practicau, demult timp, gimnastică aerobică rămâneam uimită cum acestea realizau perfect exerciţiile sportive numite: spagat, sfoara, sfoara verticală şi multe alte exerciţii pe care eu, spre tristeţea mea, nu le puteam realiza. Însă, fiind ambiţioasă, am depus multă muncă, la antrenamente şi... am reuşit. Aşa am aflat secretul: pentru a putea practica acest sport trebuie să repeţi exerciţiile şi să nu lipseşti de la ore. Acest sport presupune posesia unui anumit tip de costum de gimnastică sau un tricou alături de pantaloni strânşi pe corp,



dar şi părul strâns bine. Eu am un costum roz şi îmi prind părul într-o coadă. Pot afirma că pasiunea mea, gimnastica aerobic, este unul dintre cele mai frumoase sporturi, oferind un spectacol de mare virtuozitate, măiestrie şi arta.

# Origami

*Giosu Eduard, Cls. A V-a A*

Origami este artă japoneză de a împături hârtia în aşa fel încât să creezi obiecte. O activitate relaxantă şi care sigur te va bucura. De asemenea, lipsită de complicaţii pentru că nu trebuie să folosiţi, nici lipici, şi nici foarfeca! Origami este pentru unii oameni un adevărat serviciu. Un om normal dacă ar face origami în timpul într-o zi ar face un profit bun. Pe mine mă pasionează tehnica ORIGAMI, deoarece îţi pune la încercare mintea şi mai ales imaginaţia. Decât să te joci pe calculator la jocuri violente, mai bine să împletească, să îndoaie şi să le iese din propriile lor mâini ceva interesant. Origami este o artă străveche de origine japoneză. Origami este un cuvânt japonez care combina verbul oru (a împături) şi substantivul kami (hârtie). Istoria origami nu este foarte clară. Unii spun că tradiţia de împăturire a hârtiei ce se găseau în China, iar în Japonia prima referinţă a fost făcută în anii 1700.Cu cât perseverezi mai mult, cu atât ajungi mai bun, iar într-un final vei crea dintr-o bucăţică mică de hârtie o mică opera de artă.



# Chivotul Sfânt

*Bistriceanu Luca , cls. a V-a A*

Chivotul Sfânt a fost obiectul cel mai căutat din toată istoria omenirii. Sute de arheologi şi aventurieri de tot felul au mers pe urmele sale, dar în zadar.

Chivotul Sfânt era un sipet din salcâm aurit în care Moise a păstrat Tablele Legii cu cele Zece Porunci înmânate de Dumnezeu pe muntele Sinai, toiagul lui Aaron şi mana cerească.

Acest sipet a fot păstrat mult timp în templul construit de regele Solomon într-o încăpere specială, numită Sfânta Sfintelor, în care numai arhiereii mozaici puteau intra. În jurul anului 900 i Hr. Sipetul a dispărut în mod misterios şi niciodată nu s-a mai ştiut nimic de el.

Răspunsul la această enigmă poate fi aflat di Biblie în Cartea a doua a Macabeilor. În ea se povesteşte că profetul Ieremia a fost cel care a ascuns în loc sigur chivotul, iar apoi a spus poporului său:, Necunoscut va fi locul acela până când va aduna Dumnezeu, adunarea poporului şi Se Va milostivi.»



# Revoluţia franceză

*Bistriceanu Luca, cls. a V-a A*



Revoluţia franceză din anul 1789 a avut loc în timpul domniei regelui Ludovic al xvi-lea. Cauzele revoluţiei au fost lipsa de drepturi şi mizeria materială în care se zbăteau oamenii de jos, din această ţară. Societatea franceză era împărţită în trei stări:

Starea întâia - nobilimea;

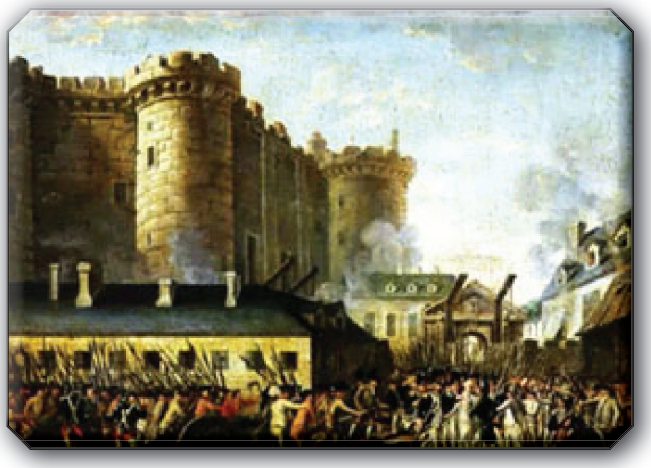
Starea a doua - preoţii

Starea a treia - producătorii de bunuri materiale şi de valori (ţărănimea, muncitorii, meşteşugarii, micii comercianţi, micii funcţionari etc.)

Primele două stări sociale nu plăteau niciun fel de impozite şi mai mult, beneficiau de foarte multe avantaje materiale şi financiare. Toată povara cheltuielilor statului era suportată de starea a treia din care, cei mai de jos duceau o viaţă plină de lipsuri ajungând la un prag de sărăcie insuportabil.

În anul 1789, regele Franţei a convocat cele trei stări sociale pentru a le cere să aprobe o nouă majorare de taxe şi impozite întrucât datorită risipei produse de Casa Regală şi primele două stări bugetul statului era secătuit. Poporul s-a revoltat în 14 iulie 1789 şi a atacat şi distrus închisoarea Bastilia din Paris. În cele din urmă regele Ludovic al XVI-lea precum şi soţia sa regina Maria-Antoaneta au fost detronaţi şi condamnaţi la moarte.

Revoluţia a dat Franţei o constituţie democratică bazată pe trei principii: Libertate, Egalitate şi Fraternitate.



## PRĂJITURA UCIGAȘĂ

*Miţea Antonia, Cls. A IV-a C*

Într-o zi micuţa Ancuţa a vrut să-i pregătească mamaiei sale o mică surpriză. S-a hotărât să-i prepare o prăjitură, dar neajungând la ingrediente a folosit altele.

Astfel, Ancuţa a folosit o lingură de noroi în loc de ciocolată, o lingură de nisip pentru a îndulci, în loc de zahăr brun, un aliment de bază a fost un morcov ras... da, pentru a înlocui o lămâie a cărui coaja trebuia rasă, a mai pus şi caşcaval. Toate ingredientele buclucaşe au fost încorporate în piper măcinat, în loc de fainã. Micuţa Ancuţa negăsind o tavă pentru a-şi aşeza preparatul



a folosit castronul lui Rex, apoi l-a băgat la cuptor, bine că nu ştia cum să-l aprindă!!! După aproximativ trei ore a scos prăjitura, dar văzând cum arată nu a fost pe placul ei, de aceea cu multă atenţie a ornat-o... cu vopsea albastră pentru a arăta cât mai bine.

În final a servit prăjitura mamei sale. Mama Ancuţei nu a gustat prăjitura, dar i-a promis că data viitoare vor găti împreună o prăjitură, dar cu alte ingrediente. Atenţie nici un copil să nu încerce reţeta Ancuţei acasă!!!!

## O întâlnire cu scântei...

*Maronidis Stefan, Cls. A IV-a C*

Făt-Frumos, eroul poveştilor, este întruchiparea frumuseţii trupeşti şi sufleteşti şi a vitejiei fără seamăn. El învinge răul mereu, dar nu fiindcă ar avea puteri supraomeneşti, ci datorită curajului şi bunilor să-i prieteni: zâne, obiecte fermecate şi necuvântătoare.

Într-o zi Făt-Frumos fiind prin pădurea, mereu verde, din apropierea palatului sau se întâlneşte cu Domnul Zmeu. Domnul Zmeu avea dimensiuni uriaşe, cu chip de om şi cu o coda solzoasa. Şi ştiţi ce a urmat "se luptară zi de vară de dimineaţă până seara"... Cred că ştiţi cine a ieşit biruitor!!? Da, Făt-Frumos, eroul poveştilor...

## Gândurile Florii de cireş

*Al-Vadaniei Roxana Ana-Maria si Nicolae Giulia, cls. A IV-a C*

Sunt floarea de cireş, podoabă ce dă viaţa întâiului copac înflorit primăvara. De aceea, poate că ar trebui să fiu cea mai fericită floare, dar eu sunt cea mai tristă floare a pământului. Înfloresc mereu înaintea celorlalţi copaci şi mă sting înainte de a le fi văzut oamenii pe ei înfloriţi. De aceea, când înfloresc sunt singura floare ce-mi revers parfumul peste primăvăraticul pământ.



Un fluture mi-a spus că fiecare floare de copac are un înger care-o ocroteşte mereu. Bunul înger veghează în fiecare primăvară asupra înmuguriri, îmbobocirii şi înfloririi mele. Oamenii mă privesc cu drag când mă scald în razele blânde ale soarelui ce răzbat printre nori. Atunci, petalele mele delicate radiază o lumină alb-trandafirie. Culoarea petalelor mele variază de la un alb aproape pur la roz, ba chiar până la roşu aprins, cu toate nuanţele intermediare. Forma şi culoarea florii mele arată puritatea şi simplitatea.

Însă delicatele mele flori nu ţin mult. Ele părăsesc repede ramura, căci o rafală de vânt iscă o adevărată ninsoare de petale, împrăştiindu-mi-le peste tot. La fel se pierd şi gândurile...

## E Adame...

*– Cântec de stea- cules de elevul Pavel Raul, Cls. a IV-a D*

E Adame ce păcat,
Mare poruncă ai încălcat,
Porunca lui Dumnezeu,
De care mă tem şi eu,
N-ai ştiut să stai cuminte,
Ca să stai în Rai cinstit
Şi-a lăcomit ca un om
Şi-a întins mâna la pom.
Când tu din pom ai gustat
Cu moartea te-ai îmbrăcat.
Raiule locaş sfânt,
Mă vezi în ce jale sunt
Iar tu şarpe veninos
În lume făr' de folos,
Oamenii când te-or întâlni
Capul ţi-l vor zdrobi.


Brăşfăleanu Bogdan, cls. a II-a B

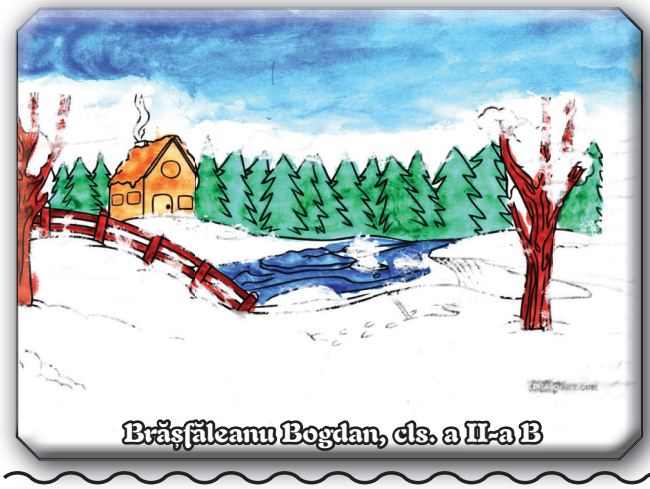
## Iarna

*Dragoş Alexandru Micholas Cls. a II-a C*

Iarna cea geroasă
A sosit acum.
Bulgări de zăpadă
Îşi fac loc pe drum.

Veselia-i mare
Pentru noi cei mici,
C-alergam pe afară
Ca nişte voinici.

Iarna mult frumoasă,
Tu la noi să vii,
Căci, tu-ntotdeauna
Ne-aduci bucurii.


Brăşfăleanu Bogdan, cls. a II-a B

## Măcar în ziua de Crăciun

*Uşurelu Florian Robert, cls a VII-a C*

De Crăciun eu sparg tiparul,
Beau, mănânc ș-apoi constat;
Că sufletește nu-s tocmai curățat.
Pregătit fomfos am fost,
Însă nu prea-m înțeles al Crăciunului rost.
El chiar Fiul S-a-ntrupat
Și pe noi ne-a dezmierdat,
Și de-atunci El, Cel minunat,
Minuni multe a făcut,
Pilde aidoma a predicat,
Și-mplinirea misiunii n-a ratat.
În concluzie eu vă zic,
Că a Sa voie nu trebuie să se piardă în nimic!
Buni, amabili noi să fim,
Măcar în ziua de Crăciun!
Să lăsăm pe cele rele,
Să-mpărțim pe cele bune,
Să ne strângem la un loc,
Măcar în ziua de Crăciun!
Și să nu uităm ceva-
Materialul e destul,
Abuzarea nu-i de gust bun!
Haidem să fim și noi o dată:
Milostivi, darnici și buni,
Măcar în ziua de Crăciun.

## Notele muzicale

*Bobina Denişa Florentina - Cls aV-a C*

Portativul este-n ton,
Se începe cheia Sol
După ea urmează DO,
El sub portativ sta,
Pe linia imaginară.
Re e nota următoare,
Se citeşte foarte tare
Mi urmează imediat,
Cu un cântec inventat
Ce se-ncheie imediat.


Nedelcu Alexandra cls. a II a C

## Iarna

*Ionescu Alex şi Spataru Luca, cls a IV-a D*

Cine se vede în zare,
Acolo sus în vale,
Cu toiagul în mână
Şi cu o fată bătrână?
Cară-n spate numai ger
Nu se vede pic de cer.
De când vine iarna rece
Ce bine e ca în trei luni trece.
Ea are trei feciori
Care noaptea veghează printre nori.
Aceştia sunt cele trei luni.
Şi nici ei nu sunt prea buni.

## Mama mea

*Niamtu Sorana, cls. a V-a C*

Mama este un răi de bucurii,
Are un suflet plin de bogăţii.
Ne ajuta şi ne creşte,
Şi de rele ne fereşte.

Mama-i un înger pe pământ.
Trimis de Dumnezeu cel Sfânt,
Ne dă tot ce are
Simte când ceva ne doare.

Şi cu toată dragostea mea,
O voi cinsti şi-o voi iubi.
Şi tot timpul lângă ea voi fi,
Atâta timp cât va trăi!

## Poveste...

*Barb Alexandru Cls. a V-a C*

Povestea-ncepe pe atunci,
Când lupii conduceau pe urşi.
Doi fraţi de toţi uitaţi,
La drum plecară-nspăimântaţi.

Ştiind că o să fie bine,
Fiecare-şi lua soţie:
Să deretice prin casă,
Să mai şteargă o fereastră.

Într-o zi, amândoi
Îşi făcură planuri noi
Hotărâră ei a face,
O casă să trăiască-n pace.

## Primăvara

*Petrică Claudiu Cls. a V-a A*

Primăvara a sosit
După ce iarna ne-a părăsit
Florile au apărut
Pe câmpiile de lut.

Copacii au înmugurit
Frunze verzi au răsărit
Greieraşul a ieşit
Pe afară... la petit.


Vlăduţ Evelina cls. a II a D

## Bucuriile iernii

*Niculescu Raducu Mihai Cls. a V-a A*

Iarna pomii sunt uimiţi,
De copiii fericiţi,
Ca omuleţul de zăpadă
Se uita mereu să vadă.
Năzdravanii jucăuşi
Ce se dau pe derdeluş.

## Anotimpuri

*Niculescu Raducu Mihai Cls. A V-a A*

Iarna cu fulgişori,
Primăvara cu ghiocei,
Vara cu soarele ei.
Toamna cu roadele.


Sava Alexandru cls. a II a A

## Doamna iarna

*Badea Vasile Cosmin, cls. a V-a C*

Doamna iarna goală nud
A venit cu ploi din sud,
Dar când roata s-a întors
Nordul a nins furtunos.

Sloi de gheaţă şi zăpada
A cernut peste ogradă,
La mine-n geamuri a pus
Flori de nuntă cu retuş.

Şi mă uit la doamna iarnă
Cum prinde în deal s-aştearnă
Urme, ghem de săniuţe
Trase de voinici mânuţe.

Nu ni-i frig, pe doamna iarna
O îngânam cu pumnii goarna
Puşi la gură, ne-ncălzim,
Şi aşa o păcălim!



## Sfântului Nicodim... închinare

*Porei Alexandra, cls. a VIII-a C*

Sfântă, mandra mănăstire,
Loc pios de prea cinstire
Pentru al Olteniei sfânt
Ce-a trăit pe al nost' pământ.

Cuviosul Nicodim cel sfinţit
De toată Tismana e cinstit
Azi în zi de pioasă sărbătoare
A lui undrea zi mare.

Sfântul de neam macedo-român
Prin prinoase osteneli ajunge egumen.
Umbrit de harul lui Hristos
Va fi vestit în muntele Athos.

Plinea lucrarea cea dumnezeiască
Prin fapta sa, cea cuvioasa,
Cu multe sfinte rugăciuni
Avea darul facerii de minuni.

Cu fapte şi cuvinte de învăţătură
Zidit-a lumina şi căldură,
Pentru a Maicii Domnului cinstire:
Mândră, mare mănăstire.

Aşezată sus, pe stearpă, stânca
Că rugăciunea să fie adâncă
Pentru a sufletelor mântuire
Şi viaţă de veci dobândire.

Toţi vin pentru închinare
Şi a lui rugăciune mare,
A Sfântului preacuvios părinte,
Ce cu aripile rugăciunii a atins culmile.

Noi cu smerenie ne rugăm,
Lui Nicodim genunchii îi plecăm.
Cerându-i ajutor spre mult folos
A mântuirii lui Hristos.

## Lumea în convieţuire religioasă

*Uşurelu Florian Robert*
*Cls a VII-a C*

Într-o zare o lumânare
Ce cu fum ea umple cerul;
Un cuvânt format din Tatăl,
El, Cuvântul, ne-a şi dat
Şansa la o viaţă de innobilat.

Pentru a ne informa,
Ştim chiar bine unde-I sursa...
Biblia ne e la-ndemână,
Şi bine venită tot timpul să rămână!
Şi noi pilde învăţăm,
Povestiri, poveşti cu tâlc,
Poate chiar şi poezii;



Este important, măcar una tu să ştii.

Dar să nu mai amânăm,
Şi concluzia s-o reflectăm
E bine a fi credincios;
O să fii concomitent pronios.

## Măcar în ziua de Crăciun

*Uşurelu Florian Robert*
*Cls a VII-a C*

De Crăciun eu sparg tiparul,
Beau, mănânc ş-apoi constat;
Că sufletește nu-s tocmai curățat.
Pregătit fomfos am fost,
Însă n-am prea înțeles al Crăciunului rost.
El chiar Fiul S-a-ntrupat
Şi pe noi ne-a dezmierdat,
Şi de-atunci El, Cel minunat,
Minuni multe a realizat,
Pilde aidoma a predicat,
Şi-mplinirea misiunii n-a ratat.
În concluzie eu vă zic,
Că a Sa voie nu trebuie să se piardă în nimic!
Buni, amabili noi să fim,
Măcar în ziua de Crăciun!
Să lăsăm pe cele rele,
Să-mpărţim pe cele bune,
Să ne strângem la un loc,
Măcar în ziua de Crăciun!
Şi să nu uităm ceva-
Materialul e destul,
Abuzarea nu-i de gust bun!
Haidem să fim şi noi o dată:
Milostivi, darnici şi buni,
Măcar în ziua de Crăciun.

## Iisus Hristos

*Mutulescu Emilian Ion*
*Cls a VII-a C*

Mântuitorul nostru, Iisus Hristos,
Ne-a învăţat lucruri de folos
El multe minuni a înfăptuit
Şi ne-a arătat un lucru deosebit.

Să iubeşti o mamă,
Care este o frumoasă damă;
Să iubeşti un tată,
Ca un lucru făcut odată...

## Mânuitorul

Iisus Hristos s-a născut
Pentru noi şi a făcut
Multe minuni, şi a demonstrat
Un lucru ce trebuie arătat

Că El este adevăratul trimis
De Dumnezeu, şi s-au scris
Multe poveşti şi povestioare
De suflet folositoare.





## Maica Domnului

*Mutulescu Emilian Ion*
*Cls a VII-a C*

Maica Domnului s-a născut
Și pe Iisus Hristos l-a făcut.
După ce primise o înștiințare
De la un înger mare.

Ei îi dedicăm multe sărbători
Săvârșite de oameni făcători
De fapte bune și frumoase
Și, de asemenea, bucuroase.

Pe Hristos L-a învățat
Multe lucruri, și L-a îndemnat
Să facă multe lucruri de lucrat
Și multe adevăruri de arătat.

Maica Domnului L-a iubit
Pe Hristos, ce ne-am dorit.
Astfel, Fiul impresionează lumea
Cu multe minuni și lucruri...
Culmea.

## Zilele creației

*Mutulescu Emilian Ion*
*Cls a VII-a C*

Dumnezeu le-a creat pe toate
Toate, toate, ce se poate;
Tot ce ne înconjoară
Nu o să doară.
La început cerul și pământul,
Chiar și timpul...
Cu ajutorul lui Dumnezeu
Cuvântul;
Prin cer înțelegem lumea
nevăzută, spirituală,
Iar prin pământ lumea văzută,
materială.
El a făcut în prima zi,
Lumină divină, ce și-ar dori
Orice om de pe pământ,
Un loc spre a fi sfânt.
Bolta cerească în ziua a II-a,
Pământul, apele, vegetația în ziua
a III-a,
Soarele, luna, stelele în ziua a IV-a,
Peștii și păsările în ziua a V-a,
Animalele și apoi OMUL, în ziua
a VI-a.
Trebuie lui Dumnezeu să-I
mulțumim,
Pentru tot ce ne dorim,
Deoarece, El a înfăptuit
Tot ce un om și-a dorit.

## Primăvara

*Băncilă Andreea-Luisa,*
*Cls. A II-a B*

Primăvară, primăvară,
Ai venit la noi în țară!
Cu ghiocei mititei,
Cu salbă de cocoșei.

Cântece de păsărele
Și frumoase albăstrele,
Toate râd cu fața-n soare
Și se leagănă în zare.

## Nemurirea copilăriei

*Ușurelu Florian Robert*
*Cls a VII-a C*

Copilăria, o dragă perioadă
Când timpul trecea ca o găină
neroadă
Și dragile cuburi colorate,
O rugam pe mama să-mi cumpere
nenumărate.



Cu supa era o problemă:
A mânca era o dilemă;
Cu a zilei părți cu gem de prune
Mă mânjeam tot pe botic, pe
bune!

Chiar de mic eu visam:
Să merg în al polițiștilor neam,
Cu bulanele ca să lovesc
În a îndrepta pe hoți, cam cât
trăiesc.

Dar doar o tinerețe pot avea
Ș-apoi să plâng c-o să mi se zică"
nenea"!
Și vă spun acum rapid
Că vă puteți ocupa tinerețea



citind.
Copilăria-i nemuritoare,
Cât timp sufletu-ți îngrijești,
O stima arzătoare
Nu uita, cu vârsta gândirea nu-ți
dispare!

Cât timp înveți din greșeli,
Nu mai practici prosteli,
Nu înseamnă că nu mai ești copil,
Doar fiindcă te comporți ca un
nobilă.

În final v-aș îndruma
Să-I aplicați lui Iisus voia,
Pentru a rămâne mereu tineri,
Mai ales în ziua de vineri.

Hristos a realizat
Multe obiective, și n-a ratat
Nici un om care a păcătuit,
Nici un om deosebit.



## Joacă

*Băncilă Andreea-Luisa,*
*Cls. A II-a B*

Noi suntem copii
Şi suntem hazlii.
Ne jucăm frumos,
Ne e cu folos.

## Alfabetul

*Raluca Gradinaru*
*Cls. A V-a C*

"A" e Ana care scrie,
"B" e b-ul de-l primeşti
Pentru că nu te-ngrijeşti.
"C" e calul care cară
Numai o căruţă goală.
"D" e Dani care învaţă
Notele mici el nu înhăţă.
'E" e Euro pe care-l vrei
În poşeta sau în cercei
Restul de litere le ştii,
Şi de ce să-ţi mai continui...

## Inspirat de Eminescu

*. Bumbăcel Robert*
*Cls. A VIII-a B*

Cei mulţi şi mici vor încerca
Mereu sau cât va fi pământul
Ca să-ţi atingă steaua ta
Şi să-ţi ghicească gândul.
Nu s-a născut şi poate nu s-o naşte
Un altul pe Pământ
Cu viersul dulcie şi mieros
Şi sufletul de sfânt.
Ne înclinăm în faţa ta
Şi ne plecăm, părinte,
Căci tu eşti călăuza mea,
Prin versuri şi cuvinte.
Noi ode ţie-ţi cântam
Şi ne rugăm la Sfinţi
Să te ocrotească oriunde-ai fi
Şi doar dragoste să simţi.
Eşti călăuzitorul nostru
„Luceafărul" vieţii,
Eşti „teiul" cel mirositor,
În zorii dimineţii.
Eşti „floarea-albastră" din poieni,
Eşti „nufărul" pe ape,
Eşti „plopul cel fără de soţ"
Ce sta-n singurătate.
Un Eminescu fără seamăn
Ne-a dat Domnul pe lume.
Noi să-l cinstim cum se cuvine,
Căci, Sfânt e al său nume.

## A-nflorit natură

*Hirsovescu Carla*
*Cls. a II-a C*

Iată, a-nflorit natură,
Primăvara a venit.
Ea ne aduce multe daruri
Şi zâmbete de copii.
Ghioceii au răsărit,
Gazele s-au trezit,
Soarele-I îmbietor
Totul este uimitor.

Primăvara-i minunat,
Gândurile a alinat.
Oamenii sunt bucuroşi,
Iar ogoarele sunt pline.

De tractoare cântătoare
Şi de păsări călătoare.
Primăvara a sosit!
Şi totul a înverzit.



Susan Lucian cls. a II a B

## Bucuriile de iarnă

*Meche Gabriel*
*Cls. a IV-a D*

Neaua peste tot s-a pus,
A venit iarnă, drăguţă,
Hai, copii, pe deal în sus,
Să ne dăm cu săniuţa.

Câte unul, câte doi,
Ne suim în sănioara,
Fără cai şi fără boi
Săniuţa fuge, zboară.

Toţi sunt roşii la obraz,
Mulţi coboară şi se suie,
Unii râd, fac mare haz
Alţii s-aleg şi cu cucuie.



## Săniuţa

*Scornea Cristina Mihaela*
*Cls. a II-a C*

Iarna cea geroasă
Tocmai a sosit.
Eu sunt bucuroasă,
Fiindcă a venit.

Sania m-aşteaptă
Să o lustruiesc
Derdeluşu-i dată
Doar să mă pornesc.

Pe la derdeluş
Veselie mare
Loc de săniuş
Şi de încântare.

## Stejarul

*Troaca Ion Alexandru*
*Cls. a V-a C*

Vântul bate n-truna
Se apropie furtuna,
Soarele auriu,
Palid, stacojiu,

De nouri e acoperit,
La adăpost toţi am fugit.
A început să plouă,
Cad din cer boabe de rouă.

Florile se îndoie.
Fagii se-nconvoaie.
Numai, el, stejarul
Puternic mai este.




Ţeapăn, drept rămâne
Vântului i se opune
Până şi furtuna
Îi admiră statură.

## Cel mai frumos...

*Brandibur George Alexandru*

Primăvara lin sosește
Și livada înflorește.
Fluturi, păsări, floricele,
Să te bucuri tu de ele.

Însă ce-i cel mai frumos
E-nvierea lui Hristos!
A-nviat ca să ne-arate,
Că minunea chiar se poate.

S-a jertfit, El pentru noi,
Răstignit de oameni răi.
Poarta Raiului a deschis



Şi cu dragoste-a cuprins.

Oamenii cu suflet curat
Direct în Rai i-a băgat.
Dacă vei fi cuminţel,
Când vei fi tu bătrânel,

Domnul te va ajuta
Şi în Răi te va lua.

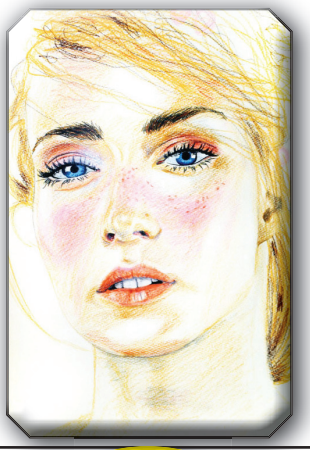
## Mama

*Irina Roibu*
*Clasa a II-a E*

Mamă dragă te iubesc
Ca pe îngeru ceresc
Fără tine, draga mea,
Eu nu as mai exista

Tu viaţă mi-ai dăruit,
Eu pe tine te-am privit
Jocuri cu mine ai jucat
i-ar eu mereu m-am bucurat.

Ah! Şi cat este de bine
Când pe-afar ieşi cu mine!
Pe câmp, la ţară, s-alergam
Împreună să cântăm



## Mama

*Codiță Alexandra*
*Cls. a II-a D*

Sunt o fată mititică
Cu o frumoasă mămică
O iubesc enorm
Fără ia nu pot sa dorm

Seara cand adorm
O visez in somn
I-ar daca visez urât
Mă trezesc cu un sărut

Azi de ziua ta
Ce ti-as putea lua
De-as putea ti-as da
Inimioara mea


Cîrțînă Alexandra cls. a VIII-a C

## Mama

*Pavel Georgiana, cls. a II-a D*

M-a crescut mama în poală,
Din leagăn până la şcoală.
Zile-n tregi şi nopţi de-a rândul,
Mi-a vegheat somnul şi gândul.

M-a-nvăţat să gânguresc,
Să spun mamă, să zâmbesc.
M-a-nvăţat apoi prin casă,
Primii paşi până la masă.

M-a învăţat ca să nu mint,
M-a învăţat să nu m-alint.
Să nu ştiu ce este frica,
Toate m-a învăţat mămica!

Mamă bună, mamă dragă,
Te-oi iubii o viaţă-ntreagă.
Pentru tot ce ai făcut,
Pentru că tu m-ai crescut.

# IDIOMS ABOUT THE WEATHER

*Udrescu Hermina, Profesor de limba engleza*
*Scoala Gimnaziala Sf. Nicolae Tg-Jiu*

1. He has his head in the clouds./ He lives in cloud cucko land. = He is not realistic. (El nu e cu picioarele pe pamant.)
2. He is on cloud nine = He is very happy.
3. He is under a cloud. = He is unpopular.
4. Every cloud has a silver lining. = Tot raul e spre bine.
5. It' s pouring with rain. (Ploua cu galeata.)
6. Lovely weather for ducks. (Vreme ploioasa.).
7. It's raining cats and dogs.(Ploua cu galeata) .
8. To talk to the wind= A vorbi la pereti .
9. To go to the wind= A disparea fara urma .
10. There' s something in the wind/air= Pluteste ceva in aer .
11. To storm into a room= A navali ca o furtuna intr-o camera.
12. Clap of thunder= tunet
13. A storm in a cup of tea= multa cearta pentru nimic



# A MYSTERY CASE

*Corşoreanu Andreea Elena, Clasa a VI a C*

A dark night was setting over Chicago. The town was darker and darker because of the fog. Suddenly, something disturbed the silence of the town. Young people, and old people with their children were running away the town center. We went there quickly. We stopped a lady and we asked her what happened there:

"Missis why is everybody so nervous?"

"There was a break in the mall". The police came. The suspects were not identified.

"Thanks for information, you've been a great help".

"You're welcome." said that lady shaking. She left, in a hurry and with tears in her eyes. We got in there. We could see many injured people but only a lady caught my attention. Although it was my day off, I told my collegues I would take care of this burglary. I got close to that lady and I asked her:

"How many thieves were there"?

"Three", she said to me. It was enough to hear that there were three thieves that I remembered another burglary that happened three months ago in Chicago. I checked my phone address to find out the best detective's phone number and I called him.

Hearing what had happened we decided to meet at the office to talk about it. Did he come? I saw him entering. He was tall, was wearing trousers, black sunglasses and a black leather belt at his trousers. We sat down and he inquired me whether there were any witnesses. Mr. Sherlock Holmes, this is his name, also helped me with my last case. I talked to him and I realised the case was too difficult for me, so I let him find out the truth. Sherlock went to talk to my friends and to the lady who knew more. She said there were three suspects. Mr. Holmes found resemblance with another incident that happened some time ago. "Among all those injured people, I remember there was this lady too". This special lady witnessed both accidents.

"Something is not right, said Sherlock".

The next day another burglary took place in Chicago. This time at the Exchange office. Only Sherlock Holmes was there. In the crowed, he found a woman's face quite familiar. When she saw Holmes, she got scared.

"Something is happening! Otherwise, I cannot explain how the same lady can be a witness at all three incidents", said the detective. While everybody was looking at the injured people, the thieves were getting out of the Exchange office. And the lady did her best so that the thieves were not followed by the policemen. Mr. Holmes realised she was an accomplice.

Sherlock and his team found out who the thieves were and got to the conclusion they were guilty for all three crimes and that the lady was helping them. The four of them were send to prison.

And so, Sherlock Holmes solved a new case successfully.

"We thank him for all he did for our town, Chicago!" the mayor congratulated him.

# THE MAGIC WORLD OF ALISTAIR

*Ghelbere Razvan, clasa a VI-a A*

## Chapter I

Once upon a time there was a land far, far away from ours, where the magic still existed, where the knights could wield giant swords that were 10 times bigger than the wielder. Where the world was split into 3 big nations that were fighting to take over the power from each other….

But there was a rebellion built out of the people from the 3 nations that had seen enough blood spilled because of the corrupted government…

The first rebellions were Drayden, a skilled two handed warrior that wields the biggest and the strongest sword ever crafted in that century; Delyla, the smartest and the most powerful of the sorceresses and the last one- Leliana, the archer that never missed her target.

Our hero was just a boy of 16 years old. Every day he helped his father with his farm like the other boys did, but, on night time, he trained with a stick on the scarecrow in the field without knowing of his hidden skills and powers….



Our hero's destiny was sure to meet the rebels, but the big question was when would he meet them…The answer to this question was that day…

The first kingdom was starting to attack the second… by attacking our hero's village… In that right moment, our hero was trying to reach his home but it was too late: the soldiers had already killed his mother and father; but the worst thing was that it happened right under his eyes. Then, the rebels came and killed the murderers and save him while he desperately screamed after his little sister that was 5 years old.

In that moment he thought his sister was death but the soldiers had already taken her to the capital to be trained as an assassin.

The rebels took him to their camp near the village, where his wounds were healed by Delyla- the sorceress. While doing that, she felt his magical essence that was flowing through his veins, through his blood….

## Chapter II

While Delyla was healing Alistair, she told him about his hidden powers and the great potential he had deep within him. He reacted strangely… but, on a second thought, he realized that magic would be of great use against the three empires; so, he asked Delyla to teach him some spells so that he could fight more easily with the enemy.

She told him that he didn't even fought one solider so she couldn't teach him any spells until she saw his true power, his combat tactics and his fighting abilities.

While this was happening, Drayden was searching for survivors inside the destroyed village. There, he found something that was not a survivor… It was a sword in a perfect shape, a sword that was never used.

Drayden came back from the village and gave the sword to Alistair. He told him to train with it on one of the trees from the middle of the camp. Alistair did as Drayden said and with one blow he cut down the tree.

Right after that, their camp was attacked by the soldiers of the first kingdom. Alistair started attacking the soldiers with no mercy. The power he reacted with in that moment came right from the pain he had in his heart from losing his parents.

The others didn't even have the chance to strike because all the soldiers were already dead….

## Chapter III

Amazed by the intense strength he carries within him, the others decided to help him improve his fighting skills…

Drayden helped him whit his combat technique. Delayla taught him how to use magic, as they agreed. Leliana taught him how to doge most of the attacks.

The next day, after they had prepared to move from their actual camp to another one, at the top of the Mountain of Legends, one of the most challenging places on earth, everything started shaking… it was an earthquake, but not a normal one: it was one created by the evil forces of darkness; while the earthquake stopped everyone from moving, three giant dark-purple beams appeared, out of nowhere and separated the three kingdoms into three floating islands.

The three islands were not destroyed by the beams because the tower which was in the middle of the three kingdoms was created by the Almighty one to protect the three islands.

As the forces of darkness awakened, the ancient monsters did too. And the rulers of the three kingdoms became possessed by three ancient spirits.

Three demons were created in the same earthquake, that were as strong as Drayden, Delyla and Leliana. The three demons were Argatross, Mindrebon and Mandekar.

They went immediately to destroy the Tower of Justice; without that tower, the kingdoms would be destroyed by the forces of evil.

To be continued…

# The red diamond was stolen.

*Petrică Cristina Nicoleta, cls. a VI-a C*

In Sherlock Holmes' office there is great hustle and bustle, as usual.

'Oh! Oh! Oh!' Holmes said. 'Are we here alone to protect the city?'

"That's a difficulty work. We want to make this city "clean" as my hands before lunch", said Dr. Watson.

Trr! The telephone called. Sherlock Holmes picked it up.

"Yes! Who is it?"

"Mr. Holmes?, said a very impacient voice. "I'm the manager of The National Museum. The red diamond was stolen. I don't know what to do!"

'Don't worry! We'll come there very fast to examine the case. Don't tell anybody about it!

"O.K. I'm waiting for you. Good-bye!"

"Watson, we have problems! The red diamond was stolen. We must go at The National Museum to examine the case right now.'

"Take your suitcase and let's go!"



At 12 o'clock they were at the museum. Sherlock Holmes began to look around the place.

"Look! I've found a sign!" said Holmes and he drew in the smoke of his pipe.

"What? What did you find?" asked the manager.

"There is an inscription here. It is written in Russian. Dr. Watson, what does it mean?"

"It means: "I am Dr. Z. I stole the red diamond for the biggest invention in the world: the time machine. I want to return to The Dinosaur's Age, to train them and to bring them here to conquer the city."

"Wow! This man has bizarre plans', said Holmes. "We have to come at the end of this problem fast."

They started to search in detail. Dr. Watson found a scrapbook. Using a detective solution, they colored the paper with a pencil and they could read the message: "I'll see you at the old crane storehouse."

Meanwhile, Dr. Z was talking to his apprentice, Benny.

"These people are racking their brains to find the diamond!"

"There is no way to find us.'

Dr. Watson and Sherlock Holmes came at the storehouse. They climbed the walls, with the help of cupping glasses and they came at the window where Dr. Z was. They didn't know who the man was because he was wearing a mask.

They needed a plan. The machine was almost ready. Then, Holmes had an idea. They climbed the ceiling and they broke it with the hammers. Sherlock and Watson jumped in the room where the delinquent was. They shot the machine, breaking it. Dr. Z took out a gun and aimed at Holmes. Luckily, he missed. Then, Dr. Watson picked a stone and threw it to him. Dr. Z fell off and fainted. Seeing what has happened, Benny jumped out of the window and ran away.

Dr. Watson took out his mask and Dr. Z turned out to be the museum's curator.

The police came and took Dr. Z. But the red diamond couldn't be found. There was just one suspect on the list: Benny. It was winter. They could find him with the help of his traces. They came up at a cave. Sherlock and Watson entered there and found him. But there was one thing they didn't know: the real machine was there, the broken one was a false track.

"You've grudged in my trap", said Benny. "Now you can see a true dinosaur before you die."

And he pressed the button. On the spot, Benny was taken into The Dinosaurs' Age. Sherlock Holmes and Dr. Watson distroyed this machine, too. Benny remained there and he never came back.

"A case solved very well!" said Holmes patting Dr. Watson's shoulder.

# A night...
# By Bica

*Raisa Sorina, clasa a VII-a B*

The black and dark silence of the night comes down.

The moon, as the only queen of the night, it's the only sparkle of light...confused, as a child apearring on the darkness of the sky, as a useless star.

The grace of the stars has a special mistery. Even the wind doesn't blow .It's a grave silence! Another magnific show, the show of the skylight takes place ...

A wolf, the terror of the forest, is waiting for a victim to satisfy his fangs with shiny blood like crystal dust. All he has in mind is a torn body. Towards the darkness, silence is disturbed by strange sounds.

The day rises from an unseen sleep.

Vampires turn into legendary ashes, wolves run into the unknown forest, leaving the body to rot. The night was bloodthirsty.

Rest In Peace-words are said every day.

# Sherlock Holmes and the Mystery Man

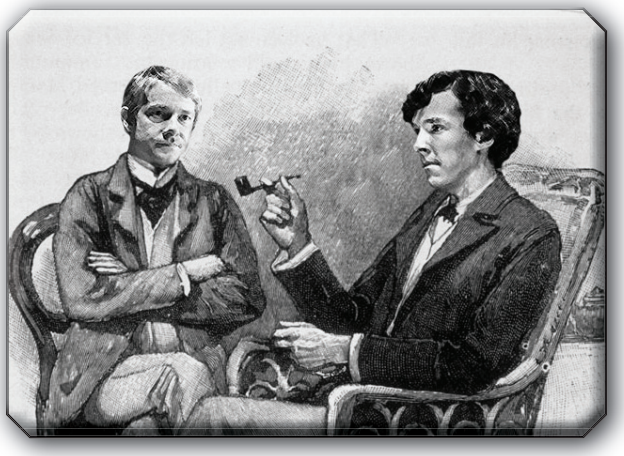
*By Corodaţi Alexandru, cls. a VII-a D*

It was beautiful day in London. Sherlock Holmes, the great detective, was sitting calmly on a chair, listening to Dr.Watson, who was reading the newspaper.

"Remember Johnny Shepherd?" asked Watson.

"The thief? Yes, I remember him. What about him?"

"Listen to this: "Five months after the great detective, Sherlock Holmes, had caught him, Johnny Shepherd was convicted for international robbery and it is being sent to Paris to be punished." We did a good..." Watson was interrupted by the bell. There was nobody



outside, only a letter stuck between the wooden planks of the porch. They managed to get it out in one piece. The writing was obscure, but they could read most of it:

"Dear Sherlock Holmes,

You don't know who I am and you don't have to, but I need your help. You must come to Birmingham as soon as possible in Market Street 19, Harlock Estate.

Yours friendly,

The mystery man"

"There is no time to waste, Watson! Especially with something so exciting. Let's go!"

Ten minutes later they got on a train, heading for Birmingham. A few hours later, the city appeared on the horizon. It was...strange. Clouds, dark clouds covered the city, and a little rain was falling on people's hats and horses. They jumped in a chariot but, the next thing they were aware of, was the chariot stopping at about 10 feet from where it started.

"What's the matter?" asked Watson.

"I'm sorry, sir, but I can't take you there, it is too dangerous. You'll have to go on foot."

"Why is it dangerous?" asked Sherlock.

"Strange people live there, people you shouldn't meet."

'We'll go on foot then!"

After 30 minutes of walking, Harlock Estate unveiled itself. But it wasn't as you might expect. The house seemed abandoned. It was all dusty and dark. Strange statues where sticking out of the walls, showing the way to a back door. Through the window, Watson saw a man watching them. He started running away, so they followed him. After a few dozen feet they entered a house. Sherlock and Watson followed him in, but the running man wasn't who they were looking for. He was a father, holding his scared and confused sons and wife.

"Who...who are you?" asked the man.

"I'm Sherlock Holmes, and here is my friend Dr.Watson. Are you the man who sent us the letter?"

"No, no. I was watching you because I needed help! My daughter is missing. A couple of days ago I sent her to buy some bread as we were running short of food, but...she never came back. I'll do anything you want if you find her. Please!"

"We will help you find your daughter!" said Sherlock.

"Thank you...thank you."

They started looking for her around the neighborhood, although it was getting dark and the moon didn't seem to come out in the sky. As they searched around they could hear whispers and little footsteps, as if someone was following them. Watson suddenly stopped staring at something on the ground. It was a teddy-bear with a



note saying "Keep looking".

Next thing they knew someone hit them behind the neck, and they passed out. Sherlock woke up in a bed surrounded by strange dark men like shadows. One of them stood higher than the others. He said:

"I'm the mystery man you've been looking for!"

"Johnny Shepherd?"

"Yes. In case you haven't figured it out I managed to escape from Paris, and come back for you! Ha…Ha…Ha..."

Sherlock woke up only to realize it was just a dream.

*pagini realizate sub coordonarea*
*prof. Huică Mihaela şi prof. Udrescu Hermina*

# 25 Worlds Weirdest Animals



Informatii culese de Cojocaru Cristina, clasa a VI-a A

Leafy seadragon

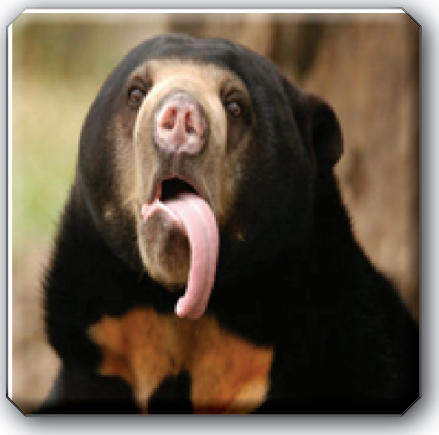
Named after the dragons of Chinese mythology, Leafy sea-dragons (Phycodurus eques) resemble a piece of drifting seaweed as they float in the seaweed-filled water. The Leafy sea- dragon, with green, orange and gold hues along its body, is covered with leaf-like appendages, making it remarkably camouflaged. Only the fluttering of tiny fins or the moving of an independently swiveling eye, reveals its presence.

Like the seahorse, the male sea-dragon carries as many as 150-200 eggs. After being deposited by the female, the eggs are carried in the honeycomb-shaped area (known as the brood patch) under the male's tail for approximately eight weeks. Sea dragons have no teeth or stomach and feed exclusively on mysidopsis shrimp. Known as "Australian seahorses" in Australia, they are found in calm, cold water that is approximately 50-54° F (10-12° C). Leafy sea-dragons have been protected by the South Australian government since 1982.

## Sun Bear

The Sun Bear (Helarctos malayanus) is a bear found primarily in the tropical rainforests of Southeast Asia.

The Sun Bear stands approximately 4 ft (1.2 m) in length, making it the smallest member in the bear family. It is often called the dog bear because of its small stature. It has a 2 in (5



cm) tail and on average weighs less than 145 lb (65 kg). Males tend to be slightly larger than females.

Unlike other bears, the Sun Bear's fur is short and sleek. This adaptation is probably due to the lowland climates it inhabits. Dark black or brown-black fur covers its body, except on the chest where there is a pale orange-yellow marking in the shape of a horseshoe. Similar colored fur can be found around the muzzle and the eyes. This distinct marking gives the sun bear its name.

## Komondor Dog

Females are 27 inches (69cm) at the withers. Male Komondorok are a minimum of 28 inches at the withers, but many are over 30 inches tall, making this one of the larger common breeds of dog. The body is not overly coarse or heavy, however, and people unfamiliar with the breed are often surprised by how quick and agile the dogs are.

Its long, thick, strikingly corded white coat (the heaviest amount of fur in the canine world) resembles dreadlocks or a mop. The puppy coat is soft and fluffy. However, the coat is wavy and tends to curl as the puppy matures. A fully mature coat is formed naturally from the soft undercoat and the coarser outer coat combining to form tassels, or cords. Some help is needed in separating the cords so the dog does not turn into one large matted mess. The length of the cords increases with time as the coat grows. Shedding is very minimal with this breed, contrary to what one might think (once cords are fully formed). The only substantial shedding occurs as a puppy before the dreadlocks fully form. The Komondor is born with only a white coat, unlike the similar-looking Puli, which is usually white, black or



sometimes grayish. However, a working Komondor's coat may be discolored by the elements, and may appear off-white if not washed regularly.

## Angora Rabbit

The Angora rabbit is a variety of domestic rabbit bred for its long, soft hair. The Angora is one of the oldest types of domestic rabbit, originating in Ankara, Turkey, along with the Angora cat and Angora goat. The rabbits were popular pets with



French royalty in the mid 1700s, and spread to other parts of Europe by the end of the century. They first appeared in the United States in the early 1900s. They are bred largely for their long wool, which may be removed by shearing or plucking (gently pulling loose wool).

There are many individual breeds of Angora rabbits, four of which are ARBA recognized. Such breeds include, French, German, Giant, English, Satin, Chinese, Swiss, Finnish, to name a few.

## Red Panda

The Red Panda, Ailurus fulgens ("shining cat," from a



Latinized form of the Greek, ailouros, "cat," and the participial form of the Latin fulgere, "to shine") is a mostly herbivorous mammal, slightly larger than a domestic cat (55 cm long). The Red Panda has semi-retractile claws and, like the Giant Panda, has a "false thumb" which is really an extension of the wrist bone. Thick fur on the soles of the feet offers protection from cold and hides scent glands.

The Red Panda is native to the Himalayas in Nepal and southern China. The word panda is derived from Nepalese word "ponya" which means bamboo and plants eating animals in Nepal.

## Sloth

Sloths are medium-sized mammals that live in Central and South America belonging to the families Megalonychidae and Bradypodidae, part of the order Pilosa. Most scientists call these two families the Folivora suborder, while some call it Phyllophaga.

Sloths are omnivores. They may eat insects, small lizards and carrion, but their diet consists mostly of buds, tender shoots, and leaves.

Sloths have made extraordinary adaptations to an arboreal browsing lifestyle. Leaves, their main food source, provide very little energy or nutrition and do not digest easily: sloths have very large, specialized, slow-acting stomachs with multiple compartments in which symbiotic bacteria break down the tough leaves.

As much as two-thirds of a well-fed sloth's body-weight consists of the contents of its stomach, and the digestive process can take as long as a month or more to complete. Even so, leaves provide little energy, and sloths deal with this by a range of economy measures: they have very low metabolic rates (less than half of that expected for a creature of their size), and maintain low body temperatures when active (30 to 34 degrees Celsius or 86 to 93 degrees Fahrenheit), and still lower temperatures when resting. Sloths mainly live in Cecropia trees.

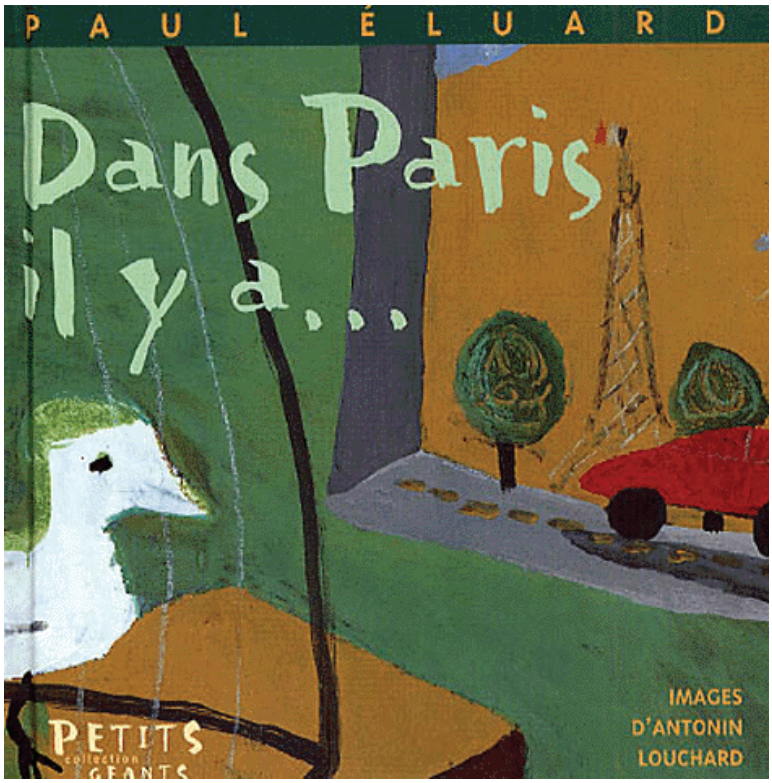


# Le français pas si difficile que ça!

Pendant la classe de français nous avons travaillé l'adjectif démonstratif ayant comme suport le poème de Paul Eluard, Dans Paris.

Voilà les compositions de quelques élèves qui ont essayé aussi d' écrire des vers!

*Prof. Liliana Ciochina*




## Dans notre ville....

Dans notre ville il y a une rue,
Dans cette rue il y a une boutique,
Dans cette boutique il y a des étagères,
Sur ces étagères se trouvent des pots,
Dans ces pots il y a de la confiture,
Dans cette confiture se trouvent des fruits,
Dans ces fruits il y a des vitamines.

*(Corsoreanu Andreea et Petrica Cristina – VI^e C)*

## Dans notre ville....

Dans notre ville il y a une rue,
Dans cette rue il y a une école,
Dans cette école il y a des classes,
Dans ces classes il y a des pupitres,
Dans ces pupitres il y a des sacs,
Dans ces sacs il y a des livres,
Dans ces livres il y a des textes,
Dans ces textes il y a des mots,
Dans ces mots il y a des lettres.

*( Florica Andrei et Marin Daria – VIe C)*

## Dans notre ville....

Dans notre ville il y a une rue,
Dans cette rue il y a une école,
Dans cette école il y a une classe,
Dans cette classe il y a des pupitres,
Dans ces pupitres il y a des élèves,
Ces élèves, sommes NOUS !

*( Bandea Monia – VI^e C)*

## NOËL EN FRANCE

*Usurelu Florian Robert – VII C*

Veux-tu savoir comment les gens passent le Noël en France? La fête de Noël (le 24 décembre: la naissance du Christ) est une des plus grandes fêtes religieuses chrétiennes.

Les familles mangent le dîner la nuit du Noël. Les enfants mettent les souliers a côté de la cheminée et le Père Noël apporte les cadeaux dans leurs souliers. Devant les cathédrales, les acteurs jouent des scènes avec Jésus. Les enfants s'habillent avec des rubans et ils chantent pour des fruits. Les familles brulent une bûche et ils lacent la cendre pour une bonne récolte. La nuit du Noël, les familles vont à l'église. Le nom "Noël" vient du "les bonnes nouvelles".

En France, le sapin de Noël est décoré avec: des boules, des artifices, des guirlandes, des bougies, des lumières et une étoile, mais en France le sapin de Noël n'est pas très populaire.

Les fenêtres sont décorées avec des lumières ces jours "La fête des lumières", un hommage pour Maria.

En France, "la crèche", une scène de la naissance du Christ, est très populaire.

Les familles préparent un bon repas. Les plats traditionnels de Noël, en France, sont: la dinde aux marrons, la bûche de Noël (un délicieux gâteau en forme de bûche) et bien sûr, les fromages!

Est-ce que tu savais qu'en France, il y a plus de 300 - trois cents- sortes de fromages?

# Imagini din trecut

*Popescu Diana-Patricia*
*Cls. a VII-a A Şcoala Generală nr.1 Novaci*

”Timpul e un zeu blând” au spus filozofii. Într-un prezent orb şi fără memorie, clipele trecutului reînvie în fiecare dintre noi, cu adânci



amintiri. Zarzărul de la poarta casei, poveştile depanate de bunica la lumina focului sunt acum doar himere ce ne tulbura profund. Îmbrăţişăm prezentul, răstălmăcim viitorul, dar gândul ne e la trecut, căci gândul e un călător neobosit căruia i se poate dărui un chip iluzoriu.

Clipele petrecute primăvara, în adierea zefirului, sub umbra molaticelor petale se ţes în spirit şi în gând. Floarea candida precum aripile



unui înger luminează nopţile şi dă naştere unui fir nedestrămat de amintiri. Dar nisipul din clepsidră se scurge, iar belşugul de mărgăritar se risipeşte. Din păcate, putem deschide noi căi, doar părăsindu-le pe cele vechi. În templul aspiraţiei şi dorinţei sunt prizonieră în propriul trecut, căci nu vreau să-l uit, nu vreau să-l pierd...

Copilăria a reprezentat pentru mine, oaza vieţii, o nuanţă privată în raport cu toate celelalte. Într-un limbaj de analiza, doar timpul rătăceşte clipele de aur. Am mângâiat floarea suavă a copilăriei, iar atmosfera de vis reînvie cu fiecare pas spre casa bunicilor. Cu o stângace dibuire, răsfoiesc cărţi şi albume cu parfum



de cerneală veche şi realizez că timpul pune la cheremul bunei ursite o ultimă speranţă a copilăriei: nu-mi voi uita trecutul!

Acum, un basm cu zâne, un joc- toate par privite dintr-o perspectivă uitată.. În casa copilăriei, trecutul se îngemănează cu prezentul. Văpăile vetrei, parfumul de gutui şi prispa de lemn, par a fi aruncate într-o vrajă mistică. Doar eu nu sunt aceeaşi. Sunt un călător neobosit pe cărarea vieţii. Sub pecetea amintirilor se creionează universul abisal al copilăriei. Viziunea originală asupra trecutului mă îmbie să aştern pe hârtie eterne amintiri şi să redau prezentului amintirile de odinioară.



# MUZICA, PRIETENA MEA

*Sărăcin Doina Cristina*
*Liceul de Arte "Constantin Brăiloiu"*
*Cls. A VIII-a*



Muzica este viaţa mea. Era deja prietena mea când m-am născut, făcea parte din mine.

Nu trece o zi să nu mă întâlnesc cu acest prieten fidel, să nu petrecem împreună ceva timp. Nu aş putea trăi fără muzică, respire prin ea, îmi dă aripi să zbor, mă răscoleşte, mă face să plâng sau să râd, îmi dă putere şi încredere în mine. La început am învăţat notele muzicale, apoi gamele, apoi am exersat, însă rezultatul a fost minunat, căci o dată înţelese sunetele şi acordurile ei mi s-au întipărit în suflet. Îmi trăiesc copilăria cu ajutorul lor.

Muzica este comoara fără preţ, făcută să lumineze mintea omului şi să-i încălzească sufletul. Mă face să văd lumea cu alţi ochi, o lume minunată, mai bună şi mai înţeleaptă.

Cum ar arăta o lume în care să nu cânte nimeni sau să nu se audă o melodie? Cred că oamenii acelei lumi ar trebui să fie foarte trişti...

Trăim într-o lume tot mai agitate şi mai împovărată de grijă sinelui. Putem fi şi fericiţi dacă ascultăm muzica. Trebuie doar să o primim cu tot sufletul, să încercăm să o înţelegem şi sigur vom descoperi lucruri incredibile. Nimic nu este mai minunat decât să îţi dai seama că MUZICA îţi face viaţa mai frumoasă. Sunt mândră că am un prieten atât de bun şi mă bucur că am reuşit să-i descopăr tainele.

# Hobyul meu, pescuitul

*Tulpan Caleb*
*Liceul de Arte "Constantin Brăiloiu"*
*Cls. A V-a A*

Hobyul meu este pescuitul. Nu mai pot să aştept până vine vara. Vreau să merg din nou la pescuit cu tata. Vara trecută am fost la Marea Neagră şi am prins nişte peşti foarte frumoşi. De fapt, noi nu suntem nişte pescari foarte buni,... şi pescuitul nostru depinde de noroc. Uneori putem prinde chiar un kilogram de peşte, de asemenea putem petrece toată ziua pe baltă fără să prindem niciun peste. Chiar şi într-o astfel de situaţie avem parte de multă distracţie. Noi discutăm despre ce vom face când ajungem acasă. Dacă am avut, totuşi, un pescuit rodnic, când ajungem acasă tata găteşte peştele, apoi îl mâncăm cu toţi. Nu te plictiseşti niciodată de pescuit, de aceea este hobyul meu.

# Pianul, greieraşul elegant

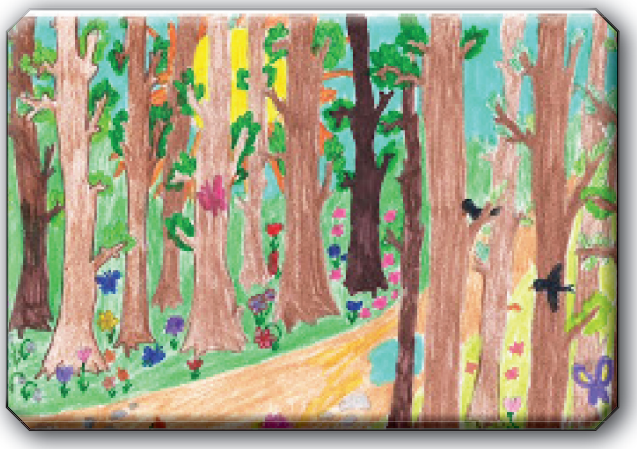
*Ilinca Elena Ştefănia*
*Liceul de Arte "Constantin Brăiloiu"*
*Cls. A IV-a*

Instrumentul meu musical perfectat este pianul. Când mă uit la pian îmi imaginez un greieraş îmbrăcat într-o costumaţie foarte elegantă cu cămaşa albă şi frac negru. Greieraşul elegant, pianul, mă îmbie să păşesc într-un basm al muzicii. Aici sunt aşteptată de pasarelele frumos ciripitoare, notele muzicale. Într-un tărâm atât de fastuos trăieşte o Crăiasă care îmi desluşeşte cântul pasarelelor. Crăiasa este doamna mea profesoară, care mă învaţă cum să citesc notele şi mai ales cum să le potrivesc pe sidefatele clape ale pianului. Şi armonia muzicii "greieraşului" este minunată, o voi asculta toată viaţa mea.



# PĂDUREA FERMECATĂ

*Costescu Maria Magdalena*
*Liceul de Arte "Constantin Brăiloiu"*
*Cls. A IX-a*



E o dimineaţă însorită de vară în care soarele trimite raze calde pământului somnoros. O nouă zi perfectă pentru a pleca împreună cu părinţii mei la bunici. Bunii mei bunici locuiesc, de când mă ştiu pe lume, la poalele munţilor.



Aici am auzit mereu povesti transmise din generaţie în generaţie referitoare la graniţe dintre lumea reală şi cea imaginară. Acestea m-au fascinate din totdeauna. Îmi aduc aminte, când eram mică, cum bunica îmi spunea poveşti uluitoare. Povestea cea mai dragă îmi era "Pădurea fermecată". Aceasta oază verde, pădurea, îmi povestea bunica, era o graniţă spre o altă lume. Dar gata cu amintirile, căci e loc şi pentru altele şi zic: ar fi o zi perfectă pentru o plimbare. Nu plec singura ci împreună cu Lucky, un căţeluş mic şi pufos, cu blană albă şi ochii negri, strălucitori, pe care îl iubesc foarte mult. În plimbarea noastră ne abatem de la drum, încercând o scurtătură prin pădure. "Lucky, cred că ne-am rătăcit, nu-mi amintesc să mai fi văzut locul acesta până acum, nu pare să fi fost o idee prea bună să o luăm prin pădure..." Lucky începe să latre zgomotos ca şi când m-ar înţelege şi ar fi de acord cu ce spun. Dintr-o dată se aude o voce subţire: "Hei, unde ne aflăm? Ce-i asta?" Când mă întorc, îl văd pe Lucky. "Lucky?! Tu... tu poţi vorbi? Căţelul îmi răspunde afirmativ:

"Bineînţeles că da!" Mă simt că într-un vis, dar totul pare să fie real,... cred că aceasta este pădurea fermecată de care îmi povestea bunica. Copacii au florile în diferite colori, în nuanţe de roşu, galben şi violet sau sunt albe ca spuma laptelui. Cerul pare a fi de o nuanţă de albastru azuriu. În apropiere se aude un râu, ce are apă curate ca lacrima unei zâne. Lângă râu observ o făptură de lumină cu o coroniţă de flori albe pe cap. Nu pare să mă fi observat, dar dintr-o dată îl aud pe Lucky spunând: "Cine-i acolo?" Atunci, acea făptură se întoarse încet, dar fără teamă spre noi, devenind tot mai strălucitoare.

Eu sunt Stăpâna acestei păduri, fiind prietenă cu animalele, păsările, chiar şi cu arborii falnici. Nu ştiu cum ai reuşit să ajungi aici, dar trebuie să te întorci la bunicii tăi.

Apoi, fără să apuc să mai articulez vreun sunet mă trezesc ca dintr-un vis în pădure cu Lucky lângă mine. Uimită de cele petrecute paşii mă duc la căsuţa de la poalele muntelui, la bunici.

Nu ştiu dacă toată această minunată întâmplare a fost un vis sau nu, dar nu voi putea uita niciodată aceea pădure fermecată şi nici pe Stăpâna ei.



# 50 de curiozităţi şi superlative geografice

*Culese de colectivul clasei a V-a C, sub îndrumarea prof. Dragomir Nicuţa*

*Cu fiecare zi ce trece aflăm tot mai multe despre planeta noastră, dar aceasta nu înseamnă că vom ajunge vreodată să o cunoaştem în întregime. Însă întotdeauna vom ştii că am avut, în lunga călătorie de descoperire a acestei lumi, o curiozitate nesfârşită şi mare entuziasm...*

● în 1848, timp de 30 de ore, apa Cascadei Niagara a dispărut de pe stâncile abrupte: la 50 de km în amonte, o barieră de gheaţă a blocat complet râul.



● înconjurat de munţi, Hong Kong-ul nu a găsit prea mult spaţiu liber pe malul mării, astfel că s-a dezvoltat pe verticală şi a reuşit să aibă cei mai mulţi zgârie-nori (clădiri având peste 100 m înălţime) din lume (2354), de trei ori mai mulţi decât în New York şi de patru ori mai mulţi decât în Tokio.



● atenţie la Australia: are cele mai multe specii de reptile din lume, 755.



● cu cei 1.000 de km lungime şi cu o suprafaţă totală de 371.000 km², Marea Caspică e cel mai mare lac din lume (cu apă sărată), ţărmurile sale fiind împărţite între Rusia, Azerbaidjan, Iran, Turkmenistan şi Kazahstan.

● în 1943, într-un lan de porumb din Mexic s-a ivit o fisură, apoi au ieşit gaze şi praf; a doua zi de dimineaţă, era deja format un con de 9 metri, din care erau azvârlite pietre şi cenuşă. După un an, conul vulcanului se înălţa la 300 de metri şi deja îngropase sub lavă un întreg sat. Paricutin a fost primul vulcan atent studiat de specialişti chiar din momentul formării sale.



● Marea Sargaselor din sudul Insulelor Bermude, cunoscută pentru "pădurile" sale de alge, se roteşte permanent în sensul acelor de ceasornic, împinsă de curenţii Atlanticului.

● în Lacul Malawi din S-E Africii trăiesc cele mai multe specii de peşti dintr-o sursă de apă dulce continentală, peste 1.000, 90% din ele fiind endemice.



● numele Mării Caraibilor vine de la cuvântul indian carib, ce însemna persoană, însă el a ajuns să fie preluat sub forma de canibal: canibalismul la această populaţie amerindiană era practicat rar şi doar în legătură cu ritualurile războinice, fapt pe care primii europeni ajunşi în zonă nu l-au înţeles; ei au crezut că toţii indienii erau mâncători de oameni.

● în localitatea Brignoles din Franţa a plouat în 1973 cu... broscuţe; o coloană de aer cu circulaţie rapidă a ridicat



sute de amfibieni dintr-o zonă mlăştinoasă şi i-a aruncat peste oraşul din Provence.

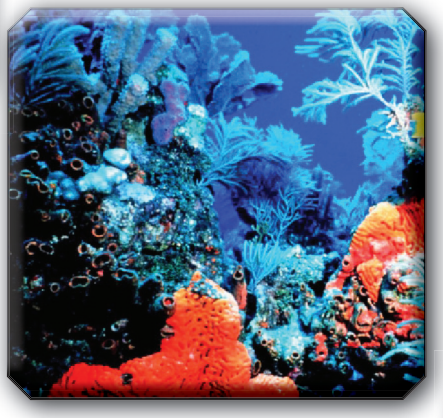
● Muntele Roraima, cel care l-a inspirat pe Sir Conan Doyle să scrie O lume dispărută, e cel mai înalt tepuy (sălaş al zeilor) din cei 100 ai întregii lumi, adică un bloc de gresie colosal, ridicat la 2.000 de metri deasupra junglei de la graniţa Venezuelei cu Brazilia şi Guyana.

● în apropierea coastelor Trinidadului (Marea Caraibilor) există vulcani noroioşi subacvatici, a căror pastă fluidă iese de sub valuri şi formează insule, unele dispărând repede, altele devenind casă pentru păsările din zonă.



● cel mai vechi parc naţional din lume este Yellowstone (S.U.A.), creat în 1872.

● 3000 de recife individuale, 1500 de specii de peşti, 400 de specii de moluşte şi 400 de specii de peşti se leagă de cea mai mare structură de pe Pământ construită de organisme vii: Marea Barieră de Corali din



apropierea coastelor Australiei.

● aproape 90% din populaţia lumii trăieşte în emisfera nordică; şi tot aici se mai poate vorbi despre superlative demografice - numărul total al locuitorilor Chinei şi ai Indiei este egalat de cel al tuturor locuitorilor din următoarele 22 de ţări din topul celor mai populate.

● nu Muntele Everest (8.848 m) deţine cea mai mare înălţime din lume, ci Muntele Mauna Kea din Hawaii (10.206 m); primul e cel mai înalt de pe uscat, însă măsurat de la baza sa de pe fundul oceanului, muntele



hawaian trece primul în top.

● Oceanul Pacific conţine peste jumătate din întreaga apă sărată din lume.

● o suprafaţă totală mai mare decât cea a Austriei şi o populaţie de aproape 32 de milioane de locuitori au determinat că municipalitatea Chongqing din China să fie cea mai mare din lume.

● Oceanul planetar ascunde cel mai lung lanţ muntos din lume: Dorsala Medie Oceanică (65.000 km).

● deşi fluviul Orinoco al



Americii de Sud este aproape în totalitate navigabil şi accesibil iubitorilor de natură, încă există dubii în ceea ce priveşte adevăratul său izvor şi încă mulţi dintre afluenţii săi au rămas neexploraţi, din pricina bazinului fluvial uriaş. În privinţa biodiversităţii, Orinoco e un concurent serios al Amazonului.

● Munţii Pirinei au foarte puţine lacuri de munte, dar excelează la capitolul cascade, torente (gaves) şi izvoare termale. Cea mai mare cascadă din Franţa se află aici şi se numeşte Gavarnie (422 metri).

● la 360 de kilometri de ţărmul nord-estic al Braziliei se află Arhipelagul Fernando

do Noronha, un soi de frate geamăn al Insulelor Galapagos, considerat astfel datorită ecosistemului unic şi bogat al celor 21 de insule vulcanice.

● peretele de granit al Muntelui Stone din S.U.A. (Georgia) expune cel mai mare basorelief din lume, un memorial înfăţişând trei lideri ai Confederaţiei Statelor Americane din timpul Războiul Civil American; o potecă în trepte, lungă de 2 kilometri, sau telecabinele urcă până pe vârful rotund al acestui munte.



● deşi clima Islandei se încadrează în categoria „subpolară”, totuşi temperaturile medii înregistrate în capitala Reykjavik în decursul iernii sunt în jur de zero grade; surprinzător, pentru „Ţara de gheaţă”. Verile însă sunt reci (14ºC) şi, de regulă, ploioase.



● cea mai înaltă cascadă a lumii, Angel (Venezuela), are aproape un kilometru înălţime şi cade direct în valea adâncă de la baza muntelui, fără a mai trece vreo treaptă de stâncă. Numele ei vine de la pilotul american Jimmie Angel, care a survolat



pentru prima dată zona în 1921, cu un avion comercial.

● 44% din jungla ce acoperă o mare parte din statul caraibian Belize reprezintă parc naţional, ceea ce, raportat la suprafaţa ţării, înseamnă cel mai bun procent de arie protejată din America Latină.



● cea mai importantă sursă de aisberguri uriaşe: banchizele Antarcticii.

● Canionul Colca (4160 m) din Peru, de două ori mai adânc decât Marele Canion al S.U.A., e casa milenară a uneia dintre cele



mai mari păsări, condorul. Tot aici însă trăieşte şi colibri gigant, cel mai mare dintre toate speciile

● În cea mai lungă călătorie făcută de păsări, rândunicile de mare arctice zboară peste 40.000 de kilometri în fiecare an, din ţinuturile arctice până în Antarctica şi înapoi.



● cei mai bătrâni munţi ai Europei se întind în Scoţia, în aşa-numitele Ţinuturi Muntoase nordice; vârsta lor aproximativă e de 3000 de milioane de ani. Pe lângă peisajele extraordinare, în care culmile înalte întâlnesc fâşii lungi de coaste oceanice, un drum inedit străbate aceste zone sălbatice: cel din povestea whisky-ului.

● în părţile nordice ale Suediei, fenomenul „nopţilor albe” (când Soarele nu coboară sub orizont, deoarece partea nordică a axei Pământului e înclinată spre astru) se observă



în lunile mai-iulie: e o perioadă foarte bună pentru vizitat ultimele mari ţinuturi sălbatice ale Europei.

● După Grecia, Croaţia se laudă cu al doilea grup de insule, ca număr, din Marea Mediterană: 700 de insule propriu-zise şi încă 450 de insuliţe, stânci şi stânci submarine. Din primele, aproape 50 sunt locuite (numărul variază în funcţie de sezoane), însă mai mult de 12 insule au mai puţin de 100 de locuitori permanenţi.

● în pădurile din Madagascar trăieşte o treime din speciile de cameleoni. Tot pe această insulă cu un ecosistem extraordinar, în 1993 a fost redescoperită cea mai mică primată a lumii, lemurul-şoarece, considerată a fi fost dispărută.

● dacă vreţi să vedeţi cea mai mică focă a lumii, trebuie să ajungeţi la Baikal (Rusia), cel mai adânc lac de pe glob (1.642 m) şi, totodată, cea mai mare rezervă de apă dulce.



● Numele Geysir l-au dat islandezii unei coloane înalte de apă fierbinte, ţâşnită de sub pământul vulcanic în 1294; de atunci, denumirea de gheizer s-a răspândit în întreaga lume.

● pe Coasta Scheletelor de la întâlnirea Deşertului Namib cu Oceanul Atlantic, multe epave stau mărturie pentru necruţătoarele ceţuri albe şi dese, formate din combinarea curenţilor de aer calzi şi reci. Periodic, pâclele cuprind apele, ţărmurile şi câmpiile de pietriş, precum o capcană periculoasă.



● cel mai îndepărtat punct de centrul Pământului e vârful Muntelui Chimborazo (6.267 m), din Ecuador.

● În lumina soarelui care apune, Muntele Uluru din Australia – cel mai mare monolit de gresie al lumii - devine portocaliu, roşu, maro şi cenuşiu. Cocoaşa lui venerabilă poate fi zărită şi de la zeci de kilometri depărtare.

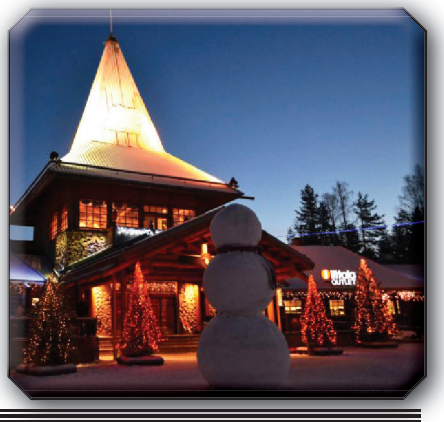
● Când barajul de la Asuan a fost construit pe fluviul Nil, două temple de la Abu Simbel au fost ridicate cu peste 60 de metri faţă de locul lor originar, pentru a nu se pierde în apele lacului de acumulare.



● în 1947, câteva din vârfurile Alpilor Elveţieni s-au colorat într-un roz pal: zăpada munţilor s-a amestecat cu praful roşu saharian, adus de o violentă furtună de nisip din deşertul Algeriei.

● fiindcă activitatea vulcanică de sub plăcile continentale încălzeşte apa Mării Roşii, aici s-au dezvoltat în ultimii 7000 de ani unele dintre cele mai tinere şi mai bogate recife de corali din lume. Câteodată, pe o arie de câţiva metri pătraţi se pot găsi până la 20 de specii de coral, din cele 180 deja identificate în întreaga mare. (Peste 350 de specii de corali trăiesc pe Marea Barieră.)

● destinaţia perfectă a Sărbătorilor de iarnă: Casa lui Moş Crăciun, oraş Rovaniemi, provincia Laponia, Finlanda. Dacă nu ajungeţi, puteţi să îi scrieţi pe această adresă, cel mai



cunoscut locuitor al Laponiei are aici oficiu poştal.

● frumoasele piscuri ale Munţilor Dolomiţi din Italia s-au născut din recifele coraligene din adâncurile mării de acum 65 milioane de ani.

● mii de buşteni fosilizaţi şi intens coloraţi formează în Deşertul Pictat al Californiei aşa-numita Pădure Împietrită. În urmă cu milioane de ani, o pădure de pini a fost luată de



ape puternice, dusă la depărtare şi îngropată rapid sub aluviuni grele. Trunchiurile sparte s-au pietrificat, fiindcă nu au avut timp să putrezească.

● 300 de zile pe an, Munţii Rwenzori (Munţii Lunei) ai Africii îşi ascund crestele în nori. Când ceaţa se risipeşte, se ivesc vârfurile de peste 4800 de metri şi versanţii cu păduri luxuriante, în care plantele ating dimensiuni uriaşe, ca şi cum nu ar fi ieşit



din erele geologice timpurii ale Pământului.



● deşertul alb dintre Munţii Sacramento şi San Andreas (din statul american New Mexico) străluceşte în lumina soarelui precum o pătură de zăpadă. Granulele de cuarţ şi gipsul moale alcătuiesc nisipurile fine ale dunelor încă de acum zeci de milioane de ani.

● Atunci când se unesc cu Amazonul, apele negre



ale fluviului Rio Negro curg alături de apele bej-maronii, fără să se amestece cale de câţiva kilometri; combinarea lor e împiedicată de diferenţa de temperatură şi de viteză de scurgere.

● 180 de kilometri pătrunde marele Fiord Sognefjord în ţărmul vestic al Norvegiei, printre munţii înalţi de 2100 metri.

● în paradisul tropical din Insulele Borneo şi Sumatra, din Filipine şi din Malaezia creşte cea mai mare floare din lume: Rafflesia, cu un diametru şi de 100 centimetri. Din pricina mirosului urât pe care îl degajă (de putrefacţie), se poate spune că planta nu se înscrie decât în preferinţele unor insecte.

● în Australia există câteva lacuri cu apă de un roz intens: în



conţinutul ei sărat trăieşte alga Dunaliella Salina, care produce un pigment roşu.

● Pe Insula Madeira din Oceanul Atlantic, prin cea mai mare pădure de lauri a lumii trec levadas-uri, adică apeductele înguste construite pentru a transporta apă de ploaie căzută în munţi, pe terenurile joase din vale, acolo unde se întind culturile îngrijite de localnici.



Dacă vrei să-l vezi în spațiu,
Poți să-l vezi și de pe geam
Și în zilele-însorite,
Când zâmbește mult și larg.
(soarele)



Are pene, dar nu-i rață,
Are față, dar nu-i om.
(perna)

Ziua merg cu tine,
Dar noaptea stau în hol.
(pantofii)

Are dinți, dar nu-i furculiță,
Are păr, dar nu-i om.
(câinele)

Am un copac cu patru crengi:
Una înverzește,
A doua rodește,
A treia vestejește,
A patra se ofilește.
(anul)

” Mama” are,” tata” n-are,
” Mama-mare” și ea are
Și marinarii pe mare,
Ce este?
(Litera M)





A lăsat-o Dumnezeu
Ca s-o bem și tu, și eu.
(apa)

*Colecție realizată de elevii Ștefănia Brășfăleanu, Xenia Groza și Ștefan Giorgi din cls. a III-a B*

E șireată și voinică,
Își alege-un loc de pândă,
Și cu cât ar fi de mică,
Întotdeauna e flămândă!
(vulpea)

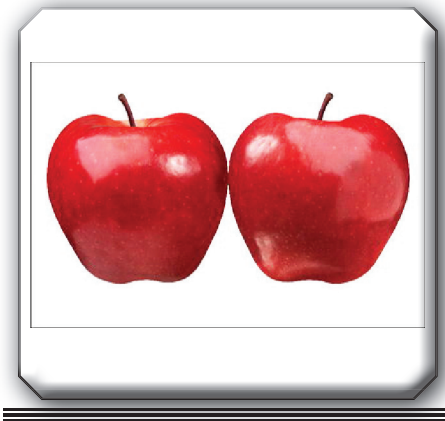
*Băncilă Andreea-Luisa, cls. A II-a B*

# Să râdem puțin!

*Gilorteanu Ioan-Dorin, cls. A II-a B*

Dacă eu îți dau două mere și mai târziu încă unul, câte mere vei avea în total?

- Patru!
- Cum așa?
- Mai am unul în ghiozdan!



***

- Ana, ți-ai însușit toate literele studiate până acum?
- Nu pot, doamna învățătoare, tata mi-a spus să nu-mi însușesc ceea ce nu-mi aparține!

***

- Bunico, e adevărat că cine mănâncă morcovi are vederea bună?
- Sigur. Ai văzut vreun iepure cu ochelari?

***

- Teofil, tu ai văzut vreodată un urs?
- Da, la televizor.
- Eu te întreb dacă l-ai văzut în natură.
- Nu, tăticul nu ne dă voie să scoatem televizorul afară!



- Vrei să spui că nu te-a ajutat mama la temă?
- Nu m-a ajutat.
- Dă-ți cuvântul!
- Mi-l dau. Nu m-a ajutat! A făcut-o singură!

## Curiozităţi din lumea plantelor

*SÎRBU CAIUS-ISPAS*
*Cls. a V-a A*

● Cel mai mare pepene verde din lume a fost recoltat într-o fermă americană. El cantarea 180 kg.

● Cei mai mari castraveţi s-au obţinut în Ungaria şi măsurau 1,70 m lungime.

● Cel mai mare ciorchine de strugure a fost recoltat în America. El avea o lungime de 1 metru şi un diametru de 70 cm.

● Cea mai mare varza a fost recoltata în Anglia. Ea cantarea 60 kg şi avea diametrul de 6,6 m.

● Cea mai mare ridiche din lume a fost recoltata în Japonia şi cântarea 20kg.

● Cea mai scumpă plantă din lume este Gingsengul, considerată, planta tinereţii veşnice. Un gram din extractul de Gingseng este mai scump decât un gram de aur.



## Curiozităţi din lumea animalelor

● 1) Sângele homarului este albastru deschis?

● Laptele de cămilă nu se strică pentru că este adaptat la căldură deşertului?

● Porcii nu sunt capabili fizic să privească cerul?

● Cămilele au trei seturi de pleoape?

● Populaţia mondială de găini este aproape egală cu cea a oamenilor?

● O vacă emite în atmosfera 182.500 litri de metan pe an (una din cauza degradării stratului de



ozon)? Pe deasupra, ea poate provoca şi anumite boli, de aceea oamenii de ştiinţă au solicitat limitarea comercializării cărnii de vită?

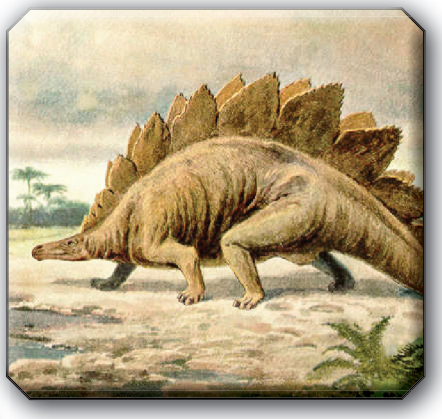
● Măcăitul unei rate nu produce ecou, şi nimeni nu ştie de ce?

● Există doar opt specii de urs în lume?

● Pisica de aur Africană - este o pisică de mărime medie care poate creşte până la 90 cm (35 inch) lungime şi până la 18 kg (40lb) greutate?

● Oaia Dalli - Un animal subarctic şi arctic, ce trăieşte pe vârfurile alpine, piscuri şi creşte, pante stâncoase; berbecul are 90 cm (35 inch) până la umăr şi cântăreşte 110 kg? Este singura ovina sălbatică albă din lume. Oaia Dalli are o blană bogată ce-i protejează corpul.

● Mamiferul cu cea mai mare temperatura constantă a corpului este lupul, cu 42 grade celsius?



● Dinozaurul Stegosaurus măsura în lungime aproximativ 9 metri, dar creierul său era cam cât o alună?

● Limba Balenei Albastre cântăreşte mai mult decât un elefant?

● Camila îşi poate creşte temperatura corpului cu aproape 6 grade Celsius, înainte să transpire, pentru a evita pierderea lichidelor din corp? Nici un alt mamifer nu poate face asta.

● O pasăre colibri cântăreşte doar 3,2 grame, ea fiind cea mai mică pasăre din lume? Oul unui



colibri cu gât rubiniu este mai mic decât o boabă de mazăre. Micuţa zburătoare trăieşte doar în Cuba.

● Greutatea tuturor furnicilor de pe Terra este mai mare decât greutatea tuturor oamenilor?

● Pisicile au peste o sută de corzi vocale, pe când câinii au doar în jur de zece?



● Albinele nu văd culoarea roşie, în schimb pot vedea razele ultraviolete, invizibile pentru ochii noştri?

● Singurul loc de pe corpul unei vaci în care există glande sudoripare este nasul acesteia?

● Hipopotamul da naştere puilor săi sub apă şi îi îngrijeşte în primele zile de viaţa tot în apă? Totuşi, cei mici ies din când în când la suprafaţă pentru a lua destul aer.

● Un cimpanzeu poate să înveţe să se recunoască pe sine într-o oglindă, însă o maimuţă nu poate fi învăţată acest lucru?

● În lumea animalelor recordul la sărituri este deţinut de antilopă cu labe negre care sare peste 12 m. Cangurul cenuşiu sare peste 8 m, delfinul - 5 m, elanul - 4 m?

● Auzul fin al delfinilor se explică prin aceea că ei sesizează undele sonore nu numai cu organul lor acustic, dar şi cu tot corpul, mai cu seamă cu pielea de pe cap?

● Cel mai mare ochi este cel al caracatiţei. Diametrul lui ajunge la 40-50 cm?

● Numele de jaguar provine dintr-un cuvânt al indienilor americani care însemna "ucigaş care îşi răpune prada dintr-o singură săritură"?

● Gâştele de Canada au un stil neobişnuit de a-şi creşte bobocii? Când micuţii pui de culoare portocalie părăsesc cuibul ei nu sunt îngrijiţi numai de proprii lor părinţi, găştile mature îngrijesc cu schimbul toţi puii, care sunt ţinuţi laolaltă într-un fel de creşa

● În ciuda greutăţii sale impresionante, un urs grizzly



poate alerga la fel de rapid ca şi un cal obişnuit?

● Un cameleon orb este perfect capabil să-şi schimbe culoarea în concordanţă cu mediul înconjurător?

● ) Cea mai mare scoică de pe planetă este tridacna, din Marea Barieră de corali, scoica având până la 1,5 m lungime şi 300 kg greutate? Pescarii filipinezi o denumesc "carapacea morţii", deoarece poate reteză cu valvele ei piciorul sau braţul unui om.

● În apele Oceanului Pacific trăieşte peştişorul Mixima care are 4 inimi, dispuse în organism cu funcţii separate? Una pentru partea superioară a corpului şi celelalte pentru organele digestive, muşchi şi coadă. Poate trăi mai multe luni fără hrană şi se apăra de duşmani, secretând substanţe "fumigene", în care se ascunde...

## Ştiaţi că

*Bogdan Năstase şi Daea Iustin, cls 5 –a A.*

● Cel mai bătrân copac din lume este arborele "botezat" Sagu din Australia care are aproape 13.000 de ani.

● Cea mai veche leguma din lume a fost varza, ea a fost cultivată din epoca de piatră.

● Baobabul din Africa este arborele care trăieşte cel mai mult. (5-6 mii de ani)

● Cel mai "bătrân" măslin din lume se afla la Atena. El a fost plantat de Platon acum 2500 de ani.

● Arborele mamut din America este cel mai inalt conifer din lume. (145m)

● Ficusul-Pagodelor din India îşi întinde coroana pe o suprafaţă 2-4 hectare formând-o adevărată pădure.

● Lotusul amazonic are Frunze de un diametru de 2m şi poate susţine un copil e 40kg.



# CUPRINS


CURSURILE COMENIUS ..... 3
O SANSĂ PENTRU FIECARE ..... 3

„SĂ CUNOAȘTEM ȘI SĂ PROMOVĂM VALORILE ORAȘULUI NOSTRU” ..... 4
TRADIȚII ȘI OBICEIURI ÎN GORJ ..... 5
ZIUA MONDIALĂ A SCRIITORILOR ..... 9

SĂ ȘTII MAI MULTE SĂ FII MAI BUN ..... 10
“ VREI SĂ FII CUNOSCUT?” LA ȘC. GIMNAZIALĂ „SFÂNTUL NICOLAE” ..... 10
PROIECTUL JUDEȚEAN “TÂRGUL FLORIILOR” ..... 11
REZULTATELE SCOLII NOASTRE LA OLIMPIADE SI CONCURSURI ȘCOLARE SEM. I, AN ȘCOLAR 2013-2104 ..... 12
GÂNDURILE UNUI CAMPION JUNIOR ..... 13
MICUL CAMPION ..... 14
TESTIMONIALE - JUNIOR ACHIVEMENT ..... 15
PROIECT “FABRICA DE AER CURAT” ..... 15
„ȘCOALA ALTFEL - SĂ ȘTII MAI MULTE SĂ FII MAI BUN” ..... 16
DARUL DIN SUFLET ..... 18

PROZA ELEVILOR NOSTRI ..... 19

POEZIILE ELEVILOR NOSTRI ..... 43

PAGINILE DE ENGLEZĂ ..... 49
IDIOMS ABOUT THE WEATHER ..... 49
A MYSTERY CASE ..... 49
THE MAGIC WORLD OF ALISTAIR ..... 50
THE RED DIAMOND WAS STOLEN ..... 51
SHERLOCK HOLMES AND THE MYSTERY MAN ..... 52

PAGINA DE FRANCEZĂ ..... 53
NOËL EN FRANCE ..... 53

INVITAȚII REVISTEI ..... 54
CURIOZITĂȚI ..... 57
GHICITORI - GLUME ..... 62
CURIOZITĂȚI DIN LUMEA PLANTELOR ..... 63
CALEIDOSCOP ..... 63

## Editarea revistei s-a realizat cu participarea:

- **Tehnoredactare computerizată:** elev SORIN VĂCĂROIU
- **Grafică:** ing. DAN VĂCĂROIU
- **Corectură:** prof. GINA VÎLCEANU